

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 2165
Warszawa, 29 grudnia 2025 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Artura Jarosława Łackiego.

Marszałek Sejmu, na podstawie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu uznał, że projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

(-) Piotr Adamowicz; (-) Mateusz Bochenek; (-) Piotr Borys; (-) Marek Jan Chmielewski; (-) Alicja Chybicka; (-) Zofia Czernow; (-) Joanna Frydrych; (-) Patryk Gabriel; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Elżbieta Gelert; (-) Marta Golbik; (-) Barbara Grygorcewicz; (-) Krzysztof Habura; (-) Agnieszka Hanajczyk; (-) Iwona Hartwich; (-) Marek Tomasz Hok; (-) Łukasz Horbatowski; (-) Maria Małgorzata Janyska; (-) Patryk Jaskulski; (-) Dominik Jaśkowiec; (-) Danuta Jazłowiecka; (-) Piotr Kandyba; (-) Jacek Karnowski; (-) Iwona Karolewska; (-) Ewa Kołodziej; (-) Michał Kołodziejczak; (-) Urszula Koszutska; (-) Iwona Maria Kozłowska; (-) Maria Joanna Koźlakiewicz; (-) Iwona Małgorzata Krawczyk; (-) Robert Kropiwnicki; (-) Wojciech Król; (-) Katarzyna Królak; (-) Adam Krzemiński; (-) Henryka Krzywonos-Strycharska; (-) Piotr Lachowicz; (-) Gabriela

Lenartowicz; (-) Bożena Lisowska; (-) Artur Jarosław Łacki; (-) Alicja Łepkowska-Gołaś; (-) Alicja Łuczak; (-) Dorota Marek; (-) Paweł Masełko; (-) Katarzyna Matusik-Lipiec; (-) Jerzy Meysztowicz; (-) Arkadiusz Myrcha; (-) Jacek Niedźwiedzki; (-) Małgorzata Niemczyk; (-) Jolanta Niezgodzka; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Paweł Papke; (-) Karolina Pawliczak; (-) Małgorzata Pępek; (-) Krzysztof Piątkowski; (-) Katarzyna Maria Piekarska; (-) Lucjan Marek Pietrzczyk; (-) Kazimierz Plocke; (-) Elżbieta Anna Polak; (-) Mariusz Popielarz; (-) Renata Rak; (-) Monika Rosa; (-) Marek Rząsa; (-) Weronika Smarduch; (-) Anna Sobolak; (-) Marek Sowa; (-) Andrzej Szewiński; (-) Henryk Szopiński; (-) Krystyna Szumilas; (-) Łukasz Ściebiorowski; (-) Apoloniusz Tajner; (-) Adrian Witczak; (-) Przemysław Witek; (-) Anna Wojciechowska.

U S T A W A

z dnia ...

o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26, Dz. Urz. WE L 67 z 07.03.1998, str. 29 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 27, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 447, Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 8);
- 2) dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275, Dz. Urz. WE L 331 z 15.12.2001, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 358, Dz. Urz. UE L 81 z 20.03.2008, str. 60, Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 84, Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, Dz. Urz. UE L 226 z 24.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 8, Dz. Urz. UE L 311 z 31.10.2014, str. 32 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 06.05.2021, str. 23);
- 3) dyrektywę Rady 2013/51/EURATOM z dnia 22 października 2013 r. określającą wymogi dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska oraz ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 296 z 07.11.2013, str. 12);

- 4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).”;

2) w art. 1:

- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Ustawa określa zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę, w szczególności zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi w całym łańcuchu dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym:”;

- b) w pkt 1:

- lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i bezpieczeństwa wody oraz niezawodnego odprowadzania i oczyszczania ścieków,”;

- w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d i e w brzmieniu:

„d) podejmowania działań mających na celu poprawę powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,

e) podejmowania działań mających na celu ochronę zdrowia ludzi przed niepożądanymi skutkami wszelkiego zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi przez zapewnienie, aby była ona zdrowa i czysta;”;

- c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wymagania dotyczące stosowania podejścia opartego na ryzyku do bezpieczeństwa wody w całym łańcuchu dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;”;

3) po art. 1 dodaje się art. 1a i art. 1b w brzmieniu:

„Art. 1a. Do statków morskich stanowiących polską własność lub statków morskich o polskiej przynależności, używanych do przewozu pasażerów, odsalających wodę morską i będących dostawcami wody stosuje się odpowiednio przepisy art. 4a–4c, art. 4d ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, art. 4e ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2,

art. 4g–4n, art. 4p ust. 1 pkt 1–8, 11, 12, 14–16 i 18, art. 4q, art. 12, art. 13a i art. 13b oraz przepisy wydane na podstawie art. 13.

Art. 1b. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) naturalnych wód mineralnych spełniających wymagania określone w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2023 r. poz. 1448);
 - 2) wód leczniczych:
 - a) w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290 oraz z 2025 r. poz. 769 i 1023),
 - b) dla których wymagania określają przepisy wydane na podstawie art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1135);
 - 3) wód termalnych i solanek w rozumieniu odpowiednio art. 5 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
 - 4) wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, chyba że dostarczanie tej wody stanowi przedmiot działalności gospodarczej lub ta woda jest dostarczana do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, a ta woda jest wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi.”;
- 4) w art. 2:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dostawca wody – podmiot dostarczający wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, w tym przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody;”;
 - b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1c w brzmieniu:

„1a) działanie naprawcze – działanie korygujące podjęte w celu wyeliminowania przyczyny niezgodności z wartością parametryczną wykorzystywaną do oceny jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz w celu zapobiegania ponownemu wystąpieniu tej niezgodności;

- 1b) monitoring operacyjny – monitoring zapewniający szybki wgląd w parametry eksploatacyjne i w problemy z jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz umożliwiający szybkie podjęcie zaplanowanych wcześniej działań naprawczych, ustalony przez dostawcę wody i dostosowany do danego systemu zaopatrzenia w wodę, z uwzględnieniem wyników identyfikacji zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych oraz oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, którego celem jest potwierdzenie skuteczności środków kontroli w zakresie poboru, uzdatniania, magazynowania i dystrybucji wody;
- 1c) monitoring zgodności – monitorowanie parametrów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 oraz ustalonych na podstawie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę w punkcie zgodności, o którym mowa w art. 4c ust. 1, w celu sprawdzenia spełniania wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, realizowane przez dostawców wody i nadzorowane odpowiednio przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej;”,
- c) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
 - „2a) niezgodność z wartością parametryczną – wartość oznaczonego parametru w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, która jest wyższa niż wartość parametryczna, dla której właściwy organ nadzoru sanitarnego ocenia, z wyłączeniem parametrów mikrobiologicznych, czy ta wartość, stanowi zagrożenie, oraz może nałożyć obowiązek jak najszybszego podjęcia niezbędnych działań naprawczych służących przywróceniu jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnej z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13;”,
- d) po pkt 3a dodaje się pkt 3b–3d w brzmieniu:
 - „3b) parametr wskaźnikowy – parametr istotny dla określenia, jak funkcjonują urządzenia wykorzystywane do produkcji i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz dla oceny jej jakości, mogący pomóc w zidentyfikowaniu nieprawidłowości w uzdatnianiu wody oraz odgrywający istotną rolę w podnoszeniu i utrzymaniu zaufania

konsumentów do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, niemający bezpośredniego wpływu na zdrowie ludzi;

- 3c) podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze – podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.³⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463);
- 3d) przedsiębiorstwo spożywcze – przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 3c;”,
- e) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
 „6a) ryzyko – połączenie prawdopodobieństwa wystąpienia zdarzenia niebezpiecznego oraz dotkliwości jego skutków w przypadku pojawienia się zagrożenia i zdarzenia niebezpiecznego w systemie zaopatrzenia w wodę;”,
- f) po pkt 7 dodaje się pkt 7a–7c w brzmieniu:
 „7a) strefa zaopatrzenia – obszar geograficzny, na którym woda przeznaczona do spożycia przez ludzi pochodzi z jednego źródła lub większej ich liczby i na którym jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest w przybliżeniu jednolita;
 7b) substancja promieniotwórcza – substancję promieniotwórczą w rozumieniu art. 3 pkt 45 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1277, 1897 i 1907);
 7c) system zaopatrzenia w wodę – układ współdziałających elementów, których zadaniem jest zaopatrzenie odbiorców w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi przez jej ujmowanie, uzdatnianie, magazynowanie lub dystrybucję, pozostający w gestii jednego dostawcy wody;”,

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4 – Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. WE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 908 z 20.03.2024, str. 1.

g) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) środki kontroli ryzyka – środki prawne, techniczne, finansowe i organizacyjne oraz działania, w tym działania naprawcze, podejmowane w celu zapewnienia ciągłości i niezawodności dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przeciwdziałania zagrożeniu lub wyeliminowania tego zagrożenia lub zredukowania ryzyka z nim związanego do akceptowalnego poziomu;”,

h) po pkt 16 dodaje się pkt 16a–16c w brzmieniu:

„16a) wartość parametryczna – wartość parametru jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem wartości parametrycznej substancji promieniotwórczej, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 13 lub ustalona na podstawie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę;

16b) wartość parametryczna substancji promieniotwórczej – zawartość substancji promieniotwórczej w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi określona w przepisach wydanych na podstawie art. 13, powyżej której należy ocenić, czy obecność substancji promieniotwórczej w tej wodzie stanowi zagrożenie wymagające działania oraz – w razie konieczności – nałożyć obowiązek podjęcia działań naprawczych służących poprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do poziomu zgodnego z wymaganiami dotyczącymi ochrony zdrowia ludzi przed promieniowaniem;

16c) wewnętrzny system wodociągowy – system obejmujący przewody wodociągowe wraz z uzbrojeniem i urządzeniami zainstalowane między punktami czerpalnymi używanymi zwykle do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych a siecią wodociagową, na który składa się instalacja wodociągowa oraz przyłącze wodociągowe, pod warunkiem że podlega ono odpowiedzialności odbiorcy usług w zakresie, o którym mowa w art. 5 ust. 2;”,

i) po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

„17a) właściwy organ nadzoru sanitarnego – właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny

prewencyjnej, nadzorujący system zaopatrzenia w wodę lub wewnętrzny system wodociągowy;”,

j) w pkt 18 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczoną do picia, wytwarzania, przygotowania żywności lub innych celów gospodarczych zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy jest dostarczana z sieci wodociągowej, cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, lub rozlewana do butelek lub pojemników,

b) wodę wykorzystywaną przez przedsiębiorstwo spożywcze do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów lub substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem wody wykorzystywanej przez przedsiębiorstwo spożywcze, której jakość nie może wpływać na bezpieczeństwo środków spożywczych w ich końcowej postaci, oraz pod warunkiem, że podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze spełnia wymagania określone w przepisach rozporządzenia WE nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.⁴⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319);”,

k) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a)woda surowa – wodę w stanie pierwotnym pobieraną z zasobów wodnych na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;”,

l) po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:

„19a)zagrożenie – czynnik biologiczny, chemiczny, fizyczny lub radiologiczny w wodzie lub inny stan wody, który potencjalnie może mieć szkodliwy wpływ na zdrowie ludzi;”,

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 12.06.2008, str. 42, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 114 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 3.

m) w pkt 21 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 22 w brzmieniu:

„22) zdarzenie niebezpieczne – zdarzenie, które wprowadza zagrożenie do systemu zaopatrzenia w wodę lub nie doprowadza do wyeliminowania tego zagrożenia z tego systemu.”;

5) po art. 2 dodaje się art. 2a i art. 2b w brzmieniu:

„Art. 2a. Ilekroć w ustawie jest mowa o gminie, należy przez to rozumieć także związek międzygminny i porozumienie międzygminne.

Art. 2b. Parametry jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dzielą się na parametry:

- 1) mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, radiologiczne oraz wynikające z oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, a także istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 2) objęte listą obserwacyjną stanowiącą wykaz substancji i związków przyjmowany przez Komisję Europejską w drodze aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 13 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.”;

6) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi

Art. 4a. 1. Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi jest zdrowa i czysta, jeżeli:

- 1) jest wolna od wszelkich mikroorganizmów i pasożytów oraz wszelkich substancji w ilościach lub w stężeniach, które stanowią potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi;
- 2) spełnia minimalne wymagania określone dla parametrów mikrobiologicznych, chemicznych oraz istotnych dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 3) zastosowano wszelkie inne środki niezbędne do zapewnienia jakości i bezpieczeństwa tej wody, w tym związane z zapewnieniem parametrów jakości tej wody w punkcie zgodności, o którym mowa w art. 4c ust. 1, przeprowadzeniem oceny ryzyka, zapewnieniem stosowania materiałów lub wyrobów do kontaktu z tą wodą oraz chemikaliów do uzdatniania wody i

materiałów filtracyjnych do kontaktu z tą wodą spełniających wymagania określone w odrębnych przepisach, stałym monitorowaniem jakości tej wody oraz podejmowaniem działań naprawczych.

2. Dostawca wody podejmuje wszelkie działania, aby woda przeznaczona do spożycia przez ludzi spełniała wymagania określone w ust. 1 oraz określone dla parametrów wskaźnikowych, a każdy przypadek niezgodności z wartością parametryczną niezwłocznie analizuje w celu określenia przyczyny tej niezgodności.

3. Środki kontroli ryzyka nie mogą mieć skutku w postaci bezpośredniego lub pośredniego pozwolenia na pogorszenie obecnej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi albo na jakikolwiek wzrost zanieczyszczenia wód wykorzystywanych do produkcji tej wody.

Art. 4b. Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi spełnia wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 oraz – jeżeli wymaga tego ochrona zdrowia – w przypadkach określonych w art. 4g ust. 13.

Art. 4c. 1. Wartości parametryczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 są przestrzegane w przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi:

- 1) dostarczanej z sieci wodociągowej w obiektach budowlanych lub w sieci, lub w miejscu świadczenia usługi – w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru,
- 2) dostarczanej z cystern, w tym również przewoźnych zbiorników – w punkcie, w którym ta woda wypływa z tych cystern, w tym również z tych przewoźnych zbiorników,
- 3) rozlewanej do butelek lub pojemników – w punkcie, w którym ta woda jest rozlewana do tych butelek lub pojemników,
- 4) wykorzystywanej w przedsiębiorstwie spożywczym – w punkcie, w którym ta woda jest wykorzystywana w tym przedsiębiorstwie – zwanych dalej „punktami zgodności”.

2. Punkt zgodności w przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej z sieci wodociągowej może być ustalony przez dostawcę wody w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego, w strefie zaopatrzenia lub zakładzie uzdatniania, jeżeli dostawca wody wykáže, że nie powoduje to

niekorzystnej zmiany mierzonej wartości parametrów w procesie dystrybucji tej wody.

3. W przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej z sieci wodociągowej uznaje się, że dostawca wody spełnia wymagania dotyczące dostaw tej wody bezpiecznej dla zdrowia, jeżeli można ustalić, że niezgodność z wartością parametryczną wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania, niezależnie od obowiązków, o których mowa w art. 4i–4k, w odniesieniu do obiektów priorytetowych, o których mowa w art. 4j ust. 1.

4. Dostawca wody jest obowiązany do eksploatacji systemu zaopatrzenia w wodę w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami, normami i standardami, gwarantującymi bezpieczny stan techniczny i higieniczny urządzeń wodociągowych.

Art. 4d. 1. W całym łańcuchu zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, od obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, przez jej uzdatnianie, magazynowanie i dystrybucję do punktu zgodności, stosuje się podejście oparte na ryzyku obejmujące następujące elementy:

- 1) ocenę ryzyka i zarządzanie ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 2) ocenę ryzyka i zarządzanie ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę;
- 3) ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym.

2. Dostawca wody lub właściciel lub zarządca budynku, w uzgodnieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego, może dostosować wdrażanie podejścia opartego na ryzyku w systemie zaopatrzenia w wodę oraz ryzyku w wewnętrznym systemie wodociągowym, w przypadku gdy występują szczególne ograniczenia wynikające z warunków geograficznych, takich jak oddalenie od strefy zaopatrzenia lub ograniczona dostępność tej strefy.

Art. 4e. 1. Dostawca wody dokonuje:

- 1) oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 2) oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę.

2. Dostawca wody dokonuje udokumentowanych przeglądów ocen ryzyka, o których mowa w ust. 1, w regularnych odstępach czasu wynikających z tych ocen, nie dłuższych niż 6 lat, i w razie potrzeby – ich aktualizacji.

3. Dostawca wody przeprowadza oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1, lub udokumentowane przeglądy ocen ryzyka i w razie potrzeby ich aktualizację, o których mowa w ust. 2, na podstawie obowiązujących norm dotyczących bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę.

Art. 4f. 1. Ocena ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub jej aktualizacja uwzględnia:

- 1) identyfikację znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz ocenę ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 2) wyniki monitoringu wód służącego dokonaniu oceny stanu wód powierzchniowych i stanu wód podziemnych, o którym mowa w art. 349 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 3) wyniki badań parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2;
- 4) w przypadku jednolitej części wód powierzchniowych – ocenę, czy wody powierzchniowe odpowiadają wymaganiom, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 5) analizę ryzyka, o której mowa w art. 133 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 6) informacje o ustanowieniu strefy ochronnej, o której mowa w art. 133 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, lub obszaru ochronnego, o którym mowa w art. 139 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

2. Z dokonanej oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, sporządza się raport podsumowujący, uwzględniający przynajmniej:

- 1) dane identyfikujące dostawcę wody:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby,
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile taki numer posiada,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada,

- d) oznaczenie strefy zaopatrzenia wraz z ujęciami wody wykorzystywanymi do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 2) charakterystykę obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmującą:
 - a) oznaczenie i identyfikację obszaru zasilania ujęcia tej wody,
 - b) granicę strefy ochronnej, o której mowa w art. 133 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, w przypadku gdy ta strefa została ustanowiona,
 - c) współrzędne geograficzne wszystkich ujęć wody wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w obszarze zasilania ujęcia tej wody,
 - d) informacje o wykorzystaniu gruntów, dopływie wody i procesach odnawiania zasobów wody w obszarze zasilania ujęcia tej wody;
- 3) wykaz zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wraz z oceną ryzyka, jakie mogłyby stwarzać dla jakości tej wody, uwzględniającą analizę potencjalnego ryzyka pogorszenia jakości tej wody w stopniu zagrażającym zdrowiu ludzi, określonych na podstawie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 4) podsumowanie:
 - a) wyników monitoringu wód służącego dokonaniu oceny stanu wód powierzchniowych i stanu wód podziemnych, o którym mowa w art. 349 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne,
 - b) wyników badań parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2,
 - c) w przypadku jednolitej części wód powierzchniowych – oceny, czy wody powierzchniowe odpowiadają wymaganiom, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;

- 5) propozycję środków kontroli ryzyka, które należy uznać za istotne w związku z wykazem zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych oraz oceną ryzyka, o których mowa w pkt 3, oraz wyniki monitoringu i badań oraz ocenę, o których mowa w pkt 4.

3. Dostawca wody, który prowadzi monitoring w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz monitoring wody surowej, informuje właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz właściwy organ nadzoru sanitarnego o zaobserwowanych tendencjach i nietypowych liczbach lub stężeniach monitorowanych parametrów lub substancji, które mogą mieć wpływ na proces uzdatniania wody.

4. Dostawca wody przekazuje raport podsumowujący, o którym mowa w ust. 2, właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz właściwemu organowi nadzoru sanitarnego w terminie 30 dni od dnia dokonania oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1.

5. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie korzysta z informacji, o których mowa w ust. 3, przy opracowaniu identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, na podstawie której są opracowywane programy monitoringu wód, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

6. Jeżeli w ocenie ryzyka, o której mowa w ust. 1, zidentyfikowano ryzyko, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie podejmuje, po konsultacji z dostawcą wody, działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli, polegające na ustaleniu przyczyn i skutków zanieczyszczenia wody, które stwarzają to ryzyko, w szczególności w ramach kontroli gospodarowania wodami, o której mowa w art. 334 pkt 1–7 i 9–13 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

7. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie podejmuje działania, o których mowa w ust. 6, w uzupełnieniu do działań ujętych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o których mowa w art. 318 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. –

Prawo wodne, i informuje o ich podjęciu Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

8. Jeżeli jest to konieczne do zapobiegania ryzyku lub służy jego kontroli, Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie umieszcza działania, o których mowa w ust. 6, w projekcie aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o której mowa w art. 318 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

9. Jeżeli jest to konieczne do zapobiegania ryzyku lub służy jego kontroli, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, po konsultacji z dostawcą wody, identyfikuje podmioty odpowiedzialne za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko, o którym mowa w ust. 6.

10. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie informuje:

- 1) podmiot odpowiedzialny za zanieczyszczenie wody, o którym mowa w ust. 9,
 - 2) właściwego ze względu na miejsce występowania ryzyka wójta (burmistrza, prezydenta miasta),
 - 3) właściwego ze względu na miejsce występowania ryzyka wojewodę
- o ryzyku, o którym mowa w ust. 6, w celu podjęcia działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli.

11. Podmioty i organy, o których mowa w ust. 10, podejmują działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli – każdy w zakresie swojej właściwości.

12. Podmioty i organy, o których mowa w ust. 10, informują właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o podjętych działaniach, o których mowa w ust. 11.

13. W przypadku wojewody działania, o których mowa w ust. 11, obejmują w szczególności dokonanie oceny potrzeby ustanowienia strefy ochronnej obejmującej teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej, o której mowa w art. 133 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

14. Jeżeli działania, o których mowa w ust. 6 i 11, nie są wystarczające do zapobiegania ryzyku lub nie służą jego kontroli, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie informuje organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych oraz organy

właściwe w sprawach pozwoleń zintegrowanych o konieczności dokonania dodatkowego przeglądu udzielonych odpowiednio pozwoleń wodnoprawnych lub pozwoleń zintegrowanych, wskazując ryzyko, o którym mowa w ust. 6, oraz przekazując informacje o zidentyfikowanych podmiotach odpowiedzialnych za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko, o których mowa w ust. 9.

15. Organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych oraz organy właściwe w sprawach pozwoleń zintegrowanych przekazują właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wyniki dodatkowego przeglądu pozwoleń wodnoprawnych albo pozwoleń zintegrowanych, o którym mowa w ust. 14, w terminie 6 miesięcy od dnia przekazania informacji, o których mowa w ust. 14, wskazując odpowiednio pozwolenia wodnoprawne lub pozwolenia zintegrowane, które powinny zostać cofnięte lub ograniczone w celu zapobiegania ryzyku lub jego kontroli.

16. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przeprowadza przegląd skuteczności działań, o których mowa w ust. 6, 9, 11 oraz 13–15, nie rzadziej niż raz na rok.

Art. 4g. 1. Ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacja:

- 1) uwzględnia wyniki oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a w przypadku zakupu wody od podmiotu prowadzącego hurtową sprzedaż wody – także ocenę ryzyka dokonaną przez tego dostawcę wody w systemie zaopatrzenia w wodę;
- 2) zawiera charakterystykę systemu zaopatrzenia w wodę;
- 3) identyfikuje zagrożenia i zdarzenia niebezpieczne w odniesieniu do parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 2b, oraz zawiera ocenę ryzyka, jakie mogłyby one stwarzać dla zdrowia ludzi w związku z korzystaniem z tej wody, z uwzględnieniem ryzyka wynikającego ze zmiany klimatu, wycieków wody i nieszczelności rur.

2. Z dokonanej oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, sporządza się raport podsumowujący, uwzględniający przynajmniej:

- 1) dane identyfikujące dostawcę wody:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby,

- b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile taki numer posiada,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada,
 - d) oznaczenie systemu zaopatrzenia w wodę;
- 2) charakterystykę systemu zaopatrzenia w wodę, obejmującą:
- a) opis urządzeń i technologii stosowanych do ujmowania, uzdatniania, magazynowania lub dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - b) wykaz punktów zgodności, w których są pobierane próbki do badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zwane dalej „próbkami do badań jakości wody”, lub punktów, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2,
 - c) informację o odbiorcach usług lub hurtowych odbiorcach wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - d) ogólną charakterystykę jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej odbiorcom usług lub hurtowym odbiorcom tej wody,
 - e) informację o ilości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi produkowanej i sprzedawanej odbiorcom usług lub hurtowym odbiorcom tej wody za okres 12 miesięcy poprzedzających dokonanie oceny ryzyka lub jej aktualizacji;
- 3) wykaz zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych w systemie zaopatrzenia w wodę wraz z identyfikacją ryzyka, które mogłoby wpłynąć negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz informację o planowanych środkach kontroli ryzyka.

3. Dostawca wody informuje właściwy organ nadzoru sanitarnego o zidentyfikowanym ryzyku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

4. Na podstawie wyników oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, dostawca wody:

- 1) prowadzi monitoring operacyjny dostosowany do danego systemu zaopatrzenia w wodę;
- 2) stosuje odpowiednie środki kontroli ryzyka;
- 3) w przypadku stosowania dezynfekcji wody zapewnia, aby:
 - a) skuteczność zastosowanej dezynfekcji była walidowana oraz

- b) wszelkie zanieczyszczenia wywołane ubocznymi produktami dezynfekcji były utrzymywane na jak najniższym poziomie, z zachowaniem skuteczności tej dezynfekcji;
- 4) w procesie uzdatniania wody zapewnia, aby:
 - a) wszelkie zanieczyszczenia chemikaliami do uzdatniania wody były utrzymywane na jak najniższym poziomie oraz
 - b) wszelkie chemikalia do uzdatniania wody pozostające w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi nie zagrażały spełnieniu przez tę wodę wymagań określonych w art. 4a;
- 5) weryfikuje, czy stosowane w systemie zaopatrzenia w wodę materiały lub wyroby do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniają wymagania, o których mowa w rozdziale 3b ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416 oraz z 2025 r. poz. ...).

5. Jeżeli odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej stwierdzi, że nie wpłynie to negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na podstawie dokonanej przez dostawcę wody oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, na wniosek tego dostawcy wody, wyraża zgodę na zmniejszenie minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) miejsce i częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody zostały ustalone w odniesieniu do pochodzenia parametru oraz zmienności jego stężenia, w tym długofalowej tendencji zmian, z uwzględnieniem art. 4c ust. 1 i 2;
- 2) wszystkie wyniki uzyskane z próbek do badań jakości wody pobieranych w regularnych odstępach czasu przez okres co najmniej 3 lat w punktach pobierania próbek do badań jakości wody reprezentatywnych dla całej strefy zaopatrzenia wynosiły mniej niż 60 % wartości parametrycznej;
- 3) w tej ocenie ryzyka potwierdzono, że żaden czynnik dający się racjonalnie przewidzieć nie może spowodować pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

6. Jeżeli odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej stwierdzi, że nie wpłynie to negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na podstawie dokonanej przez dostawcę wody oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, na wniosek tego dostawcy wody, wyraża zgodę na usunięcie parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) miejsce i częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody zostały ustalone w odniesieniu do pochodzenia parametru oraz zmienności jego stężenia, w tym długofalowej tendencji zmian, z uwzględnieniem art. 4c ust. 1 i 2;
- 2) wszystkie wyniki uzyskane z próbek do badań jakości wody pobieranych w regularnych odstępach czasu przez okres co najmniej 3 lat w punktach pobierania próbek do badań jakości wody reprezentatywnych dla całej strefy zaopatrzenia wynosiły mniej niż 30 % wartości parametrycznej;
- 3) usunięcie tego parametru opiera się na wynikach tej oceny ryzyka, która uwzględnia wyniki monitorowania źródeł wody oraz potwierdza, że zdrowie ludzi jest chronione przed szkodliwymi skutkami jakiegokolwiek zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 4) w tej ocenie ryzyka potwierdzono, że żaden czynnik dający się racjonalnie przewidzieć nie może spowodować pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

7. Minimalna częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody dla parametru *Escherichia coli* oraz enterokoki jelitowe nie może zostać zmniejszona poniżej częstotliwości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

8. Weryfikacja odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, poparta wynikami badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanymi przez dostawcę wody, odbywa się nie rzadziej niż raz na 6 lat, po akceptacji zakresu tej weryfikacji przez odpowiednio właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.

9. Wniosek o wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 8, dostawca wody przedkłada właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu za pośrednictwem właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego, który weryfikuje czy są spełnione warunki określone odpowiednio w ust. 5 albo 6 lub czy proponowany przez dostawcę wody zakres weryfikacji, o której mowa w ust. 8, pozwala na wyrażenie akceptacji, o której mowa w ust. 8.

10. Odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

- 1) informuje wnioskodawcę o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 8, albo
- 2) odmawia, w drodze decyzji, wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa odpowiednio w ust. 5 albo 6;
- 3) odmawia, w drodze decyzji, akceptacji, o której mowa w ust. 8, gdy zakres weryfikacji nie pozwala na ocenę wpływu odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 4) cofa, w drodze decyzji, zgodę, o której mowa w ust. 5 albo 6, albo zmienia jej zakres, w przypadku gdy weryfikacja, o której mowa w ust. 8, wskazuje na ryzyko negatywnego wpływu odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

11. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny niezwłocznie informuje właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 8, albo o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 10 pkt 2–4.

12. Dostawca wody jest obowiązany do przekazania odpowiednio właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu

inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej informacji o:

- 1) pojawieniu się w wodzie substancji lub mikroorganizmów, dla których nie ustalono wartości parametrycznej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 – w terminie 4 godzin od powzięcia informacji;
- 2) wdrożeniu w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi środków mających na celu zminimalizowanie potrzeby uzdatniania tej wody – w terminie 7 dni roboczych od dnia pozyskania informacji o tym wdrożeniu;
- 3) wystąpieniu zdarzenia, incydentu w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub w strefie zaopatrzenia w wodę, który potencjalnie może wpłynąć na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – w terminie 2 godzin od powzięcia informacji.

13. Na podstawie wyników, dokonanej przez dostawcę wody oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, informacji, o których mowa w ust. 12, lub informacji pozyskanych w ramach prowadzonego nadzoru nad jakością wody, w tym wyników badań jakości wody, odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, zobowiązuje dostawcę wody do zwiększenia częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub dodania parametrów do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, w przypadku:

- 1) gdy odpowiednio częstotliwość lub wykaz parametrów określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie są wystarczające do zapewnienia, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi dostarczana konsumentom albo hurtowemu odbiorcy wody spełnia wymagania określone w tych przepisach lub
- 2) gdy niezbędne jest przeprowadzenie dodatkowego monitorowania na zasadzie jednostkowych przypadków w odniesieniu do substancji i mikroorganizmów, dla których nie ustalono wartości parametrycznej w przepisach wydanych na podstawie art. 13, jeżeli istnieje powód do podejrzeń, że mogą one być obecne

w ilościach lub liczbie stwarzających potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi, lub

- 3) gdy niezbędne jest sprawdzenie, czy podjęte środki kontroli ryzyka zapewniają, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi w punkcie poboru próbek do badań jakości wody jest zdrowa i czysta, lub
- 4) wdrożenia w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi środków mających na celu zminimalizowanie potrzeby uzdatniania wody.

14. W przypadku gdy dostawcami wody są jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, informacje, o których mowa w ust. 13, ci dostawcy lub dowódca jednostki odpowiedzialny za to miejsce przekazują wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminie określonym w ust. 13.

15. Przepisów ust. 1–14 nie stosuje się do dostawców wody, którzy dostarczają wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi nie więcej niż 500 osobom lub w ilości mniejszej niż średnio 100 m³ na dobę, pod warunkiem monitorowania przez tych dostawców wody jakości tej wody zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13.

Art. 4h. 1. Dostawca wody przekazuje:

- 1) właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu nadzorującemu dostawcę wody realizującego dostawę wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4e ust. 2, informację o braku jej aktualizacji, co 6 lat, w terminie do dnia 31 grudnia;
- 2) państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu nadzorującemu dostawcę wody w systemie zaopatrzenia w wodę ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 2, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4e ust. 2, informację o braku jej aktualizacji, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca;

- 3) właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu nadzorującemu dostawcę wody w systemie zaopatrzenia w wodę aktualizację ocen ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 2, w terminie 30 dni od dnia ich dokonania.

2. W przypadku gdy dostawcami wody są jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1, informację o braku aktualizacji lub aktualizację tej oceny, ci dostawcy lub dowódca jednostki odpowiedzialny za to miejsce przekazują wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminach określonych odpowiednio w ust. 1.

3. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oceny ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1, lub ich aktualizację, o których mowa w art. 4e ust. 2, oraz wykaz działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6, co 6 lat, w terminie do dnia 30 kwietnia.

4. Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie tworzy zbiór danych zawierających informacje z ocen ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1, lub ich aktualizacji, o których mowa w art. 4e ust. 2, oraz informacje o działaniach zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6, i zapewnia dostęp do nich Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, co 6 lat, w terminie do dnia 12 lipca.

Art. 4i. 1. Właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego, określonego w art. 4j ust. 1, dokonuje oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, którą sporządza się w formie pisemnej, w postaci papierowej opatrzonej podpisem własnoręcznym lub w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

2. Właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego dokonuje przeglądu i w razie potrzeby aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, nie rzadziej niż co 6 lat. Do aktualizacji tej oceny stosuje się przepis ust. 1.

3. Ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, i jej aktualizacja, o której mowa w ust. 2, obejmują ogólną analizę potencjalnego ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, a także ustalenie, czy to potencjalne ryzyko ma wpływ na jakość tej wody w punktach czerpalnych używanych zwykle do jej poboru.

4. Jeżeli z ogólnej analizy potencjalnego ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi wynika, że ołów nie stanowi potencjalnego ryzyka wpływającego na jakość tej wody w punkcie czerpalnym używanym zwykle do jej poboru, odstępuje się od badania ołowiu w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

5. Jeżeli z ogólnej analizy potencjalnego ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi wynika, że ołów stanowi potencjalne ryzyko wpływające na jakość tej wody w punkcie czerpalnym używanym zwykle do jej poboru, właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego w uzgodnieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego ustala częstotliwość badania ołowiu, uwzględniając weryfikację podejmowanych przez właściciela lub zarządcę budynku działań mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną ołowiu określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

6. Właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego przechowuje ocenę ryzyka, o której mowa w ust. 1, i jej aktualizację, o której mowa w ust. 2, przez co najmniej 12 lat od dnia ich dokonania, a w przypadku, o którym mowa w ust. 6, przez okres dłuższy – do dnia dokonania aktualizacji oceny ryzyka.

7. Właściciel lub zarządca budynków mieszkalnych przeprowadza ogólną analizę potencjalnych ryzyk związanych z wewnętrznymi systemami wodociągowymi zawierającą przynajmniej:

- 1) aktualny opis wewnętrznego systemu wodociągowego zawierający:
 - a) krótki opis oraz schemat wewnętrznego systemu wodociągowego,
 - b) opis parametrów technicznych, w tym rodzaj urządzenia do przygotowania ciepłej wody użytkowej, występowanie przewodów do ciepłej wody użytkowej o objętości większej niż 3 litry poza obiegami cyrkulacyjnymi, temperaturę wody zimnej w najdalej położonym punkcie czerpalnym od miejsca zasilania instalacji w wodę, temperaturę ciepłej wody użytkowej w najdalej położonym punkcie czerpalnym od urządzenia do przygotowania ciepłej wody użytkowej i temperaturę wody cyrkulacyjnej w miejscu podłączenia przewodu cyrkulacyjnego do urządzenia do podgrzewania ciepłej wody użytkowej,
 - c) spełnienie wymagań dotyczących instalacji ciepłej wody określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2022 r. poz. 1225, z 2023 r. poz. 2442 i z 2024 r. poz. 726),
 - d) charakterystykę materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi w wewnętrznym systemie wodociągowym,
 - e) mapę istniejących lub proponowanych punktów poboru próbek do badań jakości wody,
 - g) .

8. W przypadku gdy właściciel lub zarządca budynków mieszkalnych, na podstawie wyników ogólnej analizy potencjalnych ryzyk, o której mowa w ust. 7, ustali, że występują przypadki:

- a) braku spełniania wymagań, o których mowa w ust. 7 lit. c,
- b) elementów zawierających ołów w wewnętrznym systemie wodociągowym informuje właściwy organ nadzoru sanitarnego.

9. Właściwy organ nadzoru sanitarnego po uzyskaniu informacji, o której mowa w ust. 8, wydaje zalecenia dotyczące stosowania odpowiednich środków w celu wyeliminowania lub zmniejszenia ryzyka, w tym wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu.

10. Przepisów ust. 1–9 nie stosuje się do budynków mieszkalnych jednorodzinnych oraz do budynków w zabudowie jednorodzinnej.

Art. 4j. 1. Obiektem priorytetowym jest niemieszkalny obiekt, w którym więcej niż 50 osób dziennie jest narażonych na ryzyko związane z wodą, w szczególności budynek użyteczności publicznej lub budynek przeznaczony do okresowego pobytu ludzi, zwany dalej „obiektem priorytetowym”.

2. Ocena ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1, a także jej aktualizacja, o której mowa w art. 4i ust. 2, obejmują również badania:

- 1) w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, z częstotliwością określoną w tych przepisach, w obiektach priorytetowych, do których zalicza się:
 - a) obiekty użytkowane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne:
 - szpitalne,
 - inne niż świadczenia szpitalne, takie jak świadczenia opiekuńcze, pielęgnacyjne, paliatywne, hospicyjne, świadczenia z zakresu opieki długoterminowej, rehabilitacji leczniczej, leczenia uzależnień, psychiatrycznej opieki zdrowotnej oraz leczenia uzdrowiskowego,
 - b) obiekty przeznaczone do okresowego pobytu ludzi:
 - czynne sezonowo lub związane z turystyką, takie jak hotele, motele, pensjonaty, ośrodki turystyczno-wczasowe lub kempingi,
 - zakłady karne lub areszty śledcze,
 - domy rencistów,
 - c) budynki użyteczności publicznej, w których podczas użytkowania wewnętrznych systemów wodociągowych lub związanych z nimi urządzeń jest wytwarzany aerozol wodny;
- 2) stężenia ołowiu w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, w obiektach priorytetowych, do których zalicza się:
 - a) obiekty użytkowane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne przeznaczone dla kobiet ciężarnych lub dzieci w wieku do lat 6,
 - b) domy dla matek z małoletnimi dziećmi lub kobiet w ciąży,

- c) placówki opiekuńczo-wychowawcze lub placówki oświatowe, w których przebywają dzieci w wieku do lat 6.

Art. 4k. 1. W przypadku gdy wartość parametryczna bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartość parametryczna ołowiu określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie są dotrzymane w wewnętrznym systemie wodociągowym, właściciel lub zarządca budynku podejmuje działania mające na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną odpowiednio dla tych parametrów.

2. Właściciel lub zarządca budynku monitorujący parametry istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu, lub państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu sprawozdania z badań, o których mowa w art. 4j ust. 2, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściciel lub zarządca budynku informuje państwowego powiatowego lub państwowego granicznego, lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

4. Informacja, o której mowa w ust. 3, obejmuje co najmniej ustalenie przyczyny występowania nieprawidłowości, a także opis działań mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ze wskazaniem terminów realizacji i sposobu weryfikacji skuteczności tych działań.

5. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z obowiązku realizacji działań, o których mowa w ust. 1, a po zakończeniu realizacji tych działań wykonuje, na koszt właściciela lub zarządcy budynku, kontrolne badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

6. W przypadku gdy dostawcami wody są jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, właściciel lub zarządca budynku monitorujący parametry

istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym przekazują wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej sprawozdania z badań, o których mowa w art. 4j ust. 2, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z obowiązku realizacji działań, o których mowa w ust. 1, a po zakończeniu realizacji tych działań wykonuje kontrolne badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Art. 4l. 1. Ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym lub jej przegląd i w razie potrzeby aktualizację przeprowadza osoba, która:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub za przestępstwo skarbowe;
- 3) posiada co najmniej trzyletnie doświadczenie w zakresie budowy, montażu, obsługi, eksploatacji, modernizacji lub projektowania instalacji sanitarnych lub nadzoru nad jakością, higieną lub bezpieczeństwem wody albo uprawnienia budowlane, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

Art. 4m. 1. W celu zmniejszenia ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym:

- 1) prowadzi się działania informacyjne mające na celu zachęcanie właścicieli lub zarządców budynków do dokonywania oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 2) informuje się konsumentów wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i właścicieli lub zarządców budynków o środkach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartościami parametrycznymi dla tej wody w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 3) udziela się konsumentom, o których mowa w pkt 2, porad dotyczących warunków konsumpcji i wykorzystania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz dotyczących sposobów postępowania pozwalających uniknąć ponownego wystąpienia ryzyka;

- 4) propaguje się szkolenia dla hydraulików i innych specjalistów zajmujących się wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz montażem wyrobów i materiałów budowlanych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- 5) zapewnia się skuteczne i proporcjonalne do ryzyka środki kontroli ryzyka i zarządzanie ryzykiem w celu zapobiegania występowaniu ognisk choroby lub wyeliminowania ewentualnych ognisk choroby w odniesieniu do bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej;
- 6) wymienia się elementy zawierające ołów w istniejących wewnętrznych systemach wodociągowych, jeżeli jest to wykonalne ekonomicznie i technicznie.

2. Działania, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1, podejmują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej ze wsparciem merytorycznym Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego PZH – Państwowego Instytutu Badawczego;
- 2) pkt 2 i 3, podejmują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 3) pkt 4, podejmują właściciele lub zarządcy budynków, którzy w szczególnie uzasadnionych przypadkach zasięgają opinii organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej dla której wsparcie merytoryczne stanowi w tym zakresie Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH – Państwowy Instytut Badawczy;;
- 4) pkt 5, podejmują właściciele lub zarządcy budynków, którzy w szczególnie uzasadnionych przypadkach zasięgają opinii organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego PZH – Państwowego Instytutu Badawczego;
- 5) pkt 6, podejmują właściciele lub zarządcy budynków.

3. Działania, o których mowa w ust. 1 pkt 5, polegają w szczególności na:

- 1) kontroli temperatury wody w wewnętrznym systemie wodociągowym w punktach wypływu wody i urządzeniach służących do podgrzewania wody;
- 2) minimalizacji stagnacji wody w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 3) regularnym płukaniu wewnętrznego systemu wodociągowego;
- 4) regularnym czyszczeniu i konserwacji urządzeń służących do podgrzewania wody;

5) kontroli stężenia środków dezynfekcyjnych w wewnętrznym systemie wodociągowym, jeżeli dotyczy.

4. W celu zmniejszenia ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym zainstalowanym na terenie jednostki, podmiotu, urzędu, służby lub innego podmiotu określonego w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, działania, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, podejmują organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.

5. Właściciele lub zarządcy budynków przekazują informacje o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 6, właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca.

6. Właściciele lub zarządcy budynków będący podmiotami, o których mowa w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, przekazują informacje o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 6, wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca.

7. Organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej przekazują informację o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6, Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego, co 6 lat, w terminie do dnia 31 października.

Art. 4n. 1. Właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego przekazują właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu:

- 1) co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4i ust. 2, informację o braku jej aktualizacji;
- 2) w terminie 30 dni od dnia dokonania aktualizacji, o której mowa w art. 4i ust. 2, zaktualizowaną ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1.

2. Właściciel lub zarządca obiektów, o których mowa w ust. 1, będący podmiotem, o którym mowa w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, albo którego nieruchomość jest użytkowana lub zajęta na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub wojsk obcych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczających

się przez to terytorium, przekazuje wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

- 1) co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca, ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4i ust. 2, informację o braku jej aktualizacji;
- 2) w terminie 30 dni od dnia dokonania aktualizacji, o której mowa w art. 4i ust. 2, zaktualizowaną ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1.

Art. 4o. Przepisy art. 4d ust. 2, art. 4k, art. 4m ust. 1 pkt 1, 2, 5 i 6, ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, ust. 3–6 oraz art. 4p ust. 4 stosuje się do właściciela lub zarządcy obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem.

Art. 4p. 1. Dostawca wody, realizując dostawy wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi inne niż hurtowa sprzedaż wody:

- 1) zapewnia, że jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest zgodna z wymaganiami jakości tej wody, o których mowa w art. 4a ust. 1 i art. 4b;
- 2) dostarcza do odbiorcy usług wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, której jakość jest zgodna z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 3) w uzgodnieniu odpowiednio z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organami Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wyznacza reprezentatywne dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi punkty poboru próbek do badań jakości wody w ramach monitoringu zgodności, uwzględniając ich równomierne rozłożenie w obszarze sieci wodociągowej, i ustala harmonogram pobierania próbek do badań jakości wody z tych punktów, uwzględniając ich równomierny pobór w okresie roku;
- 4) uczestniczy w realizacji monitoringu zgodności zgodnie z ustalonym harmonogramem, o którym mowa w pkt 3, i wykonuje badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13 oraz uwzględniając art. 4g ust. 5, 6 i 13;
- 5) wskazuje laboratorium do wykonywania badań planowanych w harmonogramie, o którym mowa w pkt 3;
- 6) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13:
 - a) sprawozdania z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych w ramach monitoringu zgodności,

- b) informacje o niezgodnościach z wartościami parametrycznymi z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych w ramach monitoringu zgodności, przyczynach wystąpienia tych niezgodności oraz o podejmowanych działaniach naprawczych,
 - c) informacje o niezgodnościach wartości wytycznych parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2, wraz ze sprawozdaniem z badań jakości wody surowej wykonanych w ramach monitoringu wody surowej, o którym mowa w art. 4f ust. 3;
- 7) dąży do ustalenia przyczyny niezgodności z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności oraz prowadzi działania naprawcze w przypadku ustalenia, że ta niezgodność nie wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania;
 - 8) prowadzi monitoring operacyjny co najmniej w zakresie parametru operacyjnego mętność z częstotliwością określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 lub parametru operacyjnego colifagi somatyczne, w przypadku gdy zasadność badania tego parametru wynika z oceny ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 2, lub jej aktualizacji, o której mowa w art. 4e ust. 2;
 - 9) prowadzi monitoring substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
 - 10) bada wodę surową w zakresie i z częstotliwością, które uwzględniają ocenę ryzyka lub jej aktualizację, o których mowa w art. 4f ust. 1, oraz potrzebę zapewnienia skuteczności procesów uzdatniania wody, w przypadku gdy prowadzi monitoring wody surowej, o którym mowa w art. 4f ust. 3, oraz gromadzi i archiwizuje elektronicznie wyniki tych badań przez co najmniej 10 lat;
 - 11) odpowiada za dobór skutecznych i bezpiecznych metod i sposobów uzdatniania wody;
 - 12) w przypadku gdy dezynfekcja stanowi część przygotowania lub dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zapewnia:
 - a) walidację skuteczności zastosowanej dezynfekcji, tak aby wszelkie zanieczyszczenia ubocznymi produktami dezynfekcji i wszelkie zanieczyszczenia z chemikaliów do uzdatniania wody były utrzymywane na jak najniższym poziomie bez uszczerbku dla tej dezynfekcji,

- b) aby wszelkie substancje pozostające w wodzie nie zagrażały spełnieniu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
 - 13) prowadzi i dokumentuje badania parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2, oraz informuje właściwy organ nadzoru sanitarnego o wystąpieniu w wodzie surowej niezgodności wartości wytycznych ustalonych dla tych parametrów;
 - 14) dokumentuje i udostępnia na wniosek właściwego organu nadzoru sanitarnego:
 - a) wyniki monitoringu, o którym mowa w pkt 4, 8 i 9,
 - b) wyniki badań jakości wody surowej, o których mowa w pkt 10;
 - 15) zapewnia stosowanie materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37ao ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37as ust. 1 tej ustawy;
 - 16) informuje na bieżąco konsumentów o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz rozpowszechnia opracowany przez właściwy organ nadzoru sanitarnego komunikat o jakości tej wody w przypadku udzielenia zgód na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2, stwierdzenia braku przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi albo stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną;
 - 17) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego aktualne informacje o strefie zaopatrzenia objętej systemem zaopatrzenia w wodę;
 - 18) prowadzi działania naprawcze zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 13c ust. 6 pkt 8, oraz informacją, o której mowa w art. 13e ust. 8 pkt 1.
2. Dostawca wody, prowadząc hurtową sprzedaż wody:
- 1) dostarcza wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi do hurtowego odbiorcy wody zgodną z wymaganiami dotyczącymi jakości tej wody określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
 - 2) w uzgodnieniu z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej wyznacza punkty poboru próbek do badań jakości wody i ustala harmonogram pobierania próbek do badań jakości wody z tych punktów w zakresie i z częstotliwością

zgodnymi z przepisami wydanymi na podstawie art. 13 oraz uwzględniając art. 4g ust. 5, 6 i 13;

- 3) wykonuje badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z pkt 2;
- 4) wskazuje laboratorium do wykonywania badań planowanych w harmonogramie, o którym mowa w pkt 2;
- 5) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13:
 - a) sprawozdania z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek do badań jakości wody,
 - b) informacje o niezgodnościach z wartościami parametrycznymi z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek do badań jakości wody, przyczynach wystąpienia tych niezgodności oraz o podejmowanych działaniach naprawczych,
 - c) informacje o niezgodnościach wartości wytycznych parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2, wraz ze sprawozdaniem z badań jakości wody surowej wykonanych w ramach monitoringu wody surowej, o którym mowa w art. 4f ust. 3;
- 6) dąży do ustalenia przyczyny niezgodności z wartością parametryczną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 oraz ustaloną na podstawie art. 4g ust. 13 oraz prowadzi działania naprawcze;
- 7) dokumentuje i udostępnia na wniosek właściwego organu nadzoru sanitarnego wyniki badań, o których mowa w pkt 3, oraz wyniki monitoringu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 i 9;
- 8) informuje na bieżąco hurtowego odbiorcę wody o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o udzieleniu zgód na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2, stwierdzeniu braku przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi albo stwierdzeniu niezgodności z wartością parametryczną;
- 9) przekazuje hurtowemu odbiorcy wody informacje o ujęciach wody wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z których jest zaopatrywany hurtowy odbiorca wody;

- 10) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego wykaz ujęć wody, o których mowa w pkt 9, wraz ze wskazaniem hurtowych odbiorców wody zaopatrywanych z danego ujęcia, właściwych gmin i miejscowości zaopatrywanych z tego ujęcia wraz z przypisaniem urządzeń do uzdatniania wody i aktualizuje ten wykaz;
- 11) przekazuje niezwłocznie hurtowemu odbiorcy wody wyniki badań wody surowej, informację o metodach uzdatniania wody, parametrach jakości wody uzdatnionej dostarczanej przez tego dostawcę wody, raporty z dokonanych ocen ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 1 i 2, oraz aktualizacje tych ocen, a także wyniki badań, o których mowa w pkt 3, oraz wyniki monitoringu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 i 9;
- 12) wykonuje obowiązki określone w ust. 1 pkt 1, 8–13, pkt 14 lit. b oraz pkt 15 i 18.

3. W przypadku wystąpienia niezgodności z wartością parametryczną w zakresie parametrów wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ustalonych dla monitoringu zgodności w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru, dostawca wody przedstawia właściwemu organowi nadzoru sanitarnego dowody celem wykazania faktu, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi dostarczana przez niego do budynku przed przyłączem wodociągowym jest zgodna z tą wartością parametryczną.

4. W przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody wynika, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi przed przyłączem wodociągowym jest zgodna z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności, właściciel lub zarządca budynku przedstawia niezwłocznie właściwemu organowi nadzoru sanitarnego informację o planowanych działaniach naprawczych służących zapewnieniu zgodności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru, z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności.

5. W przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody wynika, że niezgodność, o której mowa w ust. 3, występuje przed przyłączem wodociągowym, informację, o której mowa w ust. 4, przedstawia dostawca wody.

6. Informacja, o której mowa w ust. 4, obejmuje co najmniej ustalenie przyczyny występowania nieprawidłowości, rodzaj działań naprawczych służących

zapewnieniu zgodności wraz ze wskazaniem terminów ich realizacji oraz sposób weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych.

Art. 4q. 1. Dostawca wody zapewnia konsumentom nie rzadziej niż raz na rok dostęp do informacji obejmujących:

- 1) najnowsze wyniki monitorowania wartości parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 2) raport podsumowujący z dokonanej oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacji, o którym mowa w art. 4g ust. 2;
- 3) zalecenia dla konsumentów w przypadkach, o których mowa w art. 13b ust. 6 i 7;
- 4) porady dla konsumentów dotyczące oszczędnego gospodarowania wodą;
- 5) aktualną lub średnioroczną cenę dostarczanej wody w przeliczeniu na litr i metr sześcienny;
- 6) ilość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zużytej przez gospodarstwo domowe w ujęciu rocznym lub za okres obrachunkowy, wraz z rocznym trendem zużycia w gospodarstwach domowych, jeżeli jest to technicznie wykonalne i te informacje są dostępne dla dostawcy wody.

2. Dostawca wody zaopatrujący w wodę co najmniej 50000 osób lub dostarczający co najmniej średnio 10000 m³ wody na dobę zapewnia konsumentom nie rzadziej niż raz na rok, oprócz dostępu do informacji, o których mowa w ust. 1, także dostęp do informacji obejmujących:

- 1) strukturę własnościową;
- 2) wielkość wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i ust. 2, dostawca wody udostępnia na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej.

4. Na wniosek konsumenta informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i ust. 2, dostawca wody udostępnia w postaci papierowej, nie częściej niż raz w roku.

5. Dostawca wody w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4, przetwarza dane osobowe konsumentów i jest administratorem tych danych.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, dostawca wody przetwarza w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową

utrata, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

7. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, przechowuje się przez okres niezbędny do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 4.

8. Osoby fizyczne wchodzące w skład struktury własnościowej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, nie mogą być identyfikowane za pomocą danych osobowych innych niż dostępne w publicznych rejestrach.

9. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, dostawca wody udostępnia konsumentom w ramach rozliczeń za zaopatrzenie w wodę, w postaci papierowej lub elektronicznej.

10. Przepisów ust. 1–9 nie stosuje się do podmiotu prowadzącego hurtową sprzedaż wody.

Art. 4r. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) podejmuje działania w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym:

- 1) identyfikuje osoby bez dostępu lub o ograniczonym dostępie do tej wody, w szczególności spośród osób, członków rodzin i grup osób zagrożonych ubóstwem, marginalizacją i wykluczeniem społecznym, i ustala przyczyny braku lub ograniczenia tego dostępu;
- 2) we współpracy z dostawcami wody, w szczególności przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi, ocenia możliwości poprawy dostępu osób, członków rodzin i grup osób, o których mowa w pkt 1, do tej wody;
- 3) we współpracy z dostawcami wody, w szczególności przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi, informuje osoby, członków rodzin i grupy osób, o których mowa w pkt 1, o możliwościach podłączenia się do sieci wodociągowej lub o alternatywnych sposobach uzyskania dostępu do tej wody;
- 4) stosuje środki, które uzna za niezbędne i odpowiednie do zapewnienia dostępu osób, członków rodzin i grup osób, o których mowa w pkt 1, do tej wody.

2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) identyfikuje osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w szczególności na podstawie:

- 1) zgłoszeń dokonanych przez te osoby;
- 2) informacji przekazanych za zgodą tych osób przez ośrodek pomocy społecznej – w przypadku samotnych osób w podeszłym wieku, osób niepełnosprawnych,

osób długotrwale lub ciężko chorych lub osób korzystających ze świadczeń z pomocy społecznej;

- 3) analizy informacji przestrzennych o uzbrojeniu terenu.

3. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) lub dostawca wody, jeżeli prowadzi działalność w formie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, albo właściciel lub zarządca budynku użyteczności publicznej zapewniają powszechnie dostępne punkty poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz utrzymują je w należytym stanie technicznym i higienicznym, uwzględniając zapotrzebowanie na te punkty i warunki techniczne.

4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) zapewnia bezpieczeństwo przetwarzanych danych, informacji oraz dokumentów, które otrzymał w związku z działaniami, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

5. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) w celu realizacji działań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przetwarza dane osobowe osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1, i jest administratorem tych danych.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, przechowuje się przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały pozyskane.

7. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, wójt (burmistrz, prezydent miasta) przetwarza w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

8. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje informacje o działaniach, o których mowa w ust. 1, oraz informacje o odsetku mieszkańców gminy korzystających z sieci wodociągowej właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca.

9. Informacje, o których mowa w ust. 8, nie mogą zawierać danych osobowych.

10. Informacje, o których mowa w ust. 8:

- 1) właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Prezesowi Państwowego

Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, co 6 lat, w terminie do dnia 30 września;

- 2) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Komisji Europejskiej, po zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia.

11. Rada gminy, w celu upowszechniania korzystania z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, może ustalić, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, zasady nieodpłatnego udostępniania tej wody przez podmioty prowadzące lokale gastronomiczne, określając w szczególności:

- 1) minimalną ilość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, udostępnianej nieodpłatnie, nie mniejszą jednak niż 0,5 litra tej wody na osobę;

- 2) rodzaje, wielkość oraz lokalizację lokali gastronomicznych objętych obowiązkiem nieodpłatnego udostępniania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.”;

7) w art. 5:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma obowiązek zapewnić:

- 1) zdolność posiadanych urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych do realizacji odpowiednio dostaw wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, i odprowadzania ścieków;
- 2) dostawy wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem;
- 3) dostawy wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, i odprowadzanie ścieków w sposób ciągły i niezawodny;
- 4) należyłą jakość dostarczanej wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, i odprowadzanych ścieków.”,

- b) uchyla się ust. 1a,

- c) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Wymóg zapewnienia dostaw pod odpowiednim ciśnieniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dotyczy wyłącznie dostaw wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z sieci.”,

d) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Przepis ust. 1 nie wyłącza obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w zakresie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę.”;

8) w art. 8 w ust. 3 wyrazy „powiatowego inspektora sanitarnego” zastępuje się wyrazami „państwowego powiatowego inspektora sanitarnego”;

9) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Nadzór nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi sprawują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.”;

10) uchyla się art. 12a–12c;

11) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalne wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, dodatkowe wymagania chemiczne, wymagania radiologiczne i istotne do oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym,
- 2) wykaz parametrów oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analiz tych parametrów,
- 3) metody analizy, w tym metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne,
- 4) sposób pobierania próbek do badań jakości wody,
- 5) minimalną częstotliwość, sposób i miejsca poboru próbek do badań jakości wody dla monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej w wewnętrznych systemach wodociągowych, a także procedury postępowania w zależności od wyników tych badań,
- 6) terminy przekazywania przez dostawców wody:
 - a) sprawozdań z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. a i ust. 2 pkt 5 lit. a,
 - b) informacji, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. b i c oraz ust. 2 pkt 5 lit. b i c,

- 7) terminy przekazywania przez właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych:
 - a) sprawozdań z badań jakości wody pobranej z wewnętrznego systemu wodociągowego w zakresie monitorowanych wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu,
 - b) informacji o podejmowanych działaniach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu w przypadku, o którym mowa w art. 4k ust. 1,
- 8) sposób prowadzenia przez dostawców wody monitoringu substancji promieniotwórczych w wodzie oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie substancji promieniotwórczych,
- 9) sposób postępowania dostawcy wody oraz właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego, lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w przypadku niezgodności z wartością parametryczną parametrów wskaźnikowych,
- 10) sposób postępowania w przypadku wykrycia substancji lub związków, o których mowa w art. 2b pkt 2, w wodzie surowej ujmowanej przez dostawców wody,
- 11) wartości odniesienia dla parametrów operacyjnych mętność i colifagi somatyczne oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analizy dla parametru operacyjnego mętność do celów monitoringu operacyjnego
– biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i zdrowie ludzi.”;
- 12) po art. 13 dodaje się art. 13a–13g w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) informuje konsumentów o możliwym zagrożeniu wynikającym z niezgodności z wartością parametryczną, przyczynie zagrożenia, działaniach naprawczych podjętych w celu wyeliminowania przyczyny tej niezgodności, w tym również o wprowadzeniu zakazu lub

ograniczenia stosowania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub innym działaniu, w szczególności o zaleceniu gotowania tej wody:

- 1) w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego i dostawcą wody;
- 2) w sposób zapewniający niezwłoczne przekazanie informacji do jak największej liczby konsumentów.

2. Właściwy organ nadzoru sanitarnego określa, jakie działania mają zostać podjęte na podstawie ust. 1, oraz przygotowuje komunikat skierowany do konsumentów, który ma być rozpowszechniany w ramach informowania, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze ryzyko dla zdrowia ludzi, które mogłoby zostać spowodowane spożywaniem wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w związku z wystąpieniem niezgodności z wartością parametryczną, przerwaniem dostaw lub ograniczeniem korzystania z tej wody.

3. W przypadku gdy wyeliminowano zagrożenie, po stwierdzeniu, że woda nie stanowi zagrożenia, wójt (burmistrz, prezydent miasta) informuje konsumentów o tym, że ta woda jest ponownie zdatna do spożycia przez ludzi.

Art. 13b. 1. W przypadku konsumentów wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, wójt (burmistrz, prezydent miasta) w porozumieniu z właściwym państwowym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym informuje tych konsumentów o:

- 1) braku stosowania przepisów ustawy, w tym przepisów dotyczących badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, do wody dostarczanej tym konsumentom;
- 2) działaniach, które mogą zostać podjęte w celu ochrony zdrowia ludzi przed niepożądanymi skutkami wynikającymi z jakiegokolwiek zanieczyszczeń wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

2. W przypadku pojawienia się zagrożenia wynikającego z nieodpowiedniej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wójt (burmistrz, prezydent miasta) zapewnia niezwłoczne przekazanie konsumentom odpowiednich zaleceń wraz ze wskazaniem sposobu zaopatrzenia ich w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi bezpieczną dla zdrowia.

3. W przypadku dostarczania konsumentom wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, w ramach działalności gospodarczej lub

dostarczania realizowanego do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi, dostawca wody niezwłocznie informuje konsumentów o braku spełniania wymagań dotyczących jakości tej wody.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, dostawca wody występuje do właściwego organu nadzoru sanitarnego o dokonanie oceny wpływu niespełnienia wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na ich zdrowie, załączając wyniki badań jakości tej wody.

5. W przypadku stwierdzenia w ocenie, o której mowa w ust. 4, potencjalnego szkodliwego wpływu niespełnienia wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na ich zdrowie, właściwy organ nadzoru sanitarnego wskazuje działania, które mogą zostać podjęte w celu ochrony tego zdrowia.

6. Dostawca wody, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie informuje konsumentów o działaniach, o których mowa w ust. 5.

7. W przypadku możliwości wystąpienia zagrożenia dostawca wody w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego niezwłocznie udziela konsumentom porad dotyczących przeciwdziałania temu zagrożeniu.

Art. 13c. 1. W przypadku otrzymania przez właściwy organ nadzoru sanitarnego sprawozdania z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wskazującego, że ta woda nie spełnia wymagań chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, właściwy organ nadzoru sanitarnego wzywa dostawcę wody do przedstawienia informacji uwzględniającej w przypadku:

- 1) możliwości zapewnienia w terminie 30 dni dostarczania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13:
 - a) prawdopodobną przyczynę występowania w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi niezgodności z wartością parametryczną, wraz z przedstawieniem informacji o planowanych działaniach naprawczych,
 - b) liczbę ludności zaopatrywaną w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi przy istniejącej niezgodności z wartością parametryczną,
 - c) ilość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej każdego dnia;

- 2) braku możliwości zapewnienia w terminie 30 dni dostarczania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13:
- a) przyczynę występowania w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi niezgodności z wartością parametryczną, wraz z opisem działań naprawczych podjętych dotychczas przez dostawcę wody w celu wyeliminowania przyczyny tej niezgodności,
 - b) powody, dla których nie można w terminie 30 dni dostarczyć wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13,
 - c) proponowany termin, w jakim zostanie przywrócona jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodna z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13,
 - d) wykaz podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze będących odbiorcą usługi,
 - e) informację o planowanych działaniach naprawczych, w tym harmonogram, koszty realizacji oraz źródła finansowania tych działań,
 - f) harmonogram weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych,
 - g) informacje, o których mowa w pkt 1 lit. b i c – jeżeli nie zostały przekazane.

2. W przypadku gdy woda przeznaczona do spożycia przez ludzi nie spełnia wymagań dla parametrów chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 i nie jest możliwe przywrócenie jej jakości do stanu wymaganego tymi przepisami w terminie 30 dni, właściwy organ nadzoru sanitarnego może udzielić zgody na odstępstwo od tych wymagań, zwane dalej „odstępstwem”.

3. Udzielenie zgody na odstępstwo jest dopuszczalne, jeżeli nie będzie stanowić potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi, a zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniającą wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie będzie mogło być zrealizowane w terminie 30 dni za pomocą innych środków.

4. Udzielenie zgody na odstępstwo jest możliwe w przypadku:

- 1) nowego obszaru zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;

- 2) nowego źródła zanieczyszczenia wykrytego w obszarze zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub nowo wyszukanych lub wykrytych parametrów chemicznych;
- 3) zaistnienia nieprzewidzianej i wyjątkowej sytuacji w istniejącym obszarze zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, która mogłaby prowadzić do tymczasowego, ograniczonego niespełniania przez tę wodę wymagań dla parametrów chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

5. Zgoda na odstępstwo jest udzielana na możliwie najkrótszy okres, jednak nie dłużej niż na 3 lata.

6. Udzielając zgody na odstępstwo, właściwy organ nadzoru sanitarnego określa:

- 1) przyczynę udzielenia zgody na odstępstwo;
- 2) parametr chemiczny, którego dotyczy odstępstwo, wyniki badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dla tego parametru z ostatnich 3 lat oraz najwyższą wartość parametryczną dopuszczalną w ramach odstępstwa;
- 3) strefę zaopatrzenia, której dotyczy odstępstwo;
- 4) liczbę ludności zaopatrywaną w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi przy istniejącej niezgodności z wartością parametryczną;
- 5) ilość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej każdego dnia;
- 6) wpływ na podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze będące odbiorcą usługi;
- 7) częstotliwość badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonywanych przez dostawców wody w odniesieniu do parametru chemicznego jakości tej wody, którego dotyczy odstępstwo;
- 8) zwięzłą informację o planowanych działaniach naprawczych, w tym harmonogram, koszty realizacji oraz źródła finansowania tych działań;
- 9) terminy przekazywania informacji o podejmowanych działaniach naprawczych wraz z działaniami naprawczymi planowanymi do podjęcia do dnia przekazania kolejnej informacji o tych działaniach;
- 10) harmonogram weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych;
- 11) okres obowiązywania odstępstwa.

Art. 13d. 1. Zgody na odstępstwo udziela właściwy organ nadzoru sanitarnego w drodze decyzji.

2. Przed udzieleniem zgody na odstępstwo właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny przekazuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia zgody na odstępstwo właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, który weryfikuje poprawność przeprowadzenia tej procedury oraz, na podstawie dostępnych opinii Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego PZH – Państwowego Instytutu Badawczego oraz wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia – wpływ proponowanej najwyższej wartości parametrycznej dopuszczalnej w ramach odstępstwa, o której mowa w art. 13c ust. 6 pkt 2, na zdrowie ludzi, uwzględniając proponowany okres odstępstwa. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przekazuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia zgody na odstępstwo Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego, który weryfikuje poprawność przeprowadzenia tej procedury oraz, po zasięgnięciu opinii Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii im. gen. Karola Kaczkowskiego w Warszawie oraz na podstawie wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia – wpływ proponowanej najwyższej wartości parametrycznej dopuszczalnej w ramach odstępstwa, o której mowa w art. 13c ust. 6 pkt 2, na zdrowie ludzi, uwzględniając proponowany okres odstępstwa.

3. Odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania dokumentacji, o której mowa w ust. 2:

- 1) pozytywnie weryfikuje tę dokumentację – jeżeli została przedstawiona informacja, o której mowa w art. 13c ust. 1 pkt 2, oraz zostały spełnione wymagania określone w art. 13c ust. 2–4;
- 2) zwraca tę dokumentację do uzupełnienia – jeżeli informacja, o której mowa w art. 13c ust. 1 pkt 2, jest niepełna lub z tej dokumentacji nie wynika, że zostały spełnione wymagania określone w art. 13c ust. 2–4, wskazując braki, które wymagają uzupełnienia, oraz 14-dniowy termin na jej uzupełnienie;
- 3) negatywnie weryfikuje tę dokumentację – jeżeli nie zostały uzupełnione braki, o których mowa w pkt 2, albo nie zostały spełnione wymagania określone w art. 13c ust. 3 lub 4.

4. Po pozytywnej weryfikacji właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny udziela zgody na odstępstwo oraz w terminie 7 dni od dnia udzielenia tej zgody informuje o tym właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i przekazuje mu dane i informacje, o których mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

5. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4, informuje Głównego Inspektora Sanitarnego o udzieleniu zgody na odstępstwo i przekazuje mu dane i informacje, o których mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

6. Po pozytywnej weryfikacji wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej udziela zgody na odstępstwo oraz w terminie 7 dni od dnia udzielenia tej zgody informuje o tym Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego i przekazuje mu dane i informacje, o których mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 13e. 1. Jeżeli z powodu szczególnych okoliczności nie było możliwe pełne wprowadzenie zamierzonych działań naprawczych służących zapewnieniu jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania chemiczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13, dostawca wody może wystąpić z wnioskiem o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo, w przypadkach określonych w art. 13c ust. 4 pkt 1 lub 2.

2. Wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo dostawca wody składa w dwóch egzemplarzach właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu za pośrednictwem właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego.

3. Wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo zawiera:

- 1) wskazanie proponowanego okresu udzielenia tej zgody;
- 2) informacje określone w art. 13c ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 2;
- 3) sprawozdanie z podejmowanych działań naprawczych obejmujących okres od dnia wystąpienia niezgodności z wartością parametryczną parametru chemicznego do dnia złożenia wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo;

- 4) informację o planowanych działaniach naprawczych do podjęcia w okresie, o którym mowa w pkt 1, zatwierdzoną przez właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz właściwego wojewodę.

4. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny po dokonaniu analizy w zakresie poprawności oraz kompletności złożonego wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo przekazuje ten wniosek Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wraz ze wskazaniem, czy:

- 1) udzielenie drugiej zgody na odstępstwo nie będzie stanowić potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi;
- 2) zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniającą wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie będzie mogło być zrealizowane niezwłocznie za pomocą innych środków.

5. Wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo w przypadku jednostki, podmiotu, urzędu, służby i innego podmiotu określonego w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub miejsc zakwaterowania jednostek wojskowych dostawca wody składa wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, który po dokonaniu analizy w zakresie poprawności oraz kompletności złożonego wniosku przekazuje ten wniosek Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego wraz ze wskazaniem, czy:

- 1) udzielenie drugiej zgody na odstępstwo nie będzie stanowić potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi;
- 2) zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniającą wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie będzie mogło być zrealizowane niezwłocznie za pomocą innych środków.

6. Odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo:

- 1) pozytywnie weryfikuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia drugiej zgody na odstępstwo – jeżeli zostały spełnione wymagania określone odpowiednio w ust. 1–4 lub 1, 3 i 5;
- 2) zwraca dokumentację dotyczącą procedury udzielenia drugiej zgody na odstępstwo do uzupełnienia – jeżeli ta dokumentacja jest niepełna lub nie wynika z niej, że zostały spełnione wymagania określone odpowiednio w ust.

1–4 lub 1, 3 i 5, wskazując braki, które wymagają uzupełnienia, oraz 14-dniowy termin na jej uzupełnienie;

- 3) negatywnie weryfikuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia drugiej zgody na odstępstwo – jeżeli nie zostały uzupełnione braki, o których mowa w pkt 2, albo nie zostały spełnione wymagania określone odpowiednio w ust. 1–4 lub 1, 3 i 5.

7. Po pozytywnej weryfikacji Główny Inspektor Sanitarny:

- 1) przekazuje Komisji Europejskiej informacje o zamiarze udzielenia drugiej zgody na odstępstwo wraz z danymi i informacjami zawartymi we wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo;
- 2) informuje właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, który, w drodze decyzji, udziela drugiej zgody na odstępstwo.

8. Po pozytywnej weryfikacji Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego:

- 1) przekazuje Komisji Europejskiej informacje o zamiarze udzielenia drugiej zgody na odstępstwo wraz z danymi i informacjami zawartymi we wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo;
- 2) w drodze decyzji, udziela drugiej zgody na odstępstwo oraz informuje wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnie o udzielonej zgodzie.

9. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, oraz informację, o której mowa w ust. 3 pkt 4, dostawca wody przekazuje również ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

10. Do udzielania drugiej zgody na odstępstwo stosuje się przepisy art. 13c ust. 5 i 6.

Art. 13f. 1. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny niezwłocznie po udzieleniu zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13d ust. 4, i zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13e ust. 7 pkt 2, informuje o udzielonej zgodzie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w szczególności o warunkach udzielonego odstępstwa, a także zapewnia konsumentom udzielenie porad dotyczących szczególnego ryzyka związanego z możliwym wpływem odstępstwa na zdrowie określonych grup konsumentów.

2. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego niezwłocznie po udzieleniu zgody na odstępstwo, o której mowa w art.

13d ust. 6, i zgody na odstępowstwo, o której mowa w art. 13e ust. 8 pkt 2, informuje o udzielonej zgodzie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w szczególności o warunkach udzielonego odstępowstwa, a także zapewnia konsumentom udzielenie porad dotyczących szczególnego ryzyka związanego z możliwym wpływem odstępowstwa na zdrowie określonych grup konsumentów.

Art. 13g. Przepisów art. 13c–13f nie stosuje się do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi rozlewanej do butelek lub pojemników.”;

13) w art. 19a w ust. 4:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) określenie średniodobowego zapotrzebowania na wodę oraz przepływu maksymalnego godzinowego z podziałem na wodę do celów bytowych, technologicznych oraz innych;”;

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) określenie zapotrzebowania na wodę do celów przeciwpożarowych;”;

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) określenie średniej dobowej ilości odprowadzanych ścieków z podziałem na ścieki bytowe i przemysłowe, a w przypadku odprowadzania ścieków przemysłowych – również wielkości ładunku zanieczyszczeń;”;

14) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, które planuje budowę lub modernizację urządzeń wodociągowych lub urządzeń kanalizacyjnych, opracowuje wieloletni plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w jego posiadaniu, zwany dalej „planem”.”;

b) uchyla się ust. 7;

15) w art. 24b w ust. 6 w pkt 2 skreśla się wyrazy „, z zastrzeżeniem art. 21 ust. 7”;

16) w art. 27a w ust. 3 w pkt 4 wyrazy „w art. 29” zastępuje się wyrazami „w art. 29 ust. 1–3a”;

17) w art. 29:

a) po ust. 3a dodaje się ust. 3b–3d w brzmieniu:

„3b. Karze pieniężnej podlega dostawca wody, który:

1) nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 4g ust. 12, w terminie wskazanym w tym przepisie;

- 2) nie wykonuje badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 13, zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek do badań jakości wody, lub w zakresie ustalonym na podstawie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacji;
- 3) wbrew przepisowi art. 4h ust. 1:
 - a) pkt 1 nie przekazał w terminie oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - b) pkt 3 nie przekazał w terminie aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w lit. a;
- 4) wbrew przepisowi art. 4h ust. 1:
 - a) pkt 2 nie przekazał w terminie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę,
 - b) pkt 3 nie przekazał w terminie aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w lit. a;
- 5) nie prowadzi działań naprawczych, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 7 albo ust. 2 pkt 6;
- 6) wbrew przepisowi art. 4p ust. 1 pkt 9 nie prowadzi monitoringu substancji promieniotwórczych;
- 7) wbrew przepisom art. 4p ust. 1 pkt 15 i ust. 2 pkt 12 nie zapewnia stosowania materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37ao ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37as ust. 1 tej ustawy;
- 8) wbrew przepisowi art. 4p ust. 1 pkt 16 nie informuje na bieżąco konsumentów o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub nie rozpowszechnia opracowanego przez właściwy organ nadzoru sanitarnego komunikatu o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;

- 9) wbrew przepisowi art. 4p ust. 2 pkt 8 nie informuje na bieżąco hurtowego odbiorcy wody o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi o udzieleniu zgód na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2, stwierdzeniu braku przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub stwierdzeniu niezgodności z wartością parametryczną;
- 10) nie prowadzi działań naprawczych zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 13c ust. 6 pkt 8.

3c. Karze pieniężnej podlega właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego, który wbrew przepisowi art. 4i:

- 1) ust. 1 – nie dokonuje oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 2) ust. 2 – nie dokonuje aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w pkt 1.
- 3) ust. 7 – nie przechowuje oceny ryzyka, o której mowa w pkt 1, lub jej aktualizacji.

3d. Karze pieniężnej podlega właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego, który:

- 1) nie wykonuje badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej z częstotliwością określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 lub nie wykonuje badań stężenia ołowiu;
- 2) nie przekazuje odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu, lub państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej sprawozdania z badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub sprawozdania z badań stężenia ołowiu w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Karę pieniężną, o której mowa w:

- 1) ust. 1–3a – wymierza organ regulacyjny,
- 2) ust. 3b pkt 3 – wymierza właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie,

- 3) ust. 3b pkt 1, 2 i 4–10 i ust. 3d – wymierza odpowiednio właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej,
 - 4) ust. 3c w przypadku obiektów priorytetowych – wymierza odpowiednio właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej
- w drodze decyzji.”,
- c) w ust. 6 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4–6 w brzmieniu:
 - „4) ust. 3b pkt 1, 2 i 5–10 – wynosi od 100 zł do 60 000 zł;
 - 5) ust. 3b pkt 3 i 4 – wynosi 10 zł za każdy dzień opóźnienia, nie więcej jednak niż za 365 dni;
 - 6) ust. 3c i 3d – wynosi od 100 zł do 10 000 zł.”,
 - d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach decyzji, o których mowa w ust. 4:

 - 1) pkt 1 i 2 – jest Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie;
 - 2) pkt 3 i 4 – jest:
 - a) właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny – w przypadku decyzji wydanych przez właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego,
 - b) Główny Inspektor Sanitarny – w przypadku decyzji wydanych przez właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego,
 - c) Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego – w przypadku decyzji wydanych przez wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:
 „¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).”;
- 2) w art. 4 w ust. 1:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 „1) higieny środowiska, a zwłaszcza wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757 oraz z 2025 r. poz. ...), zwanej dalej „wodą do spożycia”, powietrza w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi, gleby, wód i innych elementów środowiska w zakresie ustalonym w odrębnych przepisach”;
 - b) w pkt 2 wyraz „obiektów” zastępuje się wyrazem „budynków”;
- 3) w art. 25 w ust. 1 w pkt 1 w lit. b wyrazy „obiektów użyteczności publicznej” zastępuje się wyrazami „budynków użyteczności publicznej”;
- 4) w art. 27 w ust. 2 wyraz „obiektu” zastępuje się wyrazem „budynku”;
- 5) po rozdziale 3 dodaje się rozdziały 3a–3d w brzmieniu:

„Rozdział 3a

System jakości badań wody

Art. 37aa. 1. Badania jakości wody do spożycia oraz badania jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli, zwane dalej „badaniami wody”, mogą wykonywać laboratoria, które:

- 1) posiadają akredytację Polskiego Centrum Akredytacji albo innej jednostki akredytacyjnej z państw członkowskich Unii Europejskiej na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025, zwaną dalej „akredytacją”, na wykonywanie:
 - a) badań jakości wody do spożycia – według metod referencyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, zwanej dalej „ustawą o zaopatrzeniu w wodę”,

lub metod alternatywnych dopuszczonych do stosowania zgodnie z art. 37ae oraz metod zwalidowanych z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, a dla nowych parametrów jakości wody do spożycia, dla których nie określono metod referencyjnych – z uwzględnieniem opisów procedur badawczych,

- b) badań jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli – według metod określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960 i ...);
- 2) zapewniają pobieranie próbek wody do badań wody przez próbkobiorców na podstawie właściwych i akredytowanych metod reprezentatywnych dla poszczególnych parametrów badania wody;
- 3) sporządzają cząstkowe lub całościowe sprawozdania z badań jakości wody do spożycia, o których mowa w art. 37ag;
- 4) zostały zgłoszone do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody w sposób określony w ust. 3.

2. Główny Inspektor Sanitarny prowadzi ewidencję laboratoriów wykonujących badania wody zawierającą następujące dane:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu prowadzącego laboratorium wykonujące badania wody;
- 2) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w pkt 1;
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada;
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada;
- 5) adres, numer telefonu i adres poczty elektronicznej laboratorium wykonującego badania wody;
- 6) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania laboratorium, o którym mowa w pkt 5;
- 7) zakres wykonywanych badań wody;
- 8) aktualny certyfikat akredytacji wraz z zakresem akredytacji;

- 9) informacje o udziale w badaniach biegłości wraz ze wskazaniem uzyskanej oceny lub w przypadku gdy badania biegłości nie są dostępne – informacje o udziale w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, zrealizowanych nie później niż w terminie 2 lat od dnia wystąpienia ze zgłoszeniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 4;
- 10) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do przekazywania sprawozdań z badań wody;
- 11) numer wpisu do tej ewidencji.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, przekazuje podmiot prowadzący laboratorium wykonujące badania wody, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej, opatrzonym podpisem własnoręcznym, albo na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Zgłoszenie to zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu prowadzącego laboratorium wykonujące badania wody;
- 2) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w pkt 1;
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada;
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada;
- 5) adres, numer telefonu i adres poczty elektronicznej laboratorium wykonującego badania wody;
- 6) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania laboratorium, o którym mowa w pkt 5;
- 7) zakres wykonywanych badań wody;
- 8) aktualny certyfikat akredytacji wraz z zakresem akredytacji;
- 9) informacje o udziale w badaniach biegłości wraz ze wskazaniem uzyskanej oceny lub w przypadku gdy badania biegłości nie są dostępne – informacje o udziale w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, zrealizowanych nie wcześniej niż w terminie 2 lat przed dniem wystąpienia z tym zgłoszeniem;

- 10) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do przekazywania sprawozdań z badań wody;
- 11) datę zgłoszenia.

4. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, dołącza się uwierzytelnioną kopię albo cyfrowe odwzorowanie certyfikatu akredytacji i zakresu akredytacji, o których mowa w ust. 3 pkt 8.

5. Główny Inspektor Sanitarny w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4:

- 1) przyjmuje zgłoszenie – jeżeli zostały spełnione wymagania określone w ust. 3 i 4;
- 2) zwraca zgłoszenie do uzupełnienia – jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w ust. 3 lub 4, wskazując braki, które wymagają uzupełnienia, oraz 30-dniowy termin na uzupełnienie zgłoszenia;
- 3) odrzuca zgłoszenie – jeżeli wnioskodawca nie uzupełnił w terminie braków, o których mowa w pkt 2, albo zgłoszenie uprzednio zostało przyjęte, albo jest przedmiotem procedury określonej w pkt 2.

6. Do rozpatrzenia uzupełnionego zgłoszenia stosuje się ust. 5.

7. Do rozpatrywania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

8. Główny Inspektor Sanitarny w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 2, przetwarza dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1–6 i 10, oraz jest administratorem tych danych.

9. Główny Inspektor Sanitarny przetwarza dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1–6 i 10, w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

Art. 37ab. 1. Administratorem danych wpisanych do ewidencji, o której mowa w art. 37aa ust. 2, są:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny;
- 2) państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni;
- 3) państwowi powiatowi inspektorzy sanitarni;
- 4) państwowi graniczni inspektorzy sanitarni.

2. Na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Sanitarnego publikuje się dane, o których mowa w art. 37aa ust. 2 pkt 1, 3–5, 7–9 i 11, oraz datę przyjęcia zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, lub adres strony internetowej, na której są dostępne te dane oraz ta data.

Art. 37ac. Główny Inspektor Sanitarny prostuje z urzędu oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym w zakresie danych wpisanych do ewidencji, o której mowa w art. 37aa ust. 2.

Art. 37ad. Podmiot prowadzący laboratorium wykonujące badania wody informuje Głównego Inspektora Sanitarnego o zmianie danych wpisanych do ewidencji, o której mowa w art. 37aa ust. 2, w terminie 7 dni od dnia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych. W przypadku uzyskania akredytacji na kolejny okres lub zmiany zakresu akredytacji wraz z informacją, o której mowa w zdaniu pierwszym, ten podmiot przekazuje uwierzytelnioną kopię certyfikatu akredytacji wraz z zakresem akredytacji albo ich odwzorowanie cyfrowe.

Art. 37ae. 1. Dopuszcza się stosowanie metody alternatywnej w zakresie badania wody pod warunkiem udokumentowania oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną i jej potwierdzenia.

2. Podmiot zainteresowany stosowaniem metody alternatywnej w zakresie badania wody składa Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wniosek, który zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby wnioskodawcy;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
- 3) nazwę metody alternatywnej i metody referencyjnej;
- 4) informację o liczbie laboratoriów, w których były wykonywane badania równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną;
- 5) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania wnioskodawcy.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) dokumentację oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną, w tym wyniki badań równoważności metody alternatywnej z

metodą referencyjną przeprowadzonych zgodnie z odpowiednią normą, o której mowa w ust. 4;

- 2) raport podsumowujący przeprowadzoną ocenę równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną;
- 3) wykaz laboratoriów, w których były wykonywane badania równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną, oraz aktualny certyfikat akredytacji wraz z zakresem akredytacji laboratoriów.

4. Do celów oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną stosuje się normę PN-EN ISO 17994 ustanowioną jako normę dotyczącą równoważności metod mikrobiologicznych lub serię norm PN-EN ISO 16140 do celów stwierdzenia równoważności metod opartych na zasadach innych niż hodowla, które wykraczają poza zakres normy PN-EN ISO 17994.

5. Badania równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną wykonuje się w krajowych laboratoriach posiadających akredytację.

6. Główny Inspektor Sanitarny przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 2, krajowemu laboratorium referencyjnemu, o którym mowa w art. 37ak, w celu potwierdzenia równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną oraz sprawdzenia kompletności i poprawności dokumentacji, o której mowa w ust. 3 pkt 1, w odniesieniu do obowiązujących norm w zakresie kryteriów uznawania równoważności metod oraz spełnienia wymagania określonego w ust. 5.

7. Krajowe laboratorium referencyjne, o którym mowa w art. 37ak:

- 1) potwierdza równoważność metody alternatywnej z metodą referencyjną i przygotowuje projekt wniosku o uznanie tej metody do Komisji Europejskiej albo
- 2) nie potwierdza równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną.

8. Główny Inspektor Sanitarny po otrzymaniu stanowiska krajowego laboratorium referencyjnego, o którym mowa w art. 37ak, w przypadku, o którym mowa w ust. 7:

- 1) pkt 1 – kieruje wniosek o uznanie metody alternatywnej do Komisji Europejskiej wraz z informacjami dotyczącymi tej metody oraz jej równoważności i dokumentami, o których mowa w ust. 3, i informuje o tym wnioskodawcę;
- 2) pkt 2 – informuje wnioskodawcę, o tym, że krajowe laboratorium referencyjne nie potwierdziło równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną.

9. Główny Inspektor Sanitarny po uzyskaniu od Komisji Europejskiej informacji o równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną informuje o tym ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 37af. 1. Laboratoria wykonujące badania wody sporządzają sprawozdanie z badań wody.

2. Sprawozdanie z badań wody zawiera w szczególności:

- 1) numer wpisu do ewidencji, o której mowa w art. 37aa ust. 2;
- 2) wskazanie imienia i nazwiska osoby upoważnionej do pobrania próbki wody do badań wody oraz, jeżeli dotyczy – metody, zgodnie z którą pobrano tę próbkę;
- 3) wskazanie imienia i nazwiska osoby autoryzującej sprawozdanie z badań wody;
- 4) wskazanie punktu, z którego pobrano próbkę wody do badań wody;
- 5) granicę oznaczalności metody dla parametrów chemicznych i wskaźnikowych;
- 6) granicę wykrywalności metody dla parametrów mikrobiologicznych.

3. Sprawozdanie z badań wody nie zawiera innych danych osobowych niż dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3.

Art. 37ag. 1. Całościowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia obejmuje sprawozdanie ze wszystkich oznaczeń w ramach jednego zlecenia dla badanej próbki wody do spożycia wskazujące wartości badanych parametrów jakości tej wody, sporządzane po zakończeniu zleconych badań i uzyskaniu wyników tych badań.

2. Częstkowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia obejmuje sprawozdanie z danego oznaczenia lub oznaczeń w ramach jednego zlecenia dla badanej próbki tej wody wskazujące wartości badanych parametrów.

3. Częstkowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia sporządza się w momencie zakończenia danego badania i uzyskania wyniku wskazującego na niezgodność z wartością parametryczną w rozumieniu art. 2 pkt 2a ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwaną dalej „niezgodnością z wartością parametryczną”:

- 1) wartości parametru mikrobiologicznego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 2) wartości parametrycznej w rozumieniu art. 2 pkt 16a ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanej dalej „wartością parametryczną”, parametru chemicznego lub wartości parametrycznej substancji promieniotwórczej w rozumieniu art. 2 pkt

16b ustawy o zaopatrzeniu w wodę parametru radiologicznego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;

- 3) wartości parametru ustalonego na podstawie wyników oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, jako niezbędnych do celów ochrony zdrowia ludzi dla danej strefy zaopatrzenia w rozumieniu art. 2 pkt 7a ustawy o zaopatrzeniu w wodę.

4. Laboratoria wykonujące badania jakości wody do spożycia, w ramach monitoringu zgodności lub harmonogramu, o którym mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, przekazują sprawozdanie z badań jakości tej wody podmiotowi zlecającemu wykonanie tych badań, a ponadto właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w przypadku:

- 1) niezgodności z wartością parametryczną w badanej próbce wody do spożycia wartości parametrycznych parametru *Escherichia coli* lub enterokoki jelitowe określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
- 2) gdy w badanej próbce wody do spożycia liczba bakterii grupy coli jest równa lub wyższa niż 10 jtk (NPL)/100 ml – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
- 3) niezgodności z wartością parametryczną w badanej próbce ciepłej wody użytkowej wartości parametrycznej parametru *Legionella* określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
- 4) niezgodności z wartością parametryczną w badanej próbce wody do spożycia wartości parametrycznych parametrów niewskazanych w pkt 1–3 – w terminie 7 dni od dnia sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania.

5. W przypadku gdy nie ma możliwości sporządzenia sprawozdania z badań jakości wody do spożycia po zakończeniu badania i uzyskaniu wyniku tego badania, laboratoria wykonujące badania jakości wody do spożycia przekazują informację o wynikach badań będących podstawą stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną, o których mowa w ust. 4 pkt 1, 3 i 4, oraz w przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, podmiotowi zlecającemu wykonanie badań jakości wody do

spożycia oraz właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu.

6. Laboratorium wykonujące badania jakości wody do spożycia przekazuje podmiotowi zlecającemu wykonanie tych badań, a w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 5, także właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu – sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia w formie dokumentu elektronicznego za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) lub faksem.

7. Informacja, o której mowa w ust. 5, może być przekazana telefonicznie, a następnie potwierdzona w sposób określony w ust. 6.

Art. 37ah. 1. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny może przeprowadzić kontrolę laboratorium w zakresie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 37af i art. 37ag.

2. Kontrola laboratorium może ograniczać się do wezwania laboratorium do przekazania dokumentów i danych dotyczących wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 37af i art. 37ag, oraz analizy tych dokumentów i danych.

Art. 37ai. 1. Badania wody mogą wykonywać również laboratoria, które są laboratoriami Państwowej Inspekcji Sanitarnej, jeżeli spełniają wymagania określone w art. 37aa ust. 1, oraz wykonują obowiązki, o których mowa w art. 37af i art. 37ag.

2. Do laboratoriów Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie stosuje się przepisów art. 37ah.

3. Badania wody mogą wykonywać również laboratoria znajdujące się w strukturze organizacyjnej wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej, jeżeli spełniają wymagania określone w art. 37aa ust. 1 pkt 1–3. Przepisy art. 37af i art. 37ag stosuje się odpowiednio.

Art. 37aj. 1. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w celu zapewnienia ciągłości badań jakości wody do spożycia przeprowadza analizę w zakresie:

- 1) zapotrzebowania na badania poszczególnych parametrów jakości wody do spożycia oraz możliwości wykonywania tych badań na nadzorowanym przez niego terenie przez laboratoria wpisane do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody;

- 2) zapotrzebowania na pobieranie próbek wody do spożycia zgodnie z odpowiednimi metodami pobierania próbek wody dla poszczególnych zakresów badań oraz możliwości pobrania tych próbek przez upoważnionych próbkobiorców.

2. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przeprowadza analizę, o której mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1, raz w roku;
- 2) pkt 2, raz na 6 miesięcy.

3. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje informacje z przeprowadzonej analizy, o której mowa w ust. 1, oraz o podjętych działaniach Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu, w terminie do dnia 28 lutego za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 37ak. 1. W celu zapewnienia nadzoru nad jakością wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach minister właściwy do spraw zdrowia wyznacza krajowe laboratoria referencyjne w określonym zakresie badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia wyznacza, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne, wskazując zakres badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach wykonywanych przez te laboratoria, mając na względzie realizację zadań przez dane krajowe laboratorium referencyjne oraz możliwość wykonywania tych badań przez to laboratorium.

Art. 37al. 1. Krajowe laboratorium referencyjne:

- 1) przeprowadza szkolenia w zakresie nowych metod i procedur badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach oraz weryfikacji lub walidacji tych metod lub procedur;
- 2) może organizować krajowe badania biegłości zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17043 i porównania międzylaboratoryjne w odniesieniu do poszczególnych metod badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach;
- 3) bierze udział w krajowych i międzynarodowych badaniach biegłości;
- 4) prowadzi badania nowych parametrów, które są szkodliwe dla zdrowia ludzi w związku z korzystaniem z wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach, w tym nowych parametrów jakości wody do spożycia, oraz opracowuje metody

i procedury badań parametrów jakości wody do spożycia, dla których te parametry nie zostały określone;

- 5) wykonuje badania jakości wody do spożycia oraz badania jakości wody w kąpieliskach oraz ekspertyzy w zakresie tych badań;
- 6) współpracuje z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami w zakresie bezpieczeństwa wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach i w zakresie badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach, w tym ze Wspólnym Centrum Badawczym Komisji Europejskiej;
- 7) udostępnia organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej informacje i dokumenty, w tym wyniki badań, w zakresie niezbędnym do realizacji nadzoru nad jakością wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach;
- 8) realizuje zadania, o których mowa w art. 37ae ust. 6 i 7;
- 9) posiada akredytację Polskiego Centrum Akredytacji na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025 w zakresie metod, dla których pełni funkcję krajowego laboratorium referencyjnego.

2. Krajowe laboratorium referencyjne może rozstrzygać rozbieżności w zakresie wyników:

- 1) badań jakości wody do spożycia wykonanych w ramach monitoringu zgodności w rozumieniu art. 2 pkt 1c ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz badań, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 3 tej ustawy;
- 2) badań jakości wody w kąpieliskach wykonanych na podstawie art. 344 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

3. Realizacja zadań, o których mowa w ust. 2, nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa w art. 37ax ust. 3 pkt 4.

Art. 37am. 1. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 37al ust. 1 pkt 3–6, są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, w wysokości określonej w umowie zawartej między Głównym Inspektorem Sanitarnym a krajowym laboratorium referencyjnym.

2. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 37ae ust. 6 i 7, ponosi podmiot, który wystąpił o uznanie równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną.

3. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 37al ust. 2, ponosi podmiot, który kwestionuje wyniki badań, o których mowa w tym przepisie.

Art. 37an. Polskie Centrum Akredytacji przekazuje odpowiednio Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu lub Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego informację o udzielonych akredytacjach, zmianach zakresu tych akredytacji, ich zawieszeniu albo cofnięciu, w terminie 14 dni odpowiednio od dnia ich udzielenia, zmiany, zawieszenia lub cofnięcia.

Rozdział 3b

Materiały lub wyroby do kontaktu z wodą do spożycia oraz chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia

Art. 37ao. Producent lub importer materiału lub wyrobu do kontaktu z wodą do spożycia, zwanych dalej „materiałem lub wyrobem”, lub upoważniony przedstawiciel tego producenta lub importera, wprowadzający do obrotu materiał lub wyrób zapewniają, że stosowane zgodnie z przeznaczeniem nie będą one:

- 1) wpływać negatywnie na zdrowie ludzi;
- 2) wpływać niekorzystnie na barwę, zapach lub smak wody do spożycia;
- 3) sprzyjać rozwojowi mikroorganizmów;
- 4) uwalniać do tej wody zanieczyszczeń w ilości większej niż to konieczne.

Art. 37ap. 1. Producent, importer lub upoważniony przedstawiciel, o których mowa w art. 37ao, mogą wprowadzać do obrotu materiał lub wyrób, jeżeli uzyskali ocenę zgodności poświadczoną certyfikatem potwierdzającym, że materiał lub wyrób spełniają wymagania, o których mowa w art. 37ao, zwany dalej „certyfikatem”.

2. Certyfikat jest wydawany przez notyfikowaną jednostkę certyfikującą posiadającą akredytację Polskiego Centrum Akredytacji albo innej jednostki akredytacyjnej z państw członkowskich Unii Europejskiej na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17065 i w zakresie oceny zgodności z wymaganiami określonymi na podstawie art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).

3. Badania wymagane do uzyskania certyfikatu są wykonywane przez jednostkę posiadającą akredytację zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17025 na metody lub procedury badawcze odpowiednie dla potwierdzenia, że materiał lub wyrób spełniają wymagania, o których mowa w art. 37ao, i zgodnie z wymaganiami określonymi w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/368 z dnia 23 stycznia

2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do procedur oraz metod testowania i zatwierdzania materiałów końcowych stosowanych w produktach mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 2024/368 z 23.04.2024).

4. Do postępowania w sprawie uzyskania certyfikatu stosuje się przepisy:

- 1) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/365 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do metodyk testowania i zatwierdzania substancji wyjściowych, składów i składników, które mają zostać włączone do europejskich list pozytywnych (Dz. Urz. UE L 2024/365 z 23.04.2024);
- 2) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/367 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie europejskich list pozytywnych substancji wyjściowych, składów i składników zatwierdzonych do stosowania w produkcji materiałów lub produktów mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 2024/367 z 23.04.2024);
- 3) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/368 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do procedur oraz metod testowania i zatwierdzania materiałów końcowych stosowanych w produktach mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- 4) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/369 z dnia 23 stycznia 2024 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 przez ustanowienie procedury dotyczącej włączania substancji wyjściowych, składów i składników do europejskich list pozytywnych lub usuwania ich z tych list (Dz. Urz. UE L 2024/369 z 23.04.2024);
- 5) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/370 z dnia 23 stycznia 2024 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie procedur oceny zgodności produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zasad wyznaczania jednostek oceniających zgodność uczestniczących w tych procedurach (Dz. Urz. UE L 2024/369 z 23.04.2024).

5. Materiały lub wyroby, na które uzyskano certyfikat, są znakowane zgodnie z przepisami rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/371 uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie zharmonizowanych specyfikacji dotyczących oznakowania produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 2024/371 z 23.04.2024).

6. Opłatę za prowadzenie postępowania w sprawie uzyskania certyfikatu ustala się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2025 r. poz. 568).

Art. 37aq. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia dokonuje notyfikacji jednostki certyfikującej, o której mowa w art. 37ap ust. 2, na jej wniosek zgodnie z przepisami rozporządzenia, o którym mowa w art. 37ap ust. 4 pkt 5, oraz rozdziału 5 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

2. Organem właściwym do udzielenia autoryzacji jednostki certyfikującej, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, jest minister właściwy do spraw zdrowia.

3. Polskie Centrum Akredytacji:

- 1) dokonuje oceny, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w art. 37ap ust. 4 pkt 5, zgodnie z przepisami rozdziału 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku;
- 2) we współpracy z ministrem właściwym do spraw zdrowia opracowuje szczegółowy program akredytacji jednostek certyfikujących, o których mowa w art. 37ap ust. 2, oraz jeżeli to konieczne – aktualizację tego programu.

4. W przypadku naruszenia przez akredytowane jednostki certyfikujące materiały lub wyroby wymagań określonych w art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zastosowanie mają przepisy art. 24 ust. 4–8, art. 25 i art. 26 tej ustawy.

Art. 37ar. Do budowy i remontu systemu ujmowania, magazynowania i dystrybucji wody do spożycia oraz przy usuwaniu awarii tego systemu mogą być stosowane wyłącznie materiały lub wyroby spełniające wymagania określone w art. 37ao, potwierdzone certyfikatem.

Art. 37as. 1. Chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia stosowane zgodnie z przeznaczeniem:

- 1) nie wpływają negatywnie na zdrowie ludzi;
- 2) nie wpływają niekorzystnie na barwę, zapach lub smak wody do spożycia;
- 3) nie sprzyjają rozwojowi mikroorganizmów, z wyjątkiem materiałów filtracyjnych stosowanych w filtrach i w biologicznych procesach uzdatniania wody do spożycia;
- 4) nie uwalniają do wody do spożycia zanieczyszczeń w ilości większej niż to konieczne.

2. Podmiot wprowadzający do obrotu chemikalia do uzdatniania wody lub materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia może wprowadzać te chemikalia i materiały do obrotu, jeżeli uzyskał atest higieniczny wydany przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH – Państwowy Instytut Badawczy, zwany dalej „NIZP PZH – PIB”, potwierdzający, że spełniają one wymagania określone w ust. 1, zwany dalej „atestem”.

3. Atest obejmuje następujące dane:

- 1) numer atestu;
- 2) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby wnioskodawcy oraz jego dane kontaktowe, w tym adres poczty elektronicznej i numer telefonu;
- 3) nazwę producenta chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia i adres miejsca ich produkcji;
- 4) nazwę techniczną lub nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 5) zakres stosowania chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 6) dane potwierdzające spełnienie przez chemikalia do uzdatniania wody lub materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia wymagań określonych w ust. 1, w tym:
 - a) uwagi dotyczące ograniczeń lub warunków ich stosowania,
 - b) zalecenia dotyczące kontroli jakości wody do spożycia, jeżeli jest to niezbędne w celu spełniania wymagań określonych w ust. 1;
- 7) wskazanie okresu ważności atestu.

4. W przypadku gdy uzdatnianie wody obejmuje także jej dezynfekcję, podmiot, o którym mowa w ust. 2, może wprowadzać do obrotu wyłącznie chemikalia do uzdatniania wody, w tym wytwarzane in situ, i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia, na które zostało wydane pozwolenie albo zezwolenie na handel równoległy albo pozwolenie na obrót, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz. Urz. UE L 167 z 27.06.2012, str. 1, z późn. zm.⁵⁾) i ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 24).

5. Postępowanie w ramach oceny higienicznej chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia obejmuje analizę dokumentacji składanej do tej oceny wraz z wnioskiem o wydanie atestu.

6. Postępowanie, o którym mowa w ust. 5, jest prowadzone na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 2, zawierający:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu, o którym mowa w ust. 2;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile podmiot, o którym mowa w ust. 2, taki numer posiada;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot, o którym mowa w ust. 2, taki numer posiada;
- 4) nazwę techniczną lub nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 5) opis techniczny chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 6) dane dotyczące właściwości chemicznych chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 204 z 31.07.2013, str. 25, Dz. Urz. UE L 234 z 03.09.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 103 z 05.04.2014, str. 22, Dz. Urz. UE L 280 z 28.10.2017, str. 57, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 7, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 13, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 16, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 19, Dz. Urz. UE L 81 z 09.03.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 106 z 26.03.2021, str. 3, Dz. Urz. UE L 180 z 21.05.2021, str. 78, Dz. Urz. UE L 180 z 21.05.2021, str. 81, Dz. Urz. UE L 2024/1290 z 06.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1398 z 22.05.2024.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 6, dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający skład chemiczny chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 2) deklarację o niezawieraniu substancji niebezpiecznych;
- 3) karty charakterystyki składników chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 4) wyniki badań laboratoryjnych chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, dysponuje wynikami takich badań;
- 5) aktualny atest dotyczący zgłoszonych chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, posiada taki atest;
- 6) inne dokumenty dotyczące chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, posiada takie dokumenty;
- 7) kopię pozwolenia albo zezwolenia na handel równoległy albo pozwolenia na obrót, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych i ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych, jeżeli zostały wydane.

8. Postępowanie, o którym mowa w ust. 5, kończy się oceną pozytywną skutkującą wydaniem atestu albo oceną negatywną skutkującą odmową wydania atestu.

9. Atest jest wydawany na okres 5 lat i obowiązuje od dnia jego wydania.

10. Dokumentacja z postępowania, o którym mowa w ust. 5, jest przechowywana przez NIZP PZH – PIB przez okres 10 lat od dnia zakończenia postępowania, o którym mowa w ust. 5.

11. Postępowanie, o którym mowa w ust. 5, jest prowadzone na koszt podmiotu, o którym mowa w ust. 2, i podlega opłacie. Opłatę wnosi się w terminie wskazanym przez NIZP PZH – PIB. Wniosek, o którym mowa w ust. 6, podlega rozpatrzeniu po wniesieniu opłaty.

12. Opłata, o której mowa w ust. 11, wynosi 80 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o

emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631 i 1674 oraz z 2025 r. poz. 718, 769 i 1159).

13. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, w postępowaniu, o którym mowa w ust. 5, ma obowiązek:

- 1) udzielać w terminie wskazanym przez NIZP PZH – PIB informacji dotyczących chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, będących przedmiotem tego postępowania, w tym dotyczących miejsca i sposobu ich produkcji, zawartości substancji czynnej, stopnia czystości, zawartości niezwiązanych monomerów oraz produktów rozpadu i reakcji;
- 2) przedstawić w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 5, dokumentację dotyczącą chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, będących przedmiotem tego postępowania, oraz próbki tych chemikaliów lub materiałów, a także wyniki wykonanych badań.

14. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, może wnieść do NIZP PZH – PIB odwołanie od oceny negatywnej w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia.

15. Odwołanie od oceny negatywnej wniesione po terminie, o którym mowa w ust. 14, nie podlega rozpatrzeniu.

16. Odwołanie od oceny negatywnej jest rozpatrywane w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia.

17. Po rozpatrzeniu odwołania od oceny negatywnej NIZP PZH – PIB przesyła do podmiotu, o którym mowa w ust. 2, informację o odmowie wydania atestu albo wydaje atest.

18. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, który uzyskał atest, może wystąpić z wnioskiem o jego zmianę wyłącznie w zakresie imienia i nazwiska albo nazwy (firmy) oraz adresu zamieszkania albo siedziby tego podmiotu lub nazwy handlowej chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia.

19. Wniosek, o którym mowa w ust. 18, o zmianę atestu zawiera:

- 1) numer atestu;
- 2) zmienione imię i nazwisko albo nazwę (firmę) lub adres zamieszkania albo siedziby podmiotu, o którym mowa w ust. 2;

- 3) zmienioną nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia.

20. Zmiana atestu podlega opłacie, która wynosi 20 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Opłatę wnosi się w terminie wskazanym przez NIZP PZH – PIB. Wniosek, o którym mowa w ust. 18, podlega rozpatrzeniu po wniesieniu opłaty.

21. W przypadku wystąpienia zdarzenia mającego negatywny wpływ na jakość wody do spożycia, przy zastosowaniu atestowanych chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych, o których mowa w ust. 1, NIZP PZH – PIB jest uprawniony do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego z udziałem podmiotu, o którym mowa w ust. 2.

22. Atest może być unieważniony przez NIZP PZH – PIB z własnej inicjatywy lub na wniosek organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub podmiotu będącego konsumentem, importerem, producentem lub dystrybutorem chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych, o których mowa w ust. 1, jeżeli po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w ust. 21, stwierdzi się niezgodność tych chemikaliów lub materiałów z wymaganiami określonymi w ust. 1.

23. NIZP PZH – PIB prowadzi wykaz wydanych atestów obejmujący:

- 1) numer atestu;
- 2) nazwę techniczną lub nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 3) zakres stosowania chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 4) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu, o którym mowa w ust. 2;
- 5) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) producenta chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia i adres miejsca produkcji tych chemikaliów lub materiałów;
- 6) wskazanie okresu ważności atestu, daty jego zmiany lub daty jego unieważnienia.

24. Wykaz, o którym mowa w ust. 23, jest na bieżąco aktualizowany i udostępniany bezpłatnie na stronie internetowej NIZP PZH – PIB.

25. Do postępowań w sprawie wydania, zmiany albo unieważnienia atestu nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 37at. 1. Do uzdatniania wody mogą być stosowane wyłącznie chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia posiadające ważny atest.

2. Chemikalia do uzdatniania wody do kontaktu z wodą do spożycia, w tym wytwarzane in situ, mogą być stosowane do dezynfekcji wody, jeżeli zostało na nie wydane pozwolenie albo zezwolenie na handel równoległy, albo pozwolenie na obrót, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych i ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych.

Art. 37au. 1. Stosowanie nowej technologii uzdatniania wody rozumianej jako:

- 1) niestosowana dotychczas technologia uzdatniania wody,
 - 2) istotnie ulepszona stosowana technologia uzdatniania wody,
 - 3) znana i stosowana dotychczas technologia uzdatniania wody, ale w innych warunkach
- wymaga uzyskania zgody, w drodze decyzji, właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, jest wydawana na podstawie dokumentacji przedłożonej przez podmiot zamierzający stosować nową technologię uzdatniania wody, zawierającej:

- 1) udokumentowaną informację o parametrach jakości wody surowej w rozumieniu art. 2 pkt 18a ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym parametrach objętych listą obserwacyjną, o której mowa w art. 2b pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, lub wynik badania jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanego dalej „dostawcą wody”;
- 2) określenie planowanego miejsca stosowania nowej technologii uzdatniania wody i jej przeznaczenia;

- 3) wykaz materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą do spożycia, chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia wraz ze wskazaniem certyfikatów oraz atestów;
- 4) w przypadku stosowania produktu biobójczego – dokument dopuszczający ten produkt biobójczy do obrotu, z określonym zakresem jego stosowania;
- 5) opinię instytutu badawczego lub międzynarodowego instytutu naukowego działającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk, lub uczelni, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.⁶⁾), wykonaną na koszt podmiotu ubiegającego się o uzyskanie zgody, wskazującą, że nowa technologia uzdatniania wody zapewni spełnienie przez tę wodę wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, dotyczącej zasadności stosowania tej nowej technologii uzdatniania wody.

3. Jeżeli to konieczne do oceny możliwości stosowania nowej technologii uzdatniania wody, właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może wskazać zakres badań jakości wody do spożycia, które podmiot ubiegający się o uzyskanie zgody, o której mowa w ust. 1, przeprowadza na swój koszt.

4. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny prowadzi wykaz udzielonych zgód, o których mowa w ust. 1.

5. Jeżeli wykaz, o którym mowa w ust. 4, zawiera dane osobowe umożliwiające identyfikację osoby fizycznej, właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4, przetwarza te dane osobowe i jest administratorem tych danych.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przetwarza w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622 i 1162.

7. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny odmawia wydania zgody, o której mowa w ust. 1, w przypadku:

- 1) braku przedstawienia dokumentacji, o której mowa w ust. 2, lub badań, o których mowa w ust. 3;
- 2) braku spełnienia przez wodę do spożycia wartości parametrycznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 3) wystąpienia ryzyka dla zdrowia ludzi.

Rozdział 3c

Nadzór nad jakością wody do spożycia

Art. 37av. 1. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny, zgodnie z właściwością miejscową:

- 1) weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 2) weryfikuje wywiązywanie się właściciela w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanego dalej „właścicielem”, lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, o której mowa w art. 4d ust. 1 pkt 3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanej dalej „oceną ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym”, oraz terminowego przekazywania sprawozdań z tych badań;
- 3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 4) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych w rozumieniu art. 2 pkt 1a ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanych dalej „działaniami naprawczymi”;
- 5) przekazuje co 3 miesiące państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu informacje o działaniach naprawczych realizowanych w związku z udzielonymi zgodami na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;

- 6) weryfikuje wywiązywanie się z ustalonych działań naprawczych przez:
 - a) dostawcę wody – w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną badanego parametru jakości wody do spożycia w punkcie zgodności, o którym mowa w art. 4c ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanym dalej „punktem zgodności”,
 - b) właściciela lub zarządcy budynku – w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną badanego parametru jakości wody do spożycia;
- 7) analizuje przekazane przez dostawcę wody sprawozdania i informacje, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 i ust. 2 pkt 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w zakresie wystąpienia ewentualnego zagrożenia w rozumieniu art. 2 pkt 19a tej ustawy, zwanego dalej „zagrożeniem”;
- 8) analizuje przekazane przez właściciela lub zarządcę budynku sprawozdania, o których mowa w art. 4k ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w zakresie wystąpienia ewentualnego zagrożenia;
- 9) gromadzi, weryfikuje, analizuje i ocenia dane o jakości wody do spożycia uzyskane w wyniku prowadzonego nadzoru nad jakością wody do spożycia oraz przekazuje je właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu;
- 10) informuje właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o jakości wody do spożycia na nadzorowanym obszarze;
- 11) gromadzi, weryfikuje i analizuje informacje uzyskane na podstawie art. 4m ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz dokumenty i informacje, o których mowa w art. 4n ust. 1 tej ustawy, oraz przekazuje je właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu;
- 12) w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartościami parametrycznymi badanymi parametrami jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności zlokalizowanym w budynku użyteczności publicznej, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku mieszkalnym, dąży do ustalenia jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w punkcie czerpalnym zlokalizowanym najbliżej zaworu głównego oraz ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za nieodpowiednią jakość wody do spożycia w badanym punkcie poboru wody.

2. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia państwowy wojewódzki inspektor sanitarny zgodnie z właściwością miejscową:

- 1) weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 2) weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym oraz terminowego przekazywania sprawozdań z badań jakości wody do spożycia;
- 3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 4) weryfikuje wywiązywanie się dostawców wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstąpienie, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych;
- 5) przekazuje co 3 miesiące Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu informacje o działaniach naprawczych realizowanych w związku z udzielonymi zgodami na odstąpienie, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 6) gromadzi, analizuje i ocenia otrzymane dane o jakości wody do spożycia uzyskane w wyniku prowadzonego nadzoru nad jakością wody do spożycia i udostępnia je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu;
- 7) gromadzi, weryfikuje i analizuje informacje uzyskane na podstawie art. 4m ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz dokumenty i informacje, o których mowa w art. 4n ust. 1 tej ustawy, oraz przekazuje je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu;
- 8) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków nałożonych w trybie art. 4g ust. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę.

3. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia prowadzonego przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

- 1) weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 4 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;

- 2) weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym oraz terminowego przekazywania sprawozdań z tych badań;
- 3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 4) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstąpienie, o których mowa w art. 13d ust. 6 i art. 13e ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych;
- 5) przekazuje co 3 miesiące Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego informacje o działaniach naprawczych realizowanych w związku z udzielonymi zgodami na odstąpienie, o których mowa w art. 13d ust. 6 i art. 13e ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 6) weryfikuje wywiązywanie się z ustalonych działań naprawczych przez:
 - a) dostawcę wody w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną badanego parametru jakości wody do spożycia w punkcie zgodności,
 - b) właściciela lub zarządcy budynku w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną badanego parametru jakości wody do spożycia;
- 7) analizuje przekazane przez dostawcę wody sprawozdania i informacje, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w zakresie wystąpienia ewentualnego zagrożenia;
- 8) gromadzi, weryfikuje, analizuje i ocenia uzyskane dane, o których mowa w ust. 1 pkt 9, i udostępnia je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego;
- 9) informuje właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o jakości wody do spożycia na nadzorowanym obszarze w przypadku, gdy są zaopatrywane podmioty inne niż wojskowe, będące pod nadzorem Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 10) gromadzi, weryfikuje i analizuje informacje uzyskane na podstawie art. 4m ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz dokumenty i informacje, o których

mowa w art. 4n ust. 2 tej ustawy, oraz przekazuje je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego;

- 11) w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartościami parametrycznymi badanych parametrów jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności zlokalizowanym w budynku użyteczności publicznej, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku mieszkalnym, dąży do ustalenia jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w punkcie czerpalnym zlokalizowanym najbliżej zaworu głównego oraz ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za nieodpowiednią jakość wody do spożycia w badanym punkcie poboru wody;
- 12) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków nałożonych w trybie art. 4g ust. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę.

4. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1–3, odpowiednio organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej:

- 1) wykonują badania jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności lub w punktach, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 2) wykonują badania jakości wody do spożycia w wyniku skarg, interwencji oraz incydentów;
- 3) wykonują badania jakości wody do spożycia po zakończeniu działań naprawczych podejmowanych w przypadkach, o których mowa w art. 37ax ust. 3 pkt 3 i 4, mające na celu sprawdzenie, czy woda do spożycia spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 4) uczestniczą w ustalaniu harmonogramów, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 5) uczestniczą w wyznaczaniu punktów, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 6) prowadzą wykaz:
 - a) dostawców wody, z podziałem na:
 - przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy o zaopatrzeniu w wodę,
 - podmioty prowadzące hurtową sprzedaż wody,

- podmioty prowadzące działalność gospodarczą, dostarczające wodę pochodzącą z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, lub dostarczające tę wodę do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do przedsiębiorstw spożywczych w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.⁷⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi,
- b) systemów zaopatrzenia w wodę w rozumieniu art. 2 pkt 7c ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym stref zaopatrzenia w rozumieniu art. 2 pkt 7a tej ustawy,
- c) punktów zgodności i punktów, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę,
- d) obiektów priorytetowych, o których mowa w art. 4j ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz obiektów, dla których w ocenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym zdefiniowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu.

5. Jeżeli wykaz, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, zawiera dane osobowe umożliwiające identyfikację osoby fizycznej, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, przetwarzają te dane osobowe i są administratorem tych danych.

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4 – Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. WE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 908 z 20.03.2024, str. 1.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej przetwarzają w sposób zapewniający ich odpowiednie bezpieczeństwo, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

Art. 37aw. 1. Odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w ramach sprawowanego nadzoru nad jakością wody do spożycia gromadzi informacje o:

- 1) wynikach monitoringu zgodności w rozumieniu art. 2 pkt 1c ustawy o zaopatrzeniu w wodę w przypadku niezgodności z wartościami parametrycznymi parametrów mikrobiologicznych i chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz działaniach naprawczych podejmowanych w związku z tą niezgodnością;
- 2) wynikach monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej i wartości parametrycznej ołowiu, w obiektach priorytetowych, o których mowa w art. 4j ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, i obiektach, dla których w ocenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym zidentyfikowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu;
- 3) działaniach podejmowanych przez właścicieli lub zarządców budynków mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub niezgodności z wartością parametryczną ołowiu;
- 4) zdarzeniach związanych z wodą do spożycia, które spowodowały potencjalne ryzyko dla zdrowia ludzi, bez względu na to, czy miała miejsce niezgodność z wartością parametryczną, trwające dłużej niż 10 kolejnych dni i dotyczące co najmniej 1000 osób, w tym również informacje o przyczynach tych zdarzeń i działaniach naprawczych podejmowanych przez dostawców wody.

2. Główny Inspektor Sanitarny zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób

dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem informacji dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145, 1222, 1717 i 1881 oraz z 2025 r. poz. 1077 i 1080).

3. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem informacji dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami lub obiektów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

Art. 37ax. 1. Odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w związku z niezgodnością z wartością parametryczną ocenia, czy ta niezgodność stanowi zagrożenie oraz może nałożyć obowiązek na dostawcę wody, w drodze decyzji, do jak najszybszego podjęcia niezbędnych działań naprawczych, wskazując termin realizacji tych działań oraz wydać stosowne zalecenia dla konsumentów dotyczące stosowania wody.

2. Odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w związku z przekroczeniem wartości parametrycznej substancji promieniotwórczej w rozumieniu art. 2 pkt 16b ustawy o zaopatrzeniu w wodę ocenia, czy obecność substancji promieniotwórczej w rozumieniu art. 2 pkt 7b tej ustawy w wodzie do spożycia stanowi zagrożenie wymagające działania oraz – w razie konieczności – nakłada obowiązek na dostawcę wody, w drodze decyzji, do podjęcia działań naprawczych służących poprawie jakości tej wody do poziomu zgodnego z wymaganiami dotyczącymi ochrony zdrowia ludzi przed promieniowaniem, wskazując termin realizacji tych działań.

3. Odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej na podstawie sprawozdań z badań jakości wody do spożycia, w tym sprawozdań z własnych badań jakości wody do spożycia oraz sprawozdań przekazywanych przez dostawców wody lub właścicieli lub zarządców budynków

zlecających badania jakości wody do spożycia w laboratoriach wpisanych do ewidencji, o której mowa w art. 37aa ust. 2, stwierdza, w drodze decyzji:

- 1) przydatność wody do spożycia po zakończeniu działań naprawczych realizowanych przez dostawcę wody lub właściciela lub zarządcę budynku albo
- 2) przydatność wody do spożycia na warunkach odstępstw udzielonych na podstawie art. 13d ust. 4 lub 6 lub art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, albo
- 3) niezgodność z wartością parametryczną, albo
- 4) brak przydatności wody do spożycia w przypadku niezgodności z wartością parametryczną parametru mikrobiologicznego oraz gdy woda do spożycia jest niezdatna do użycia, a jej jakość zagraża zdrowiu konsumentów, jednocześnie wskazując, po dokonaniu oceny tego zagrożenia, czy ta woda może być przeznaczona do innych celów.

4. Decyzję o niezgodności z wartością parametryczną, o której mowa w ust. 3 pkt 3, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej wydaje w przypadku stwierdzenia w przynajmniej jednej z badanych próbek wody do spożycia niezgodności z wartością parametryczną dla:

- 1) parametrów wskaźnikowych w rozumieniu art. 2 pkt 3b ustawy o zaopatrzeniu w wodę, lub dodatkowych parametrów chemicznych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę,
- 2) parametrów ustalonych na podstawie art. 4g ust. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę

– w przypadku uznania, że stwierdzona niezgodność z wartością parametryczną nie stwarza zagrożenia, a wartość tej niezgodności pozwala na zachowanie bezpieczeństwa dla zdrowia ludzi.

5. W przypadku stwierdzenia w badanej próbce wody do spożycia niezgodności z wartością parametryczną mikrobiologicznego parametru wskaźnikowego w rozumieniu art. 2 pkt 3b ustawy o zaopatrzeniu w wodę bakterii grupy coli poniżej 10 jtk (NPL)/100 ml decyzja, o której mowa w ust. 3 pkt 3, może być wydana, jeżeli jednocześnie były wykonane badania parametru *Escherichia coli* i enterokoki jelitowe i nie stwierdzono obecności tych parametrów w badanej próbce wody.

6. Decyzję, o której mowa w ust. 3 pkt 3, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej wydaje określając dopuszczalną wartość parametryczną oraz termin trwania niezgodności z wartością parametryczną, kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa wody do spożycia.

7. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 3 pkt 3, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej może nałożyć na dostawcę wody obowiązek:

- 1) pobrania dodatkowych próbek wody do spożycia lub badania dodatkowych parametrów tej wody;
- 2) zwiększenia częstotliwości lub zakresu badanych parametrów wody do spożycia;
- 3) ustalenia przyczyn niezgodności z wartością parametryczną;
- 4) przedstawienia informacji o planowanych działaniach naprawczych:
 - a) wskazującej zakres i termin realizacji działań naprawczych mających na celu przywrócenie jakości wody do spożycia spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę,
 - b) uwzględniającej poziom niezgodności z wartością parametryczną oraz parametr, którego ta niezgodność dotyczy;
- 5) przekazania odpowiednio konsumentom albo hurtowemu odbiorcy wody informacji o ograniczeniu korzystania z wody do spożycia w zakresie wskazanym w tej decyzji.

8. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2–4, dostawca wody przedstawia odpowiednio właściwemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej informację o planowanych działaniach naprawczych wraz z terminem ich realizacji zaakceptowaną przez właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej nakazuje podjęcie przez dostawcę

wody lub właściciela lub zarządcę budynku działań naprawczych oraz opiniuje termin realizacji tych działań.

10. Odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej po wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 3, przekazuje właściwemu wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) komunikat, o którym mowa w art. 13a ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę.

11. W przypadku gdy dostawca wody zaopatruje jednostkę, podmiot, urząd, służbę lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, o stwierdzeniu przydatności wody do spożycia po zrealizowaniu przez dostawcę wody działań naprawczych, o niezgodności z wartością parametryczną lub o braku przydatności wody do spożycia oraz wydanych zaleceniach dotyczących możliwości korzystania z tej wody lub ograniczeniach, jakim to korzystanie powinno podlegać, w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2–4, ten dostawca wody informuje wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.

Art. 37ay. 1. Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego prowadzą rejestr udzielonych przez organy odpowiednio Państwowej Inspekcji Sanitarnej i Wojskowej Inspekcji Sanitarnej zgód na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, uwzględniający:

- 1) dane identyfikujące dostawcę wody:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby,
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, o ile taki numer posiada,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada;
- 2) określenie strefy zaopatrzenia, dla której udzielono zgody na odstępstwo, wraz ze wskazaniem:
 - a) dobowej produkcji wody do spożycia,
 - b) liczby ludności zaopatrywanej w wodę do spożycia,
 - c) wpływu odstępstwa na przedsiębiorstwa spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i

Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności;

- 3) przyczyny udzielenia zgody na odstępstwo;
- 4) parametr jakości wody do spożycia oraz jego maksymalną dopuszczalną wartość parametryczną ustalone w zgodzie na odstępstwo oraz jeżeli dotyczy wyniki badań jakości wody do spożycia dla tego parametru przeprowadzonych przed udzieleniem zgody na odstępstwo;
- 5) częstotliwość badań jakości wody do spożycia w odniesieniu do parametru jakości wody do spożycia, na który udzielono zgody na odstępstwo;
- 6) informacje o działaniach naprawczych, w tym harmonogram działań naprawczych wraz ze wskazaniem kosztów ich realizacji;
- 7) okres obowiązywania udzielonego odstępstwa;
- 8) wskazanie opinii odpowiednio NIZP PZH – PIB lub Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii im. gen. Karola Kaczkowskiego w Warszawie, lub wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia, na podstawie których wyznaczono wartość parametryczną dopuszczalną w ramach odstępstwa.

2. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego prowadzi rejestr, o którym mowa w ust. 1, dotyczący zgód na odstępstwo udzielonych przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej.

3. Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2–7.

Art. 37az. 1. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny przekazuje właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 31 sierpnia.

2. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k

ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, zbiorczo dla województwa, co 6 lat, w terminie do dnia 31 października.

3. Główny Inspektor Sanitarny opracowuje zbiór danych zawierających wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia.

4. Główny Inspektor Sanitarny zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji zawartych w zbiorze danych, o którym mowa w ust. 3, z wyłączeniem danych dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

5. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przekazuje Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 31 sierpnia.

6. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego opracowuje zbiór danych zawierających wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia.

7. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do danych, o których mowa w ust. 6, z wyłączeniem danych dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami lub obiektów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

Art. 37aza. Przepisy art. 37av ust. 1 pkt 2, 3, pkt 6 lit. b i pkt 8, ust. 2 pkt 2 i 3, ust. 3 pkt 2 i 3 oraz pkt 6 lit. b, ust. 4 pkt 3, art. 37aw ust. 1 pkt 3 oraz art. 37ax ust. 3 i 9 stosuje się również do nadzoru dotyczącego obiektu priorytetowego, o którym mowa w art. 4j ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, niebędącego budynkiem.

Rozdział 3d

Kary pieniężne

Art. 37azb. 1. Podmiot prowadzący laboratorium wykonujące badania jakości wody do spożycia, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 37ag ust. 3 i 4 albo wykonuje je nieterminowo podlega karze pieniężnej w wysokości od 100 zł do 10 000 zł.

2. Karę pieniężną wymierza, w drodze decyzji, właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny.

3. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 2, stała się ostateczna.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418) w art. 64 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Protokoły z kontroli obiektu budowlanego, w tym protokoły z kontroli systemu ogrzewania i systemu klimatyzacji, o których mowa w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o charakterystyce energetycznej budynków, ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym i jej aktualizacja, o których mowa odpowiednio w art. 4i ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757 oraz z 2025 r. poz. ...), oceny i ekspertyzy dotyczące stanu technicznego tego obiektu, świadectwo charakterystyki energetycznej oraz dokumenty, o których mowa w art. 60, są dołączone do książki obiektu budowlanego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647 i 1080) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 195 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) jest to konieczne w celu zapobiegania ryzyku, o którym mowa w art. 4f ust. 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757 oraz z 2025 r. poz. ...), lub służy jego kontroli oraz jest to uzasadnione wynikami dodatkowego przeglądu pozwoleń zintegrowanych, o których mowa w art. 4f ust. 15 tej ustawy.”;

- 2) w art. 400a w ust. 1 po pkt 2c dodaje się pkt 2d w brzmieniu:
 „2d) przedsięwzięcia związane z zaopatrzeniem w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;”;
- 3) w art. 400b:
 - a) w ust. 1 wyrazy „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 1a–2c, 5–9a, 11–22 i 24–42 oraz art. 410a ust. 4–6” zastępuje się wyrazami „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 1a–2d, 5–9a, 11–22 i 24–42 oraz art. 410a ust. 4–6”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 2, 2a, 5–9a, 11–22 i 24–42” zastępuje się wyrazami „w zakresie określonym w art. 400a ust. 1 pkt 2, 2a, 2d, 5–9a, 11–22 i 24–42”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 16 w pkt 70 lit. a i b otrzymują brzmienie:
 - „a) wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczoną do picia, wytwarzania, przygotowania żywności lub innych celów gospodarczych zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy jest dostarczana z sieci wodociągowej, cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, lub rozlewana do butelek lub pojemników,
 - b) wodę wykorzystywaną przez przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.⁸⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463) do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów lub

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4 – Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. WE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 908 z 20.03.2024, str. 1.

substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem wody wykorzystywanej przez to przedsiębiorstwo spożywcze, której jakość nie może wpływać na bezpieczeństwo środków spożywczych w ich końcowej postaci, oraz pod warunkiem, że podmiot prowadzący to przedsiębiorstwo spożywcze spełnia wymagania określone w rozporządzeniu WE nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.⁹⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319);”;

2) w art. 47 uchyla się ust. 3–7;

3) w art. 240:

a) w ust. 2 po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu:

„20a) tworzy zbiór danych zawierających informacje z ocen ryzyka lub ich aktualizacji oraz informacje o działaniach zapobiegających ryzyku w rozumieniu art. 2 pkt 6a ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków lub służących jego kontroli i zapewnia dostęp do nich Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, o którym mowa w art. 4h ust. 4 tej ustawy;”;

b) w ust. 3 po pkt 27 dodaje się pkt 27a i 27b w brzmieniu:

„27a) podejmują działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;

27b) po konsultacji z dostawcą wody w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków identyfikują podmioty odpowiedzialne za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko, o którym mowa w art. 4f ust. 6 tej ustawy, zgodnie z art. 4f ust. 9 tej ustawy;”;

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 12.06.2008, str. 42, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 114 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 3.

- 4) w art. 333 w ust. 6 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) dostawcom wody w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków – w celu dokonywania oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, lub jej przeglądu lub aktualizacji, o których mowa w art. 4e ust. 2 tej ustawy.”;
- 5) w art. 334:
 - a) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) stanu jakości wody ujmowanej do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;”;
 - b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) stanu jakości wody w kąpieliskach i miejscu okazjonalnie wykorzystywanym do kąpieli;”;
- 6) w art. 348:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Badania pobranych próbek wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli są wykonywane na zasadach określonych w rozdziale 3a ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416 oraz ...).”;
 - b) uchyla się ust. 2–7.

Art. 6. 1. Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie dokonuje na podstawie dostępnych informacji oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę, w rozumieniu art. 2 pkt 7c ustawy zmienianej w art. 1, zwanym dalej „systemem zaopatrzenia w wodę”, za rok 2024 dokonaną na podstawie wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW rozumianego jako iloraz objętości wody nieprzynoszącej dochodu i długości eksploatowanej sieci wodociągowej (bez przyłączy wodociągowych) i przekazuje tą ocenę ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej, który przekazuje ją do Komisji Europejskiej w terminie, o którym mowa w art. 4 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).

2. Ocena ta uwzględnia co najmniej przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1 oraz podmioty prowadzące hurtową sprzedaż wody zaopatrujące w wodę co najmniej 50 000 osób lub dostarczające co najmniej średnio 10 000 m³ wody na dobę.

3. Ocena, o której mowa w ust. 1 zawiera:

1) wartość wskaźnika wody nieprzynoszącej dochodu NRW oraz dane niezbędne do obliczenia tego wskaźnika:

a) objętość wody surowej w rozumieniu art. 2 pkt 18a ustawy zmienianej w art. 1, zwanej dalej „wodą surową”,

b) objętość wody surowej zakupionej,

c) objętość wody uzdatnionej zakupionej,

d) objętość wody sprzedanej,

e) długość eksploatowanej sieci wodociągowej (bez przyłączy wodociągowych),

f) objętość wody wtłoczonej do systemu zaopatrzenia w wodę, rozumianej jako objętość lub suma objętości wody surowej pobranej, wody surowej zakupionej lub wody uzdatnionej zakupionej, wraz z określeniem procentowego udziału tej objętości ustalonej na podstawie pomiaru,

g) objętość wody nieprzynoszącej dochodu, rozumianej jako różnica objętości wody wtłoczonej do systemu zaopatrzenia w wodę i objętości wody sprzedanej odbiorcom usług;

2) określenie możliwości ograniczenia wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę, z uwzględnieniem zdrowia publicznego, środowiska, technologii i gospodarki.

4. W przypadku przekroczenia progu wielkości wycieków wody określonego w akcie delegowanym Komisji Europejskiej, o którym mowa w art. 4 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1), minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracowuje, we współpracy z Prezesem Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, krajowy plan działań, który obejmuje działania mające na celu ograniczenie wielkości wycieków wody w systemach zaopatrzenia w wodę.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w celu zapewnienia aktywnego udziału wszystkich zainteresowanych w opracowaniu krajowego planu działań, o którym mowa w ust. 4, zamieszcza projekt tego planu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu zapewniającego jego obsługę, w celu zgłoszenia uwag.

6. W terminie 21 dni od dnia zamieszczenia projektu krajowego planu działań, o którym mowa w ust. 4, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej zainteresowani mogą zgłaszać do projektu tego planu uwagi w postaci papierowej lub elektronicznej.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej zatwierdza krajowy plan działań, o którym mowa w ust. 4, i zamieszcza go w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu zapewniającego jego obsługę.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przekazuje zatwierdzony krajowy plan działań, o którym mowa w ust. 4, Komisji Europejskiej w terminie 2 lat od dnia przyjęcia aktu delegowanego Komisji Europejskiej, o którym mowa w tym przepisie.

Art. 7. 1. Dostawca wody w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, zwany dalej „dostawcą wody”, przekazuje ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1:

- 1) właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz
- 2) właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu

– w terminie do dnia 31 grudnia 2026 r.

2. Dostawca wody przekazuje ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.

3. W przypadku gdy dostawcami wody są jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, o których mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy

zmienianej w art. 1, ci dostawcy lub dowódca jednostki odpowiedzialnej za to miejsce przekazują wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminach określonych odpowiednio w ust. 1 i 2.

4. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1, oraz wykaz działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 kwietnia 2027 r.

5. Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie tworzy w terminie do dnia 12 lipca 2027 r. zbiór danych zawierających informacje z ocen ryzyka, o których mowa w ust. 1, oraz informacje o działaniach zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, oraz zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do tego zbioru.

Art. 8. Właściciel w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy zmienianej w art. 1, zwany dalej „właścicielem”, lub zarządca budynku oraz właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego, o którym mowa w art. 4j ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zwanego dalej „obiektem priorytetowym”, niebędącego budynkiem przekazuje po raz pierwszy informacje o podejmowanych działaniach, o których mowa w art. 4m ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy zmienianej w art. 1, odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.

Art. 9. 1. Właściciel lub zarządca budynku oraz właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem sporządza ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, o której mowa w art. 4d ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.

2. Państwowy powiatowy inspektor sanitarny lub państwowy graniczny inspektor sanitarny przekazuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu w terminie do dnia 31 sierpnia 2028 r.

3. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy zbiorczo dla województwa, Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu w terminie do dnia 31 października 2028 r.

4. Wojskowy inspektor sanitarny wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przekazuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego w terminie do dnia 31 sierpnia 2028 r.

5. Główny Inspektor Sanitarny opracowuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, na podstawie zbiorczych informacji, o których mowa w ust. 3, w terminie do dnia 12 stycznia 2029 r.

6. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego opracowuje po raz pierwszy wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 4, w terminie do dnia 12 stycznia 2029 r.

7. W przypadku obiektu priorytetowego oddanego do użytkowania po dniu 30 czerwca 2028 r. właściciel lub zarządca tego obiektu sporządza ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, o której mowa w art. 4d ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, i przekazuje tę ocenę odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminie 6 miesięcy od dnia oddania tego obiektu priorytetowego do użytkowania.

Art. 10. Harmonogramy, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, są ustalane po raz pierwszy na rok 2026.

Art. 11. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje po raz pierwszy informacje o działaniach podjętych w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy zmienianej w art. 1, zwanej dalej „wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi”, o których mowa w art. 4r ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informacje o odsetku mieszkańców gminy korzystających z sieci wodociągowej, o których mowa w

art. 4r ust. 8 tej ustawy, właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1:

- 1) właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje po raz pierwszy Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie zgodnie z art. 4r ust. 10 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 września 2028 r.;
- 2) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje po raz pierwszy Komisji Europejskiej zgodnie z art. 4r ust. 10 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 12 stycznia 2029 r.

Art. 12. W terminie, o którym mowa w art. 25 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1), dostawcy wody podejmują działania w celu osiągnięcia zgodności dostarczanej wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi z wartościami parametrycznymi w rozumieniu art. 2 pkt 16a ustawy zmienianej w art. 1 dla następujących parametrów jakości tej wody:

- 1) bisfenolu-A;
- 2) chloranów dla wody dezynfekowanej dwutlenkiem chloru;
- 3) chlorynów dla wody dezynfekowanej dwutlenkiem chloru;
- 4) kwasów halogenooctowych;
- 5) mikrocytyny-LR;
- 6) sumy substancji per- i polifluoroalkilowych (PFAS);
- 7) uranu.

Art. 13. 1. Zgody na odstępstwo od wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi udzielone przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały udzielone.

2. W przypadku gdy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie została udzielona druga zgoda na odstępstwo od wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi udzielone przed dniem jej wejścia w życie dostawca wody może wystąpić z wnioskiem o udzielenie drugiej zgody na to odstępstwo na zasadach określonych w art. 13e ustawy zmienianej w art. 1.

3. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących udzielenia pierwszej zgody na odstępstwo i drugiej zgody na

odstępstwo stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 14. 1. Atesty higieniczne na materiały i wyroby stosowane w procesach uzdatniania wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących wydania atestów higienicznych na materiały i wyroby stosowane w procesach uzdatniania wody stosuje się zasady dotychczasowe.

Art. 15. 1. Atesty higieniczne na materiały i wyroby stosowane w procesach dystrybucji wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

2. Do dnia 31 grudnia 2026 r. atesty higieniczne na materiały i wyroby stosowane w procesach dystrybucji wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, są wydawane na zasadach dotychczasowych.

3. Ważność atestów higienicznych na materiały i wyroby stosowane w procesach dystrybucji wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, ważnych w dniu 31 grudnia 2026 r. może być przedłużana na zasadach dotychczasowych, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2032 r.

4. Wnioski o wydanie certyfikatu, o którym mowa w art. 37ap ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, mogą być składane od dnia 1 stycznia 2027 r.

5. Do dnia wydania certyfikatu, o którym mowa w art. 37ap ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, do budowy i remontu systemu ujmowania, magazynowania i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przy usuwaniu awarii tego systemu mogą być stosowane wyłącznie materiały i wyroby posiadające ważny atest higieniczny na materiał i wyrób stosowane w procesach dystrybucji wody, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 16. 1. Zgody na zastosowanie nowych technologii uzdatniania wody wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność.

2. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących udzielenia zgody na zastosowanie nowych technologii uzdatniania

wody, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 17. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących wydania warunków przyłączenia do sieci, o których mowa w art. 19a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 18. 1. Laboratorium spełniające w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wymagania, o których mowa w art. 37aa ust. 1 pkt 1–3 ustawy zmienianej w art. 2, ma obowiązek dokonania zgłoszenia do ewidencji laboratoriów wykonujących badania jakości wody do spożycia oraz badania jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli, o której mowa w art. 37aa ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 2, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, laboratorium, o którym mowa w ust. 1, nie może wykonywać badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz badań jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli do dnia przyjęcia zgłoszenia, o którym mowa w art. 37aa ust. 5 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 19. 1. Laboratorium inne niż określone w art. 18 ust. 1, posiadające przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy udokumentowany system jakości prowadzonych badań wody, o którym mowa w art. 12 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, może wykonywać badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi przez okres 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod warunkiem uzyskania corocznego zatwierdzenia na podstawie art. 12a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Laboratorium inne niż określone w art. 18 ust. 1, posiadające przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy udokumentowany system jakości prowadzonych badań wody, o którym mowa w art. 348 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym, może wykonywać badania jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli, przez okres 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod warunkiem uzyskania corocznego zatwierdzenia na podstawie art. 348 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym.

3. Do laboratoriów, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy art. 37aa ust. 1 pkt 3, art. 37af–37ah i art. 37azb ustawy zmienianej w art. 2.

4. Laboratorium inne niż określone w art. 18 ust. 1, znajdujące się w strukturze wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej, może wykonywać badania wody, o

których mowa w art. 37aa ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, w stosunku do podmiotów określonych w art. 22a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, przez okres 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przy czym do wykonywania tych badań stosuje się przepisy art. 37aa ust. 1 pkt 3, art. 37af i art. 37ag ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 20. Główny Inspektor Sanitarny publikuje po raz pierwszy dane oraz datę przyjęcia zgłoszenia, o których mowa w art. 37ab ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21. Informacje, o których mowa w art. 37aj ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje po raz pierwszy Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu do dnia 28 lutego 2027 r., przy czym te informacje obejmują okres od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2026 r.

Art. 22. 1. Krajowe laboratoria referencyjne wyznaczone w przepisach wydanych na podstawie art. 37ak ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2 realizują zadania określone w art. 37al tej ustawy od dnia 1 stycznia 2028 r.

2. Do dnia 31 grudnia 2027 r. zadania krajowych laboratoriów referencyjnych wyznaczonych w przepisach wydanych na podstawie art. 37ak ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, o których mowa w art. 37ae ust. 7 tej ustawy, wykonuje Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH – Państwowy Instytut Badawczy.

Art. 23. Przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy próbki wody do badań laboratoryjnych mogą być pobierane przez próbkobiorców posiadających uprawnienia w tym zakresie uzyskane na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 24. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 25. 1. W latach 2025–2034 maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań przez jednostki samorządu terytorialnego, będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 1713,27 mln zł, w tym w:

- 1) 2025 r. – 0 mln zł;
- 2) 2026 r. – 172,12 mln zł;
- 3) 2027 r. – 176,41 mln zł;

- 4) 2028 r. – 180,83 mln zł;
- 5) 2029 r. – 185,34 mln zł;
- 6) 2030 r. – 189,97 mln zł;
- 7) 2031 r. – 194,72 mln zł;
- 8) 2032 r. – 199,59 mln zł;
- 9) 2033 r. – 204,59 mln zł;
- 10) 2034 r. – 209,70 mln zł.

2. Wojewodowie monitorują wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, wdrażają mechanizm korygujący polegający na obniżeniu kosztów realizacji zadań.

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

W dniu 12 stycznia 2021 r. weszła w życie dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1), zwana dalej „dyrektywą (UE) 2020/2184”. Państwa członkowskie Unii Europejskiej (UE) są zobowiązane do dokonania transpozycji tej dyrektywy w okresie 2 lat od dnia jej wejścia w życie, to jest do dnia 12 stycznia 2023 r.

Dyrektywa (UE) 2020/2184 stanowi wersję przekształconą dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 330 z 05.12.1998, str. 32, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 90), zwanej dalej „dyrektywą 98/83/WE”.

W wyniku rewizji dyrektywy 98/83/WE zostały wprowadzone następujące zmiany przepisów i nowe regulacje:

- 1) rozszerzono wymagania dotyczące parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz zmodyfikowano zasady prowadzenia monitoringu jakości wody i kontroli przestrzegania wymagań jakościowych, a także tworzenia i aktualizacji zbiorów danych raportowych w zakresie jakości wody na potrzeby Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób;
- 2) zobowiązano państwa członkowskie UE do wykonania oceny strat wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wielkości wycieków wody), przekazania Komisji Europejskiej wyników tej oceny oraz opracowania planów działania w celu ograniczenia strat wody;
- 3) ustanowiono obowiązek podejścia do bezpieczeństwa wody opartego na ryzyku, obejmującego cały łańcuch dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na które składają się ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę oraz ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym; ustanowiono również obowiązek tworzenia i aktualizacji zbiorów danych raportowych w zakresie oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem na potrzeby Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób;
- 4) ustanowiono wymagania w zakresie higieny oraz zobowiązano państwa członkowskie UE do stosowania materiałów do kontaktu z wodą pod warunkiem ich zatwierdzenia zgodnie z aktami wykonawczymi Komisji Europejskiej przyjmowanymi na podstawie dyrektywy

(UE) 2020/2184, w szczególności z europejską listą pozytywną materiałów określaną na podstawie tych aktów wykonawczych;

- 5) ustanowiono wymagania dotyczące atestacji chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- 6) zmodyfikowano zasady udzielania zgód na odstępstwa od spełniania wymagań jakościowych dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w szczególności na zmniejszenie dozwolonej liczby kolejno następujących po sobie odstępstw do dwóch (obecnie na podstawie dyrektywy 98/83/WE dopuszczalne są trzy odstępstwa);
- 7) nałożono na państwa członkowskie UE obowiązek stosowania środków niezbędnych w celu poprawy dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w szczególności w odniesieniu do wrażliwych i zmarginalizowanych grup ludności, oraz tworzenia i aktualizacji zbiorów danych raportowych w tym zakresie na potrzeby Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób;
- 8) określono obowiązki państw członkowskich UE w zakresie informowania społeczeństwa o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, cenie wody oraz ilości zużytej wody.

Ponadto w wyniku przeprowadzonej kontroli *„Gospodarowanie zasobami wodnymi przez przedsiębiorstwa wodociągowe w gminach wiejskich”* Najwyższa Izba Kontroli (NIK) dostrzegła potrzebę zmiany art. 21 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757), zwanej dalej „u.z.z.w.i.z.o.ś.”, nakładającego na przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne obowiązek opracowania wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w ich posiadaniu, w świetle różnych interpretacji przepisów tego artykułu.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw, zwany dalej „projektem ustawy”, w celu transpozycji przepisów dyrektywy (UE) 2020/2184 przewiduje:

- 1) określenie obowiązków dostawców wody obejmujących badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w zakresie wewnętrznej kontroli jakości wody;
- 2) doprecyzowanie kompetencji organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz procedur w zakresie nadzoru nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmujących monitoring jakości wody, ocenę przydatności wody do spożycia przez ludzi oraz udzielanie zgód na odstępstwa od spełniania wymagań jakościowych dla wody;

- doprecyzowanie kompetencji organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej oraz procedur w zakresie nadzoru nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmujących monitoring jakości wody, ocenę przydatności wody do spożycia przez ludzi oraz udzielanie zgód na odstępstwa od spełniania wymagań jakościowych dla wody;
- 3) uregulowanie obowiązków Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej w zakresie wykonania oceny strat wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wielkości wycieków wody) oraz opracowania planów działania w celu ograniczenia strat wody;
 - 4) zobowiązanie dostawców wody do dokonywania oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę oraz podejmowania działań mających na celu zarządzanie ryzykiem w systemach zaopatrzenia w wodę; określenie kompetencji organów Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w zakresie opiniowania przeprowadzonych ocen ryzyka i zarządzania ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
 - 5) zobowiązanie właścicieli lub zarządców budynków do dokonywania oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym oraz uregulowanie procedur nabywania uprawnień do dokonywania tej oceny;
 - 6) określenie kompetencji właściwych organów w zakresie wydawania ocen lub zgód dotyczących stosowania materiałów i wyrobów służących do dystrybucji albo uzdatniania wody; określenie zasad dopuszczania do użytkowania materiałów i wyrobów budowlanych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, z uwzględnieniem mechanizmu europejskiej listy pozytywnej, oraz materiałów i wyrobów stosowanych do uzdatniania wody;
 - 7) ustanowienie procedur i nałożenie obowiązków na organy lub inne jednostki organizacyjne gminy w zakresie identyfikacji osób pozbawionych dostępu albo posiadających ograniczony dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz, we współpracy z dostawcami wody, podejmowanie działań w celu zapewnienia dostępu tych osób do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub poprawy dostępu do tej wody;
 - 8) określenie obowiązków dostawców wody w zakresie informowania konsumentów o jakości, cenach i zużyciu wody oraz określenie sposobu przekazywania tych informacji;
 - 9) określenie kompetencji właściwych organów w zakresie opracowywania zbiorów danych i sprawozdań na potrzeby wypełnienia zobowiązań raportowych dotyczących działań, o

- których mowa w pkt 2–5 i 7, wobec Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób;
- 10) określenie kompetencji właściwych organów w zakresie wydawania atestów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia.

W ramach realizacji wniosków po kontroli NIK „*Gospodarowanie zasobami wodnymi przez przedsiębiorstwa wodociągowe w gminach wiejskich*” przewiduje się zmianę art. 21 u.z.z.w.i.z.o.ś., polegającą na zwolnieniu z obowiązku opracowania wieloletniego planu przedsiębiorstw wodociągowych, które nie tylko nie planują budowy urządzeń wodociągowych lub urządzeń kanalizacyjnych, ale również nie planują ich modernizacji.

Poniżej przedstawiono szczegółowe wyjaśnienie do poszczególnych przepisów przewidzianych w projekcie ustawy:

I. Art. 1 projektu ustawy dotyczący zmian w u.z.z.w.i.z.o.ś.

Odnosnik nr 1 do u.z.z.w.i.z.o.ś.

W celu zapewnienia kompletności i jednolitości odniesień do aktów prawnych Unii Europejskiej wdrażanych przez u.z.z.w.i.z.o.ś., oprócz zastąpienia, w odnośniku nr 1 do u.z.z.w.i.z.o.ś., odniesienia do dyrektywy 98/83/WE, która zgodnie z art. 26 ust. 1 dyrektywy (UE) 2020/2184 utraciła moc z dniem 13 stycznia 2023 r., odniesieniem do dyrektywy (UE) 2020/2184, przewiduje się:

- uzupełnienie adresu publikacyjnego dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych oraz dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej,
- dodanie odniesienia do dyrektywy Rady 2013/51/ EURATOM z dnia 22 października 2013 r. określającej wymogi dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w związku z przeniesieniem niektórych przepisów wdrażających tę dyrektywę z rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. poz. 2294) do u.z.z.w.i.z.o.ś.

Art. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. – wprowadzenie do wyliczenia

Zakłada się zmianę brzmienia wprowadzenia do wyliczenia w art. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. w związku z potrzebą stosowania zasad dotyczących dostarczania wody o odpowiedniej jakości przez wszystkich dostawców wody.

Art. 1 pkt 1 lit. b, d i e u.z.z.w.i.z.o.ś.

Dodanie w projekcie przepisu dotyczącego konieczności podejmowania działań w celu poprawy powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ma na celu wprowadzenie do ustawy założeń dyrektywy (UE) 2020/2184 w obszarze poprawy powszechnego dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Spełnieniu tych założeń służy również ujęcie regulacji mających na celu podejmowanie działań mających na celu ochronę zdrowia ludzi przed niepożądanymi skutkami wszelkiego zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi przez zapewnienie, aby była ona zdrowa i czysta.

Art. 1 pkt 2 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Zakłada się, zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184, wprowadzenie w ustawie przepisów dotyczących stosowania podejścia opartego na ryzyku w całym łańcuchu dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Art. 1a u.z.z.w.i.z.o.ś.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy (UE) 2020/2184 do statków morskich stanowiących polską własność lub statków morskich o polskiej przynależności, używanych do przewozu pasażerów, odsalających wodę morską i będących dostawcami wody, będzie stosować się odpowiednio projektowane przepisy art. 4a–4c, art. 4d ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, art. 4e ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2, art. 4g–4n, art. 4p ust. 1 pkt 1–8, 11, 12, 14–16 i 18, art. 4q, art. 12, art. 13a i art. 13b oraz przepisy wydane na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Art. 1b u.z.z.w.i.z.o.ś.

Zgodnie z art. 3 dyrektywy (UE) 2020/2184 przepisy u.z.z.w.i.z.o.ś. nie mają zastosowania do:

- 1) naturalnych wód mineralnych (spełniających wymagania określone w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2023 r. poz. 1448));
- 2) wód leczniczych (w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290, z późn. zm.), oraz dla których warunki i wymagania sanitarne określają przepisy wydane na podstawie art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony

uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1420, z późn. zm.)), a także wód termalnych i solanek w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze);

- 3) wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, chyba że dostarczanie tej wody stanowi przedmiot działalności gospodarczej lub ta woda jest dostarczana do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi.

Art. 2 u.z.z.w.i.z.o.ś.

W projekcie w zakresie zmian u.z.z.w.i.z.o.ś. przewiduje się, zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) 2020/2184, wprowadzenie definicji nowych pojęć:

- 1) w pkt 1 zostanie wprowadzona definicja dostawcy wody. Dostawca wody nie jest jedynie przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym, ale każdym dostawcą wody (pojęcie szersze); dostawca wody jest jednym z adresatów przepisów u.z.z.w.i.z.o.ś., na którego zostaje nałożonych szereg obowiązków ustawowych.

Dostawca wody to pojęcie szersze niż przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Oprócz przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego będzie nim w szczególności: spółka wodna, gmina realizująca zadania zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi bez wyodrębnienia przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, wspólnota mieszkaniowa posiadająca własne ujęcie wody. Pojęcie dostawcy wody jest więc kluczowe by osiągnąć cel transpozycji dyrektywy, która precyzyjnie określa przypadki wyłączenia od jej stosowania w art. 3. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest więc jednym z rodzajów dostawcy wody, w stosunku do którego stosują się przepisy dotyczące formy prawnej, taryf itp., natomiast przepisy dotyczące jakości wody stosują się do wszystkich dostawców wody (powyżej progu 10m³ dostarczanej wody dziennie lub dostarczaniu wody więcej niż 50 osobom). Za przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne uznaje się przedsiębiorcę, jeżeli prowadzi działalność gospodarczą w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków, oraz gminne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej prowadzące tego rodzaju działalność. Regulacja wprowadza w stosunku do przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych bardziej rygorystyczne wymogi niż dla innych dostawców wody, ponieważ odbiorcy usług wodociągowo-kanalizacyjnych

zawierają z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym pisemną umowę o świadczenie usług wodociągowo-kanalizacyjnych z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Zgodnie z art. 3 ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne realizują zadanie własne gminy, jakim jest zbiorowe zaopatrzenie w wodę i w związku z tym działają, w przeciwieństwie do innych dostawców wody, w warunkach naturalnego monopolu. Wiąże się to z koniecznością ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne.

Art. 1 pkt 1 lit. c u.z.z.w.i.z.o.ś. stanowi, że ustawa określa zasady ochrony interesów odbiorców usług, z uwzględnieniem optymalizacji kosztów. W związku z tym na przedsiębiorstwie wodociągowo-kanalizacyjnym ciąży obowiązek uzyskania zezwolenia na zbiorowe zaopatrzenie w wodę wydawanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w drodze decyzji, opracowania projektu regulaminu dostarczania wody oraz opracowywania i przedkładania organowi regulacyjnemu wniosku o zatwierdzenie taryfy za dostarczaną wodę. Zbiorowe zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi jest więc – z uwagi na konieczność ochrony interesów odbiorców usług – działalnością regulowaną, podczas gdy dostarczanie wody, które nie jest zbiorowym zaopatrzeniem w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi (to jest przez innych dostawców wody niż przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne), tą działalnością regulowaną już nie jest.

- 2) Definicja dostawcy wody, obejmując również przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, w kontekście zasady równości wobec prawa podmiotów gospodarczych określa ogół podmiotów, które dostarczają wodę do spożycia przez ludzi i są równe wobec prawa w sferze podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności w tym zakresie. w pkt 1a została wprowadzona definicja działań naprawczych, stanowiących element środków kontroli ryzyka z uwagi na potrzebę jednoznacznego określenia celu tych działań. Działaniami naprawczymi mają być działanie korygujące podjęte w celu wyeliminowania przyczyny niezgodności z wartością parametryczną wykorzystywaną do oceny jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz w celu zapobiegania ponownemu wystąpieniu tej niezgodności;
- 3) w pkt 1b została wprowadzona definicja monitoringu operacyjnego. Monitoring operacyjny to monitoring zapewniający szybki wgląd w parametry eksploatacyjne i w problemy z jakością wody oraz umożliwiający szybkie podjęcie zaplanowanych wcześniej działań naprawczych, ustalony przez dostawcę wody i dostosowany do danego systemu zaopatrzenia w wodę, z uwzględnieniem wyników identyfikacji zagrożeń i zdarzeń

niebezpiecznych oraz oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, którego celem jest potwierdzenie skuteczności środków kontroli w zakresie poboru, uzdatniania, magazynowania i dystrybucji wody;

- 4) w pkt 1c została wprowadzona definicja monitoringu zgodności. Dostawca wody będzie zobowiązany do monitorowania parametrów w punktach zgodności w celu sprawdzenia spełniania wymagań dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a organy odpowiednio Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej będą sprawowały nadzór nad tym monitoringiem i przy ustalaniu harmonogramu pobierania próbek wody do badań jakości wody;
- 5) w pkt 3b dodano definicję parametru wskaźnikowego. Dyrektywa (UE) 2020/2184 posługuje się pojęciem „parametru wskaźnikowego”, ale nie definiuje go. Parametry wskaźnikowe zostały wskazane w załączniku I.C dyrektywy (UE) 2020/2184. W projekcie zaproponowano zdefiniowanie „parametru wskaźnikowego” w celu określenia jednoznacznej jego roli. Zgodnie z definicją jest to parametr istotny dla określenia, jak funkcjonują urządzenia wykorzystywane do produkcji i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz dla oceny jej jakości, mogący pomóc w zidentyfikowaniu nieprawidłowości w uzdatnianiu wody oraz odgrywający istotną rolę w podnoszeniu i utrzymaniu zaufania konsumentów do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 6) w pkt 3c dodano definicję podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze. Definicja ta została przeniesiona bezpośrednio z przepisów dyrektywy (UE) 2020/2184 jako podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463);
- 7) w pkt 3d dodano definicję przedsiębiorstwa spożywczego. Definicja ta została przeniesiona bezpośrednio z przepisów dyrektywy (UE) 2020/2184 jako przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu na podstawie art. 3 ust. 2 ww. rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
- 8) w pkt 6a wprowadzono definicję ryzyka. Definicja ta została przeniesiona bezpośrednio z przepisów dyrektywy (UE) 2020/2184 jako połączenie prawdopodobieństwa wystąpienia zdarzenia niebezpiecznego oraz dotkliwości jego skutków w przypadku pojawienia się

- zagrożenia i zdarzenia niebezpiecznego w systemie zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- 9) w pkt 7a dodano definicję strefy zaopatrzenia. Strefę zaopatrzenia stanowi obszar geograficzny, na którym woda przeznaczona do spożycia przez ludzi pochodzi z jednego źródła lub większej ich liczby i na którym jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest w przybliżeniu jednolita; ta definicja jest istotna z punktu widzenia przepisów odnoszących się do wymagań w zakresie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a potrzeba wyjaśnienia tego pojęcia wynika z wprowadzonej definicji monitoringu zgodności;
 - 10) w pkt 7b dodano definicję substancji promieniotwórczej. Definicja ta odwołuje się do definicji substancji promieniotwórczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1277, z późn. zm.); jest ona konieczna do wprowadzenia ze względu na istotę wartości, której przekroczenie zgodnie z regulacjami ustawy może stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzi i której przekroczenie może uzasadniać podejmowanie działań służących poprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do poziomu zgodnego z wymaganiami dotyczącymi ochrony zdrowia ludzi;
 - 11) w pkt 7c wprowadzono definicję systemu zaopatrzenia w wodę. Zaproponowana definicja nie wynika wprost z postanowień dyrektywy (UE) 2020/2184, natomiast jest elementem oceny i zarządzania ryzykiem w systemach zaopatrzenia w wodę;
 - 12) w pkt 11a wprowadzono definicję środków kontroli ryzyka. Zaproponowana definicja nie wynika wprost z postanowień dyrektywy (UE) 2020/2184, natomiast jest elementem zarządzania ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, systemach zaopatrzenia oraz w wewnętrznych systemach wodociągowych; uregulowanie zarządzania ryzykiem w tych obszarach jest jednym z głównych celów dyrektywy (UE) 2020/2184 i powinno obejmować środki prawne, techniczne, finansowe, organizacyjne oraz działania, w tym działania naprawcze, podejmowane w celu zapewnienia ciągłości i niezawodności dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przeciwdziałania zagrożeniu lub wyeliminowania tego zagrożenia lub zredukowania ryzyka z nim związanego do akceptowalnego poziomu;
 - 13) w pkt 16a wprowadzono definicję wartości parametrycznej. Zaproponowana definicja nie wynika wprost z postanowień dyrektywy (UE) 2020/2184. W projekcie ustawy zaproponowano jej zdefiniowanie w związku ze stosowaniem również określenia „wartość

parametryczna substancji promieniotwórczej”. Wartość ta definiuje wartość parametru jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, powyżej której właściwy organ nadzoru sanitarnego ocenia, z wyłączeniem parametrów mikrobiologicznych, czy ta niezgodność stanowi zagrożenie, oraz może zobowiązać do jak najszybszego podjęcia niezbędnych działań naprawczych służących przywróceniu jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnej z wymaganiami dla tej wody;

- 14) w pkt 16b wprowadzono definicję wartości parametrycznej substancji promieniotwórczej. Zaproponowana definicja nie wynika wprost z postanowień dyrektywy (UE) 2020/2184. W projekcie ustawy zaproponowano jej zdefiniowanie w związku ze stosowaniem terminu „wartość parametryczna”. Wartość ta definiuje zawartość substancji promieniotwórczej w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, powyżej której należy ocenić, czy obecność substancji promieniotwórczych w tej wodzie stanowi zagrożenie wymagające działania oraz – w razie konieczności – zobowiązać do podjęcia działań naprawczych służących poprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do poziomu zgodnego z wymaganiami dotyczącymi ochrony zdrowia ludzi przed promieniowaniem;
- 15) w pkt 16c wprowadzono definicję wewnętrznego systemu wodociągowego. Definicja ta została przeniesiona bezpośrednio z przepisów dyrektywy (UE) 2020/2184; wewnętrzny system wodociągowy to system obejmujący przewody wodociągowe wraz z uzbrojeniem i urządzeniami zainstalowane między kranami używanymi zwykle do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a siecią wodociagową, na który składa się instalacja wodociągowa oraz przyłącze wodociągowe, pod warunkiem, że podlega ono odpowiedzialności odbiorcy usług w zakresie, o którym mowa w art. 5 ust. 2 u.z.z.w.i.z.o.ś.; pojęcie istotne w aspekcie wprowadzenia ustawowego obowiązku dokonywania oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych;
- 16) w pkt 17a wprowadzono definicję właściwego organu nadzoru sanitarnego, za którego uznaje się właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej nadzorującego system zaopatrzenia w wodę lub wewnętrzny system wodociągowy; definicja ta ma charakter techniczny i wynika z potrzeby skrócenia tekstu ustawy;
- 17) w pkt 18 lit. a i b zmieniono definicję wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Będzie to woda w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczona do picia, wytwarzania, przygotowania żywności lub innych celów gospodarczych zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy jest

- dostarczana z sieci wodociągowej, cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, lub rozlewana do butelek lub pojemników, oraz woda wykorzystywana przez przedsiębiorstwo spożywcze do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów lub substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem wody wykorzystywanej przez przedsiębiorstwo spożywcze, której jakość nie może wpływać na bezpieczeństwo środków spożywczych w ich końcowej postaci oraz pod warunkiem, że zaopatrzenie w wodę podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 852/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319). Definicja ta wynikała z potrzeby jej zmiany celem zapewniania zgodności z przepisami dyrektywy (UE) 2020/2184. Rozszerzona została definicja „wody przeznaczonej do spożycia” w celu transpozycji art. 3 ust. 5 dyrektywy: „Państwa członkowskie mogą wyłączyć podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze ze stosowania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do wody wykorzystywanej do określonych celów w przedsiębiorstwie spożywczym, jeżeli właściwe organy krajowe są przekonane, że jakość takiej wody nie może wpływać na bezpieczeństwo środków spożywczych w ich końcowej postaci (...)”. Takie rozwiązanie będzie możliwe do zastosowania dla tych przedsiębiorstw spożywczych, które w procesach produkcyjnych mogą wykorzystywać wodę, która nie ma jakiegokolwiek wpływu na jakość produktów i zdrowie konsumentów;
- 18) w pkt 18a wprowadza się definicję wody surowej. Definicja ta jest niezbędna w celu różnicowania obowiązków dotyczących wody surowej i wody uzdatnionej;
- 19) w pkt 19a wprowadza się definicję zagrożenia. Definicja ta została oparta na definicji zagrożenia określonej w przepisach dyrektywy (UE) 2020/2184;
- 20) w pkt 22 wprowadza się definicję zdarzenia niebezpiecznego. Definicja ta została przeniesiona bezpośrednio z przepisów dyrektywy (UE) 2020/2184.

Art. 2a u.z.z.w.i.z.o.ś.

Z uwagi na wprowadzenie w art. 2 pkt 1 definicji dostawcy wody proponuje się przeniesienie definicji gminy do art. 2a.

Art. 2b u.z.z.w.i.z.o.ś.

Zaproponowane przepisy art. 2b wprowadzają podział parametrów jakości wody na parametry mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, radiologiczne oraz wynikające z oceny ryzyka w

systemie zaopatrzenia oraz istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych, jak również te objęte listą obserwacyjną.

Rozdział 1a

Projektowane przepisy w tym rozdziale dotyczą zasad bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi (art. 4a–4q).

Proponowane przepisy stanowią transpozycję postanowień art. 4 ust. 1–2, art. 6, art. 7 ust. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2020/2184. Określają one podstawowe zasady bezpieczeństwa wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, punkty zgodności (punkty, w których powinny być przestrzegane wymogi jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi) oraz zapewniają stosowanie podejścia do bezpieczeństwa wody opartego na ryzyku.

Art. 4a u.z.z.w.i.z.o.ś.

Przepisy art. 4a precyzują pojęcie zdrowej i czystej wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, wskazując, że powinna ona być wolna od wszelkich mikroorganizmów, pasożytów oraz substancji mogących stanowić potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi. Ma to na celu zapobieganie chorobom związanym z wodą pitną, takim jak choroby bakteryjne, wirusowe czy pasożytnicze. Ponadto te przepisy ustanawiają minimalne wymagania dla parametrów mikrobiologicznych, chemicznych oraz istotnych dla oceny ryzyka, co jest niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa sanitarno-epidemiologicznego.

Dostawcy wody są zobowiązani do podjęcia wszelkich niezbędnych działań, aby woda przeznaczona do spożycia przez ludzi spełniała określone wymagania jakościowe. Obejmuje to monitorowanie jakości tej wody, stosowanie odpowiednich materiałów do kontaktu z tą wodą i chemikaliów oraz podejmowanie działań naprawczych. Przepisy wprowadza zasadę ostrożności przy podejmowaniu środków kontroli ryzyka, co oznacza, że wszelkie działania powinny być podejmowane z najwyższą dbałością o uniknięcie potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi.

Przepisy te stanowią, że środki kontroli ryzyka nie mogą prowadzić do pogorszenia obecnej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Art. 4b u.z.z.w.i.z.o.ś.

Przepis ten zobowiązuje do przestrzegania obowiązujących wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Wprowadzenie tego przepisu ma na celu zapewnienie, że ta woda spełnia minimalne wymagania dla parametrów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś., jak również wymagania dla innych,

dodatkowych parametrów jakości wody, które zostały wytypowane jako zagrożenie w wodzie dostarczanej w danej strefie zaopatrzenia.

Art. 4c u.z.z.w.i.z.o.ś.

Przepisy art. 4c definiują punkt zgodności jako miejsce, w którym wartości parametryczne dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi powinny być spełnione. Przepis umożliwia dostawcy wody, w porozumieniu z organami nadzoru sanitarnego, ustalenie punktu zgodności w strefie zaopatrzenia lub zakładzie uzdatniania, pod warunkiem, że nie prowadzi to do pogorszenia jakości tej wody z równoczesną deklaracją spełnienia wymagań dla badanych parametrów. Przepisy określają, że dostawca spełnia wymagania, jeżeli niezgodność z wartościami parametrycznymi wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania, co ma na celu rozgraniczenie odpowiedzialności. Przepis nakłada obowiązki na dostawców wody w zakresie eksploatacji systemów zaopatrzenia w wodę zgodnie z obowiązującymi przepisami, normami i standardami, co ma zapewnić bezpieczny stan techniczny i higieniczny urządzeń wodociągowych.

Art. 4d u.z.z.w.i.z.o.ś.

Projektowane przepisy mają na celu ustanowienie obowiązku podejścia do bezpieczeństwa wody opartego na ryzyku, obejmującego cały łańcuch dostaw wody, bazującego na ocenie ryzyka i zarządzaniu ryzykiem w obszarze zasilania dla ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, ocenie ryzyka i zarządzaniu ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz ocenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym. Dostawcy wody są obowiązani do przeprowadzenia ocen ryzyka w następujących elementach łańcucha dostaw wody:

- 1) w obszarach zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – po raz pierwszy w terminie do dnia 31 grudnia 2026 r., a następnie co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji tej oceny ryzyka;
- 2) w systemie zaopatrzenia w wodę – po raz pierwszy w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r., a następnie co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji tej oceny ryzyka.

Właściciele lub zarządcy obiektów priorytetowych są natomiast zobowiązani do przeprowadzenia oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym po raz pierwszy w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r., a następnie nie rzadziej niż co 6 lat i w razie potrzeby aktualizacji tej oceny ryzyka.

Art. 4e u.z.z.w.i.z.o.ś.

W celu umożliwienia dostawcy wody dostosowania monitoringu do głównych rodzajów ryzyka i zastosowania środków niezbędnych do zarządzania rodzajami ryzyka zidentyfikowanymi w łańcuchu dostaw poczynając od poboru wody, przez uzdatnianie, magazynowanie i dystrybucję wody, dostawca wody będzie wykonywał co 6 lat przegląd oceny ryzyka i w razie potrzeby jej aktualizację, oraz zarządzał ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę („ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia”).

Art. 4f u.z.z.w.i.z.o.ś.

Ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi będzie wykonywał dostawca wody. Będzie on przekazywał raport podsumowujący z dokonanej oceny ryzyka lub jej aktualizacji do właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, który będzie zarządzał ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi we współpracy z dostawcami wody, gminami oraz podmiotami odpowiedzialnymi za ewentualne zanieczyszczenie wody.

Dostawca wody, który prowadzi monitoring w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz monitoring wody surowej, informuje dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej o zaobserwowanych tendencjach i nietypowych liczbach lub stężeniach monitorowanych parametrów lub substancji, które mogą mieć wpływ na proces uzdatniania wody. Powyższe informacje będą mogły być wykorzystane przy przygotowaniu dokumentów planistycznych koniecznych do opracowania planów gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, to jest identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960), zwanej dalej „Prawem wodnym”, oraz programów monitoringu wód, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 7 tej ustawy.

Zarządzanie ryzykiem w obszarach zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi obejmuje działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli. Projekt ustawy celowo nie definiuje szczegółowo tych działań ze względu na różnorodny charakter możliwych do wystąpienia zdarzeń niebezpiecznych. W zależności od charakteru ryzyka właściwe organy wraz z dostawcą wody i innymi podmiotami będą

podejmowały decyzje w sprawie możliwych do podjęcia działań na podstawie przepisów odrębnych regulujących dany obszar działalności lub rodzaj zanieczyszczenia. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie zostanie zobowiązany do przeglądu skuteczności działań wynikających z zarządzania ryzykiem nie rzadziej niż raz na rok.

Jeżeli w ocenie ryzyka w systemie zaopatrzenia zostanie zidentyfikowane ryzyko pochodzące z obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, projekt ustawy zakłada uruchomienie zarządzania ryzykiem dla tego obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, wykorzystując współpracę dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w szczególności z dostawcami wody, gminą, inspekcją ochrony środowiska oraz wojewodą.

Art. 4g–4h u.z.z.w.i.z.o.ś.

Wyniki oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę pozwolą na dostosowanie monitoringu operacyjnego i monitoringu zgodności do danego systemu zaopatrzenia w wodę.

W ramach oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę dostawca wody zweryfikuje czy stosowane w tym systemie materiały filtracyjne do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz chemikalia do uzdatniania tej wody spełniają wymagania, o których mowa w projektowanym rozdziale 3b ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416).

Dodatkowo, dzięki ocenie ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, odpowiednio organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej mogą pozwolić dostawcy wody na zmniejszenie częstotliwości monitorowania parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Zmniejszenie minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jest możliwe, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) miejsce i częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody zostały ustalone w odniesieniu do pochodzenia parametru, jak również zmienności jego stężenia, w tym długofalowej tendencji zmian;
- 2) zmniejszenie minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru jest możliwe, jeżeli wszystkie wyniki uzyskane z próbek pobieranych w regularnych odstępach czasu przez okres co najmniej 3 lat w punktach

pobierania próbek reprezentatywnych dla całej strefy zaopatrzenia wynosiły mniej niż 60 % wartości parametrycznej;

- 3) w ocenie ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę potwierdzono, że żaden czynnik dający się racjonalnie przewidzieć nie może spowodować pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Usunięcie parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu jest możliwe, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) miejsce i częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody są ustalone w odniesieniu do pochodzenia parametru, jak również zmienności jego stężenia, w tym długofalowej tendencji zmian;
- 2) wszystkie wyniki uzyskane z próbek do badań jakości wody pobieranych w regularnych odstępach czasu przez okres co najmniej 3 lat w punktach pobierania próbek do badań jakości wody reprezentatywnych dla całej strefy zaopatrzenia wynosiły mniej niż 30 % wartości parametrycznej;
- 3) usunięcie parametru z wykazu parametrów, które mają być monitorowane, opiera się na wynikach oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, która uwzględnia wyniki monitorowania źródeł wody oraz potwierdza, że zdrowie ludzi jest chronione przed szkodliwymi skutkami jakiegokolwiek zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 4) w ocenie ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę potwierdzono, że żaden czynnik dający się racjonalnie przewidzieć nie może spowodować pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Powyższe regulacje nie obejmują parametrów takich jak: *Escherichia coli* oraz enterokoki jelitowe.

Projektowane przepisy art. 4g ust. 12 i 13 mają na celu doprecyzowanie obowiązków dostawców wody w zakresie niezwłocznego informowania właściwych organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz wojskowych organów inspekcji sanitarnej o zdarzeniach mogących mieć wpływ na bezpieczeństwo zdrowotne wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a także wzmocnienie mechanizmów nadzoru opartego na analizie ryzyka.

Wprowadzenie katalogu sytuacji, o których dostawca wody zobowiązany jest informować właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, wraz z określeniem krótkich, precyzyjnie ustalonych terminów przekazania informacji, umożliwia

organom nadzoru szybkie podjęcie działań zmierzających do ograniczenia lub eliminacji potencjalnych zagrożeń dla zdrowia ludzi. W szczególności zapewnia to sprawne reagowanie w następujących przypadkach:

- 1) gdy odpowiednio częstotliwość lub wykaz parametrów określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie są wystarczające do zapewnienia, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi dostarczana konsumentom albo hurtowemu odbiorcy wody spełnia wymagania określone w tych przepisach lub
- 2) gdy niezbędne jest przeprowadzenie dodatkowego monitorowania na zasadzie jednostkowych przypadków w odniesieniu do substancji i mikroorganizmów, dla których nie ustalono wartości parametrycznej w przepisach wydanych na podstawie art. 13, jeżeli istnieje powód do podejrzeń, że mogą one być obecne w ilościach lub liczbie stwarzających potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi, lub
- 3) gdy niezbędne jest sprawdzenie, czy podjęte środki kontroli ryzyka zapewniają, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi w punkcie poboru próbek do badań jakości wody jest zdrowa i czysta, lub
- 4) wdrożenia w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi środków mających na celu zminimalizowanie potrzeby uzdatniania wody.

W konsekwencji ust. 13 przewiduje uprawnienie właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub właściwego organu wojskowej inspekcji sanitarnej do zobowiązania dostawcy wody do zwiększenia częstotliwości badań jakości wody lub do włączenia dodatkowych parametrów do monitorowania. Uprawnienie to może zostać wykorzystane na podstawie:

- 1) gdy odpowiednio częstotliwość lub wykaz parametrów określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie są wystarczające do zapewnienia, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi dostarczana konsumentom albo hurtowemu odbiorcy wody spełnia wymagania określone w tych przepisach lub
- 2) gdy niezbędne jest przeprowadzenie dodatkowego monitorowania na zasadzie jednostkowych przypadków w odniesieniu do substancji i mikroorganizmów, dla których nie ustalono wartości parametrycznej w przepisach wydanych na podstawie art. 13, jeżeli istnieje powód do podejrzeń, że mogą one być obecne w ilościach lub liczbie stwarzających potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi, lub

- 3) gdy niezbędne jest sprawdzenie, czy podjęte środki kontroli ryzyka zapewniają, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi w punkcie poboru próbek do badań jakości wody jest zdrowa i czysta, lub
- 4) wdrożenia w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi środków mających na celu zminimalizowanie potrzeby uzdatniania wody.

Proponowane przepisy wzmacniają system wczesnego ostrzegania, zwiększają bezpieczeństwo zdrowotne odbiorców wody oraz zapewniają pełną zgodność z obowiązującymi przepisami prawa Unii Europejskiej.

Zmniejszenie częstotliwości monitorowania parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, usunięcie parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu lub zwiększenie częstotliwości pobierania do badań próbek wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub dodanie parametru do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu dotyczy monitoringu zgodności realizowanego przez dostawców wody zgodnie z projektowanym art. 4p ust. 1 pkt 4 u.z.z.w.i.z.o.ś. oraz badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi realizowanych przez podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody zgodnie z projektowanym art. 4p ust. 2 pkt 2 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Przepisów dotyczących oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę nie stosuje się do dostawców wody zaopatrujących w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi nie więcej niż 500 osób lub dostarczających jej w ilości mniejszej niż średnio 100 m³ na dobę, pod warunkiem prowadzenia przez nich monitoringu jakości tej wody zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13.

Dostawca wody będzie obowiązany do przekazywania oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub informacji z dokonanego przeglądu tej oceny ryzyka o braku jej aktualizacji dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w terminie co 6 lat, do dnia 31 grudnia, a oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w terminie co 6 lat, do dnia 30 czerwca. Natomiast aktualizację oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostawca wody przekazuje dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz właściwemu państwowemu

powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w terminie 30 dni od dnia jej dokonania.

W przypadku gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizację, ten dostawca lub dowódca jednostki odpowiedzialny za to miejsce przekazują do wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w ww. terminach.

Natomiast dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie będzie obowiązany do przekazywania Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie ww. ocen ryzyka lub ich aktualizacji oraz wykazu działań służących zapobieganiu ryzyku lub jego kontroli co 6 lat, w terminie do dnia 30 kwietnia, zaś Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie będzie obowiązany do tworzenia zbiorów danych zawierających informacje z tych ocen ryzyka lub ich aktualizacji oraz informacje o działaniach w zakresie zarządzania ryzykiem lub służących jego kontroli i zapewnienia do nich dostępu Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób co 6 lat, w terminie do dnia 12 lipca.

Art. 4i–4n u.z.z.w.i.z.o.ś.

Właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego dokonuje oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r. Następnie co 6 lat właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego dokonuje przeglądu i w razie potrzeby aktualizacji tej oceny ryzyka (projektowany art. 4i u.z.z.w.i.z.o.ś.).

Ponieważ nałożenie jednostronnego obowiązku monitorowania na wszystkie zabudowania prywatne i publiczne spowodowałoby nadmiernie wysokie koszty, właściwszym rozwiązaniem tego problemu jest ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym dla obiektów priorytetowych, a następnie co 6 lat jej przegląd i ewentualna aktualizacja, która obejmuje ogólną analizę potencjalnych ryzyk związanych z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi produktami i wyrobami użytymi w tym systemie, a także ustalenie, czy te potencjalne ryzyka mają wpływ na jakość wody w punktach czerpalnych używanych zwykle do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

Dla właścicieli lub zarządców budynków mieszkalnych, innych niż budynki mieszkalne jednorodzinne czy zlokalizowane w zabudowie jednorodzinnej, wprowadza się inne rozwiązanie w postaci obowiązku przeprowadzenia ogólnej analizy potencjalnych ryzyk związanych z wewnętrznymi systemami wodociągowymi, zgodnie z wytycznymi z ustawy. Analiza ta uwzględnia aktualny opis wewnętrznego systemu wodociągowego, obejmujący m.in. jego charakterystykę techniczną, schemat, rodzaj urządzeń do przygotowania ciepłej wody użytkowej, występowanie przewodów o zwiększonej objętości poza obiegami cyrkulacyjnymi, a także parametry temperaturowe wody zimnej i ciepłej w punktach czerpalnych. Opis ten powinien również zawierać informacje dotyczące materiałów i wyrobów mających kontakt z wodą, , mapę punktów poboru próbek do badań jakości wody (jeśli dotyczy),

Przepisy art. 4i nie znajdują zastosowania w odniesieniu do budynków mieszkalnych jednorodzinnych oraz budynków zlokalizowanych w zabudowie jednorodzinnej.

W odniesieniu do wewnętrznych systemów wodociągowych obiektów priorytetowych pod uwagę są brane również wyniki badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub stężenia ołowiu w wodzie znajdującej się w wewnętrznym systemie wodociągowym.

Zgodnie z projektem ustawy obiekty priorytetowe to niemieszkalne obiekty, w których więcej niż 50 osób dziennie jest narażonych na ryzyko związane z wodą, w szczególności budynki użyteczności publicznej lub budynki przeznaczone do okresowego pobytu ludzi. W projektowanych przepisach do obiektów priorytetowych, dla których ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym obejmuje badania w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej, planuje się zaliczyć budynki użytkowane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne: szpitalne, inne niż świadczenia szpitalne (świadczenia opiekuńcze, pielęgnacyjne, paliatywne, hospicyjne, świadczenia z zakresu opieki długoterminowej, rehabilitacji leczniczej, leczenia uzależnień, psychiatrycznej opieki zdrowotnej oraz leczenia uzdrowiskowego), przeznaczone do okresowego pobytu ludzi (czynne sezonowo lub związane z turystyką), zakłady karne lub areszty śledcze, budynki użyteczności publicznej, w których podczas użytkowania wewnętrznych systemów wodociągowych lub związanych z nimi urządzeń wytwarzany jest aerozol wodny. Natomiast do obiektów priorytetowych, dla których ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym obejmuje badania stężenia ołowiu, planuje

się zaliczyć budynki użytkowane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne przeznaczone dla kobiet ciężarnych lub dzieci w wieku do lat 6, domy dla matek z małoletnimi dziećmi lub kobiet w ciąży lub placówki opiekuńczo-wychowawcze lub placówki oświatowe, w których przebywają dzieci w wieku do lat 6. Częstotliwość wykonywania badań w poszczególnych obiektach priorytetowych będzie ustalona na podstawie analizy ryzyka, wyników badań stężenia ołowiu oraz wyników badań bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej (obecnie częstotliwość badania w tym zakresie, uzależniona od otrzymanych wyników, została określona w przepisach rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi) (projektowany art. 4j i art. 4k u.z.z.w.i.z.o.ś.).

- 1) Ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym będzie mogła przeprowadzać osoba, która: posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub za przestępstwo skarbowe;
- 3) posiada minimum trzyletnie doświadczenie w zakresie budowy, montażu, obsługi, eksploatacji, modernizacji lub projektowaniu instalacji sanitarnych lub nadzoru nad jakością, higieną lub bezpieczeństwem wody albo uprawnienia budowlane, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

Uzupełniając do obowiązków nakładanych na dostawców wody oraz właścicieli lub zarządców budynków – prowadzi się działania informacyjno-szkoleniowe mające na celu

zachęcanie właścicieli lub zarządców budynków do dokonywania oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych oraz propagowanie szkoleń dla hydraulików i innych specjalistów zajmujących się wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz montażem wyrobów i materiałów budowlanych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia.

;

Właściciele lub zarządcy budynków zapewniają skuteczne i proporcjonalne do ryzyka środki kontroli i zarządzania w celu zapobiegania występowaniu ognisk choroby lub wyeliminowania ewentualnych ognisk w odniesieniu do bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej, a w szczególnie złożonym przypadku zasięgają opinii odpowiednio organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej (art. 4m u.z.z.w.i.z.o.ś.). Środki kontroli i zarządzania mają na celu zapewnienie odpowiedniej jakości i bezpieczeństwa

wody w wewnętrznym systemie wodociągowym, a także minimalizowanie ryzyka związanego z jej użytkowaniem. Przepisy wskazują na najważniejsze środki bezpieczeństwa, czyli działania i aktywności, jakie mogą być podejmowane w celu przeciwdziałania zagrożeniu lub wyeliminowaniu tego zagrożenia i jest to katalog otwarty. Polegają one przede wszystkim na systematycznej kontroli temperatury wody zarówno w punktach jej wypływu, jak i w urządzeniach służących do jej podgrzewania. Ważnym elementem jest również ograniczanie stagnacji wody w systemie przez podejmowanie działań umożliwiających jej regularny przepływ. Regularne płukanie wewnętrznego systemu wodociągowego stanowi istotny element utrzymania jego higieny, podobnie jak czyszczenie i konserwacja urządzeń podgrzewających wodę. Dodatkowo, w przypadku zastosowania środków dezynfekcyjnych, konieczna jest kontrola ich stężeń w systemie, aby zapewnić skuteczność dezynfekcji przy jednoczesnym zachowaniu bezpieczeństwa użytkowników.

Właściciele lub zarządcy budynków powinni wymienić elementy zawierające ołów w istniejących wewnętrznych systemach wodociągowych – obowiązek ten jest jednak uzależniony od opłacalności lub technicznej możliwości. Ocena spełnienia tych warunków jest pozostawiona samym właścicielom lub zarządom budynków, projekt ustawy nie zakłada nakładania administracyjnych nakazów wykonania prac polegających na wymianie ołowianych rur.

Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej będą prowadzić działania informacyjne mające na celu zachęcanie właścicieli lub zarządców budynków do dokonywania oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych. Działania informacyjno-edukacyjne prowadzone przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej wynikają z obowiązujących aktów prawnych i będą dostosowywane do wystąpienia, rodzaju i charakteru sytuacji. Projektowane regulacje mają na celu poprzez prowadzenie działań informacyjnych przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej zachęcanie właścicieli i zarządców budynków do dokonywania oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym. Właścicielom i zarządom budynków pozostawia się swobodę w zakresie zapewnienia środków kontroli ryzyka i zarządzania ryzykiem w celu zapobiegania występowaniu ognisk choroby lub wyeliminowania ewentualnych ognisk choroby w odniesieniu do bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej (projektowany art. 4m ust. 1 pkt 4 u.z.z.w.i.z.o.ś.).

W celu realizacji obowiązku określonego w art. 18 ust. 1 lit. b dyrektywy (UE) 2020/2184 projektowane przepisy wprowadzają obowiązek przekazywania co 6 lat odpowiednio do organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej

informacji o podejmowanych działaniach mających na celu zmniejszenie ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym (projektowany art. 4n u.z.z.w.i.z.o.ś.).

Art. 4o u.z.z.w.i.z.o.ś.

Przepis nakładający obowiązki na właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych niebędących budynkami.

Art. 4p u.z.z.w.i.z.o.ś.

Projekt ustawy nakłada na dostawców wody m.in. obowiązek zapewnienia należytej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz dostarczania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do odbiorcy usług zgodnej z wymaganiami określonymi w przepisach wykonawczych. Ponadto zgodnie z projektowaną regulacją dostawca wody będzie obowiązany do wyznaczania reprezentatywnych dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi punktów poboru próbek do badań jakości wody w ramach monitoringu zgodności, uwzględniając ich równomierne rozłożenie w obszarze sieci wodociągowej, i ustalania harmonogramu pobierania próbek wody do badań jakości wody z tych punktów, uwzględniając ich równomierny pobór w okresie roku w uzgodnieniu odpowiednio z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organami Wojskowej Inspekcji Sanitarnej. Dostawca wody będzie także uczestniczył w realizacji monitoringu zgodności zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek wody do badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i wykonywał badania wody w zakresie wynikającym z przepisów wykonawczych oraz z uwzględnieniem zmian dotyczących częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody lub zakresu badanych parametrów podlegających monitorowaniu (projektowany art. 4g ust. 5, 6 i 12 u.z.z.w.i.z.o.ś.), a także wskazywał laboratorium do realizacji badań planowanych w harmonogramie pobierania próbek wody do badań jakości wody w ramach monitoringu zgodności. Dostawca będzie obowiązany do przekazywania właściwemu organowi nadzoru sanitarnego sprawozdań z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych w ramach monitoringu zgodności oraz informacji o niezgodnościach wartości parametrycznych z badań jakości wody wykonanych w ramach monitoringu zgodności oraz monitoringu parametrów umieszczonych na liście obserwacyjnej, przyczynach wystąpienia tych niezgodności z wartością parametryczną oraz o podejmowanych działaniach naprawczych. Terminy na realizację ww. obowiązków przekazywania informacji i sprawozdań zostaną określone w przepisach wykonawczych. Ponadto w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności obowiązkiem dostawcy wody będzie prowadzenie działań naprawczych w przypadku ustalenia, że ta niezgodność nie wynika

z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania. Kolejnym obowiązkiem dostawcy wody będzie prowadzenie monitoringu operacyjnego. Ponadto dostawca wody będzie obowiązany posiadać udokumentowane informacje o parametrach jakości wody surowej, w tym także w zakresie substancji i związków umieszczonych na liście obserwacyjnej. Dostawca będzie także podmiotem odpowiedzialnym za dobór skutecznych i bezpiecznych metod i sposobów uzdatniania wody surowej. Ponadto dostawca będzie wykonywał badania wody w zakresie wynikającym z oceny ryzyka dla obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub strefy zaopatrzenia (rozszerza wykaz parametrów podlegających monitorowaniu, w ramach monitoringu zgodności oraz zwiększa częstotliwość pobierania próbek wody do badań, określone w przepisach wykonawczych), listy obserwacyjnej i monitoringu operacyjnego. Ponadto dostawca wody będzie prowadził i dokumentował badania parametrów z listy obserwacyjnej w wodzie przeznaczonej do spożycia w przypadku wystąpienia w wodzie surowej przekroczeń wartości wytycznych ustalonych dla parametrów z listy obserwacyjnej. Wśród obowiązków dostawcy w projektowanych przepisach znalazło się także dokumentowanie i udostępnianie na wniosek właściwego organu sanitarnego wyników monitoringu zgodności, monitoringu operacyjnego i monitoringu substancji promieniotwórczych, posiadanych informacji o wynikach badań jakości wody surowej (na podstawie badań własnych wody surowej lub wyników badań wody surowej otrzymanych od właściciela ujęcia wody), a także aktualnych informacji o strefie zaopatrzenia objętych systemem zaopatrzenia w wodę. Obowiązkiem dostawcy wody będzie także zapewnienia stosowania materiałów, wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w dodawanym rozdziale 3b ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. W przypadku wystąpienia niezgodności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi z wartościami parametrycznymi ustalonymi dla monitoringu zgodności w punkcie, w którym woda wypływa z kranów używanych zwykle do poboru tej wody, dostawca wody będzie miał obowiązek przedstawiania właściwemu organowi nadzoru sanitarnego dowodów celem wykazania faktu, że woda dostarczana przez niego do budynku przed przyłączem wodociągowym jest zgodna z wartościami parametrycznymi. W przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody będzie wynikało, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi jest zgodna z wartościami parametrycznymi ustalonymi dla monitoringu zgodności przed przyłączem wodociągowym, właściciel lub zarządca budynku będzie obowiązany do przedstawienia

niezwłocznie właściwemu organowi nadzoru sanitarnego informacji o planowanych działaniach naprawczych, których celem będzie zapewnienie zgodności w punkcie, w którym woda wypływa z kranów używanych zwykle do poboru z wartościami parametrycznymi ustalonymi dla monitoringu zgodności. Natomiast w przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody będzie wynikało, że niezgodność wystąpiła przed przyłączem wodociągowym, informację o planowanych działaniach naprawczych będzie przedstawiał dostawca wody.

W związku z objęciem dostawcy wody będącego hurtowym dostawcą wody wymogiem dostarczania zdrowej i czystej wody do spożycia projektowany art. 4p ust. 2 wprowadza dla niego obowiązki, tj. m.in. obowiązek wyznaczania w uzgodnieniu z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej punktów poboru próbek do badań jakości wody i ustalania harmonogramu pobierania tych próbek do badań jakości wody z tych punktów w zakresie i z częstotliwością wynikającą z przepisów wydanych na podstawie art. 13 oraz z uwzględnieniem zmian dotyczących częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody lub zakresu badanych parametrów podlegających monitorowaniu (projektowany art. 4g ust. 5, 6 i 12 u.z.z.w.i.z.o.ś.). Hurtowy dostawca wody wykonuje badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi celem dostarczania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do hurtowego odbiorcy wody zgodnej z wymaganiami jakości tej wody określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13 i w tym celu prowadzi monitoring tych parametrów w punktach ustalonych na podstawie projektowanego przepisu art. 4p ust. 2 pkt 2 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Art. 4q u.z.z.w.i.z.o.ś.

Proponuje się przepisy określające obowiązki dla dostawców wody, z wyłączeniem podmiotów prowadzących hurtową sprzedaż wody, w zakresie informowania konsumentów o jakości, cenach i zużyciu wody oraz sposoby udostępniania informacji.

Celem proponowanych przepisów jest lepsze uświadomienie konsumentom skutków zużycia wody. Aktualne informacje, które mają być udostępniane, powinny obejmować najnowsze wyniki monitorowania wartości parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, dane dotyczące zużytych rocznie ilości wody, przebiegu zużycia oraz porównania ze średnim zużyciem w gospodarstwach domowych, w przypadku gdy jest to technicznie wykonalne i dostawca wody ma dostęp do takich informacji, a także ceny za litr wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, co pozwoli im na porównanie tych opłat z cenami wody butelkowanej.

Konsumenci powinni otrzymywać te informacje na swoich fakturach lub za pomocą aplikacji mobilnej.

W przypadku dostawców wody dostarczających co najmniej 10 000 m³ dziennie lub obsługujących co najmniej 50 000 osób powinny być dostępne dla konsumentów dodatkowe informacje dotyczące wielkości wycieków wody i struktury własnościowej przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz podmiotu prowadzącego hurtową sprzedaż wody. Informacje te dostawca wody udostępnia na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej. Przepisów tych nie stosuje się w przypadku dostawców wody dostarczających wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi z indywidualnego ujęcia mniej niż 50 osobom lub w ilości mniejszej niż średnio 10 m³ na dobę, chyba że dostarczanie wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi stanowi przedmiot działalności gospodarczej lub woda przeznaczona do spożycia przez ludzi jest dostarczana do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego.

Art. 4r u.z.z.w.i.z.o.ś.

Proponuje się przepisy określające obowiązki organów wykonawczych gminy i dostawców wody w zakresie poprawy powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz obowiązki organów Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w zakresie przekazywania Komisji Europejskiej informacji o działaniach podejmowanych na rzecz polepszenia dostępu do wody.

Dyrektywa 2020/2184 nakazuje państwom członkowskim UE zwracać szczególną uwagę na wrażliwe i zmarginalizowane grupy społeczne oraz wprowadzać niezbędne środki, aby poprawić tym grupom dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Te grupy obejmują uchodźców, społeczności wędrownie, osoby bezdomne i kultury mniejszości. Wybór środków poprawy dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi pozostawia się organom gminy i dostawcom wody – mogą one polegać na zapewnieniu alternatywnych systemów zaopatrzenia, takich jak urządzenia do uzdatniania wody do użytku indywidualnego, dostarczaniu wody za pomocą cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, a także przez montaż punktów poboru wody (np. poidełek, źródłek, źródeł wody pitnej). Analogicznie właściciele lub zarządcy budynków użyteczności publicznej będą zobowiązani do zapewnienia w tych budynkach powszechnie dostępnych punktów poboru wody (np. dystrybutorów wody, kranów). W celu realizacji przepisów art. 18 ust. 1 lit. a dyrektywy (UE) 2020/2184 wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje informacje o środkach stosowanych w celu upowszechniania i poprawy dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz o

odsetku mieszkańców gminy korzystających z sieci wodociągowej do organu regulacyjnego, tj. do dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, który następnie przekazuje je do Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie te informacje, po ich zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, przekazuje co 6 lat Komisji Europejskiej. Mając na celu upowszechnianie korzystania z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, radom gmin przypisane będą kompetencje do określania szczegółowych zasad udostępniania tej wody w lokalach gastronomicznych, z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań, w tym organizacyjnych i technicznych.

Art. 5 ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Zakłada się zmianę art. 5 ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. – dostosowuje się definicję pojęcia „woda przeznaczona do spożycia przez ludzi” do brzmienia wynikającego z dyrektywy (UE) 2020/2184.

Art. 5 ust. 1b u.z.z.w.i.z.o.ś.

W związku z wprowadzoną zmianą w art. 5 ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. wskazano, że wymóg zapewnienia dostaw pod odpowiednim ciśnieniem, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wyłącznie dostaw wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z sieci.

Art. 5 ust. 1c u.z.z.w.i.z.o.ś.

W związku z wprowadzoną zmianą w art. 5 ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. wskazano, że zmiana ta nie będzie wykluczać obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w zakresie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę.

Art. 8 ust. 3 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Wyrazy „powiatowego inspektora sanitarnego” zastąpiono wyrazami „państwowego powiatowego inspektora sanitarnego” w celu ujednolicenia z przepisami ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 12 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Zmiana ma na celu dodanie organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej do art. 12.

Uchylenie art. 12a–12c u.z.z.w.i.z.o.ś.

Projekt ustawy przewiduje uchylenie obowiązującego systemu jakości prowadzonych badań wody, co jest uzasadnione wprowadzeniem nowego przepisu, który nakłada obowiązek

akredytacji dla wszystkich badań tego rodzaju (projektowane uchylenie art. 12a u.z.z.w.i.z.o.ś.).

Projekt ustawy przewiduje uchylenie obowiązku publikowania przez Główny Inspektorat Sanitarny co 3 lata sprawozdania z badania wody do spożycia z uwagi na wprowadzenie w art. 18 dyrektywy (UE) 2020/2184 nowych obowiązków sprawozdawczych państwa członkowskich UE względem Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (projektowane uchylenie art. 12b u.z.z.w.i.z.o.ś.).

Projekt ustawy przewiduje uchylenie dopuszczenia do stosowania metod alternatywnych badania wody, z uwagi na przeniesienie tych wymagań do projektowanego art. 37ae ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Projekt ustawy wprowadza nowe brzmienie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw zdrowia do wydania w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej aktu wykonawczego w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zapewniającego implementację przepisów dyrektywy (UE) 2020/2184. W stosunku do dotychczasowego przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi najważniejsze zmiany dotyczą m.in. uspoźnienia z siatką pojęciową ustawy, jak i wymaganiami dotyczącymi parametrów i monitoringu jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz sprawozdawczości w tym zakresie wynikającymi z dyrektywy (UE) 2020/2184.

Art. 13a i art. 13b u.z.z.w.i.z.o.ś.

Projektowane przepisy art. 13a i 13b u.z.z.w.i.z.o.ś. mają na celu ochronę zdrowia ludzi przez zapewnienie szybkiej, skutecznej i odpowiedniej reakcji na sytuacje związane z wystąpieniem niezgodności z wartością parametryczną parametru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Wskazane regulacje stanowią zabezpieczenie konsumentów przed ryzykiem wynikającym ze stosowania wody o obniżonej jakości.

Zaproponowany przepis art. 13a ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. wprowadza obowiązek informowania konsumentów przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o możliwym zagrożeniu wynikającym z niezgodności z wartością parametryczną, przyczynie niezgodności z wartością parametryczną, działaniach podejmowanych w celu wyeliminowania przyczyny niezgodności, takich jak wprowadzenie zakazu lub ograniczenia stosowania wody przeznaczonej do spożycia

przez ludzi lub innych działań, w szczególności zalecenie gotowania tej wody. Obowiązek ten realizowany w porozumieniu z organem nadzoru sanitarnego oraz dostawcą wody ma na celu zminimalizowanie ryzyka zdrowotnego, zapewnienie szybkiej reakcji oraz dotarcie do jak największej liczby konsumentów.

Proponowany przepis art. 13a ust. 2 u.z.z.w.i.z.o.ś. określa rolę organów nadzoru sanitarnego, które, w sytuacji o której mowa w art. 13a ust. 1, podejmują decyzję, jakie czynności mają zostać podjęte oraz przygotowują komunikat dla konsumentów, który uwzględnia ryzyko dla zdrowia ludzi, które mogłoby zostać spowodowane spożywaniem wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi niezgodnej z wartościami parametrycznymi. Celem tej regulacji jest zapewnienie jednolitych, precyzyjnych i rzetelnych informacji o potencjalnym niebezpieczeństwie dla zdrowia ludzi.

Proponowany przepis art. 13a ust. 3 u.z.z.w.i.z.o.ś. wprowadza obowiązek poinformowania konsumentów, że wyeliminowano zagrożenie i woda jest ponownie zdatna do spożycia przez ludzi. Przepis ten zapewnia transparentność działań organów publicznych i wzmacnia zaufanie konsumentów do podjętych działań naprawczych.

W projektowanym art. 13b ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. wprowadza się obowiązek informowania konsumentów, do których nie mają zastosowania przepisy projektowanej ustawy, o wyłączeniu ze stosowania przepisów ustawy wody dostarczanej z indywidualnego ujęcia dla mniej niż 50 osób lub w ilości mniejszej niż 10 m³ na dobę (np. małych dostaw wody lub właścicieli studni prywatnych) oraz o działaniach, jakie mogą podjąć w celu sprawdzenia czy woda, którą ujmują jest bezpieczna dla zdrowia, a jeżeli nie, to jakie mogą podejmować działania aby minimalizować ryzyko spożywania wody, która może wpływać negatywnie na zdrowie. Celem tego przepisu jest zwiększenie świadomości konsumentów na temat jakości wody oraz możliwości podejmowania działań prewencyjnych przez właściwe podmioty.

W projektowanym art. 13b ust. 2 u.z.z.w.i.z.o.ś. zobowiązuje się wójt (burmistrza, prezydenta miasta) do zapewnienia konsumentom niezwłocznych informacji o sposobach minimalizowania ryzyka zdrowotnego w przypadku gdy jakość wody zagraża zdrowiu. Przepis ten gwarantuje dostęp do informacji o alternatywnych źródłach bezpiecznej wody w przypadku wystąpienia zagrożeń dla zdrowia konsumentów.

Projektowany art. 13b ust. 3 u.z.z.w.i.z.o.ś. dotyczy wody dostarczanej z indywidualnych ujęć wody (poniżej 50 osób lub 10 m³/dobę). W takich przypadkach dostawca wody ma obowiązek poinformowania konsumentów o braku spełniania wymagań jakościowych. Jednocześnie ust.

4 w tym artykule nakłada na dostawcę wody obowiązek wystąpienia do organu nadzoru sanitarnego o dokonanie oceny wpływu braku spełniania wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na ich zdrowie, załączając wyniki badań jakości tej wody.

Projektowane art. 13b ust. 5 i 6 u.z.z.w.i.z.o.ś. precyzują rolę organów nadzoru sanitarnego w identyfikacji potencjalnego szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi oraz wskazaniu działań, jakie mogą zostać podjęte w celu ochrony zdrowia ludzi. Dostawca wody jest zobowiązany do informowania konsumentów o działaniach wynikających z tych zaleceń. Zgodnie z ust. 7 w tym artykule dostawca wody, w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego, jest zobowiązany do niezwłocznego udzielania porad w przypadku możliwości wystąpienia zagrożenia. Taka regulacja zapewnia konsumentom dostęp do praktycznych wskazówek przeciwdziałających skutkom spożycia wody o niewłaściwej jakości.

Projektowany art. 13b u.z.z.w.i.z.o.ś. określa katalog działań mających na celu skuteczne przeciwdziałanie zagrożeniom związanym z jakością wody, zapewniając odbiorcom jasne i precyzyjne informacje na temat działań, jakie powinni podjąć. Wybór działań mających na celu udzielenie porad jest indywidualny i dostosowany do specyfiki zaistniałej sytuacji. Każde zagrożenie wynikające z jakości wody wymaga analizy jego charakteru, skali oraz wpływu na zdrowie ludzi, co determinuje odpowiednie metody i formy komunikacji. Działania te powinny uwzględniać zarówno rodzaj zagrożenia, jak i potrzeby odbiorców, aby zapewnić skuteczność i adekwatność przekazywanych informacji. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej jako instytucji posiadającej kompetencje w zakresie zdrowia publicznego mają szereg wypracowanych form współpracy, kontaktu z władzami samorządowymi i dostawcami wody, jak również posiadają wypracowane metody szybkiego działania na wypadek wystąpienia zdarzeń niebezpiecznych czy zagrożeń skutkujących negatywnym wpływem jakości wody na zdrowie ludzi.

Art. 13c–13f u.z.z.w.i.z.o.ś.

Zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) 2020/2184 państwa członkowskie UE w określonych przypadkach mają możliwość przyznawania odstępstw od wymagań dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Każdy wniosek o udzielenie zgody na takie odstępstwo wymaga indywidualnego podejścia i uwzględnienia specyfiki i okoliczności, które spowodowały wystąpienie niezgodności z wartością parametryczną w trakcie trwania pierwszej zgody na odstępstwo.

W projekcie ustawy zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184 wskazano, że udzielenie zgody na odstępstwo od wymagań dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest dopuszczalne, jeżeli nie będzie stanowić potencjalnego zagrożenia dla zdrowia ludzi, a zaopatrzenie w wodę o właściwej jakości nie będzie mogło być niezwłocznie zrealizowane za pomocą żadnych innych środków. Wydawanie tych odstępstw, zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184, musi być ograniczone do możliwie najkrótszego czasu, nieprzekraczającego 3 lat i dotyczyć wyłącznie przypadków nowego obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, wykrycia nowego źródła zanieczyszczenia w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub wystąpienia nieprzewidzianej i wyjątkowej sytuacji w istniejącym obszarze zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, która to sytuacja mogłaby prowadzić do tymczasowego ograniczonego przekroczenia wartości parametrycznych. W wyjątkowych okolicznościach, gdy nie było możliwe pełne wprowadzenie zamierzonych działań naprawczych mających na celu zapewnienie jakości wody spełniającej wymagania jest możliwe udzielenie także drugiej zgody na odstępstwo od wymagań dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, której okres obowiązywania także nie może przekraczać 3 lat.

Proponowane przepisy art. 13c–13f u.z.z.w.i.z.o.ś. mają na celu zapewnienie równowagi między ochroną zdrowia ludzi a możliwościami technicznymi i ekonomicznymi dostawców wody w sytuacjach wyjątkowych, gdy woda do spożycia nie spełnia wartości parametrycznych określonych dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Proponowane przepisy art. 13c u.z.z.w.i.z.o.ś. określają szczegółowe zasady udzielania zgody na odstępstwo od niezgodności wartości parametrycznej dla parametrów chemicznych wody w sytuacjach, gdy niemożliwe jest ich spełnienie w terminie 30 dni. Regulacje te mają na celu:

- 1) ochronę zdrowia ludzkiego – odstępstwo może być udzielone wyłącznie wtedy, gdy nie będzie ono stanowić zagrożenia dla zdrowia ludzi; organ nadzoru sanitarnego dokonuje szczegółowej oceny wpływu proponowanych parametrów na zdrowie ludzi;
- 2) zapewnienie bezpieczeństwa dostaw – wprowadzenie odstępstwa ma charakter tymczasowy i jest stosowane wyłącznie w przypadku, gdy dostarczenie wody spełniającej wymagania nie jest możliwe w terminie 30 dni za pomocą innych środków;
- 3) precyzyjne kryteria udzielania zgody – przepisy określają przesłanki, po spełnieniu których odstępstwo może być udzielone (np. nowy obszar zasilania dla poboru wody, nowe źródło zanieczyszczenia, zaistnienie nieprzewidzianej i wyjątkowej sytuacji w obszarze zasilania);

- 4) tymczasowość i kontrola – okres obowiązywania zgody na odstępstwo jest ograniczony do 3 lat, co gwarantuje, że odstępstwo nie stanie się trwałym naruszeniem przepisów a czas, na który zostało, przyznane pozwoli na wdrożenie działań naprawczych.

Proponowane przepisy art. 13d u.z.z.w.i.z.o.ś. określają procedurę udzielania zgody na odstępstwo. W przypadku ubiegania się o zgodę na odstępstwo od przepisów sanitarnych właściwy organ nadzoru sanitarnego wydaje taką zgodę w drodze decyzji administracyjnej. Zanim jednak zgoda zostanie udzielona konieczne jest przeprowadzenie procesu weryfikacji dokumentacji przez właściwy organ wyższego szczebla. Wprowadzone regulacje mają na celu m.in. weryfikację na poziomie wojewódzkim – przed udzieleniem zgody właściwy powiatowy inspektor sanitarny przekazuje dokumentację do wojewódzkiego inspektora sanitarnego, który ocenia poprawność procedury oraz wpływ odstępstwa na zdrowie ludzi. W przypadku jednostek wojskowych analogiczne czynności wykonuje Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego, po zasięgnięciu opinii Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii im. gen. Karola Kaczkowskiego w Warszawie (WIHE) oraz wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia. WIHE jako instytut nadzorowany przez Ministra Obrony Narodowej realizuje wiele zadań istotnych dla bezpieczeństwa i obronności państwa. Wydanie opinii przez WIHE będzie realizowane (w ramach zadań statutowych instytutu) ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki Sił Zbrojnych i nie będzie generowało dodatkowych kosztów.

Weryfikacja następuje na podstawie dostępnych dla organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej opinii Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego Państwowego Zakładu Higieny – Państwowego Instytutu Badawczego, instytutu merytorycznego dla resortu zdrowia oraz wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia publikowanych na stronach Światowej Organizacji Zdrowia. Jeżeli dokumentacja spełnia wszystkie wymagania wskazane w przepisach prawa, zostaje pozytywnie zweryfikowana i właściwy organ nadzoru sanitarnego wydaje zgodę na odstępstwo w drodze decyzji administracyjnej. W przypadku braków formalnych lub merytorycznych dokumentacja zostaje zwrócona do uzupełnienia wraz ze wskazaniem braków oraz terminem 14 dni na dokonanie poprawek. Jeżeli natomiast zostały naruszone istotne wymogi proceduralne, weryfikacja kończy się wynikiem negatywnym i zastosowanie wówczas mają przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Projektowany art. 13e u.z.z.w.i.z.o.ś. wprowadza możliwość uzyskania drugiej zgody na odstępstwo w wyjątkowych sytuacjach, gdy z powodu szczególnych okoliczności nie było możliwe pełne zrealizowanie działań naprawczych. Szczególne okoliczności to np. brak efektywności przeprowadzonych działań naprawczych lub inne okoliczności uzasadnione przez

dostawcę wody i zaakceptowane przez właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego. Procedura drugiej zgody na odstępstwo jest wszczynana na wniosek dostawcy wody. Przepis dotyczący treści wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo wskazuje szczegółowe wymagania, jakie muszą zostać spełnione przy składaniu takiego wniosku przez dostawcę wody. Wniosek ten stanowi dokumentację konieczną do rozpatrzenia możliwości przedłużenia odstępstwa od wymagań jakości wody, gdy niemożliwe było wprowadzenie pełnych działań naprawczych w pierwotnie przewidzianym terminie. Zawiera on następujące elementy:

- 1) liczbę ludności zaopatrywaną w wodę;
- 2) ilość wody dostarczanej każdego dnia;
- 3) przyczynę występowania w wodzie do spożycia niezgodności wartości parametrycznych, a także podejmowanych dotychczas przez dostawców wody działań mających na celu poprawę jakości wody do spożycia; powody, z jakich nie można w terminie 30 dni dostarczyć wody do spożycia spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 4) proponowany termin, w jakim zostanie przywrócona jakość wody do wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 5) wykaz podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze będące odbiorcą usługi;
- 6) informacja o planowanych działaniach naprawczych, w tym harmonogram tych działań, kosztów ich realizacji oraz źródła ich finansowania, harmonogram weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych.

We wniosku powinien znaleźć się również opis wszystkich działań podjętych od momentu stwierdzenia niezgodności z wymaganymi parametrami jakości wody aż do dnia złożenia wniosku. Wnioskodawca musi też szczegółowo przedstawić informację o planowanych działaniach, które mają zostać zrealizowane w okresie, na jaki wnioskowana jest zgoda na drugie odstępstwo.

Projektowany art. 13e u.z.z.w.i.z.o.ś. także opisuje procedurę związaną z analizą i zatwierdzeniem wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo od wymagań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny po przeanalizowaniu poprawności i kompletności wniosku przekazuje go do Głównego Inspektora Sanitarnego. Wraz z wnioskiem wojewódzki inspektor przedstawia swoją ocenę, czy udzielenie zgody na odstępstwo nie zagrazi zdrowiu ludzi oraz czy zaopatrzenie w wodę spełniającą wymagane parametry nie może zostać zapewnione niezwłocznie przy użyciu

innych środków. Wniosek, o którym mowa powyżej, w przypadku jednostek, podmiotów, urzędu, służb i innych podmiotów określonych w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub miejsc zakwaterowania jednostek wojskowych, dostawca wody składa do wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, który po dokonaniu analizy w zakresie poprawności oraz kompletności złożonego wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo przekazuje ten wniosek do Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska. Po pozytywnej weryfikacji wniosku odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego przekazuje Komisji Europejskiej informacje o zamiarze przyznania drugiego odstępstwa, wraz z odpowiednią dokumentacją, oraz informuje wojewódzkiego inspektora sanitarnego, który następnie, w drodze decyzji, udziela drugiej zgody na odstępstwo. Zgoda ta może obowiązywać maksymalnie przez 3 kolejne lata.

Przepis ten zapewnia wielostopniową kontrolę i nadzór nad procesem, w tym informowanie Komisji Europejskiej o decyzji.

Projektowany art. 13f u.z.z.w.i.z.o.ś. określa obowiązki odpowiednio właściwego państwowego powiatowego lub granicznego inspektora sanitarnego, lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego ośrodka medycyny prewencyjnej po udzieleniu zgody na odstępstwo od wymagań jakości wody. Inspektor jest zobowiązany do niezwłocznego poinformowania wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o udzielonej zgodzie, z uwzględnieniem szczegółów dotyczących rodzaju i warunków tego odstępstwa. Dodatkowo inspektor musi zapewnić doradztwo konsumentom wody, dla których odstępstwo może stanowić potencjalne zagrożenie zdrowotne. Przepis ten ma na celu zagwarantowanie odpowiedniego przepływu informacji oraz ochronę zdrowia publicznego.

Art. 13g u.z.z.w.i.z.o.ś.

Projektowany art. 13g ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. zakłada, że przepisów art. 13c–13f nie stosuje się do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi rozlewanej do butelek lub pojemników.

Przepisy projektu ustawy wskazują na wydawanie decyzji w sprawie udzielenia zgody na odstępstwo. W takim przypadku zastosowanie będą miały przepisy kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące decyzji. Odwołanie będzie przysługiwać do organu wyższego stopnia.

Art. 19a ust. 4 pkt 4, 4a i 5 u.z.z.w.i.z.o.ś.

W art. 19a ust. 4 pkt 4 u.z.z.w.i.z.o.ś. proponuje się skreślenie wyrazów „z uwzględnieniem przepływów średniodobowych i maksymalnych godzinowych”, ponieważ z technicznego punktu widzenia podanie tych wartości we wniosku o przyłączenie do sieci nie jest niezbędne w zakresie zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia (przyłączenia do sieci wodociągowej), którego dotyczy przepis oraz skreślenie wyrazu „przeciwpożarowych” gdyż woda do celów przeciwpożarowych nie może być określana w ujęciu średniodobowym ani też nie jest możliwe określenie przepływu maksymalnego godzinowego. W proponowanym art. 19a ust. 4 pkt 4a u.z.z.w.i.z.o.ś. proponuje się wyodrębnienie regulacji dotyczącej zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych. Natomiast wyrazy „oraz wielkości ładunku zanieczyszczeń” proponuje się przenieść z art. 19a ust. 4 pkt 4 do art. 19a ust. 4 pkt 5 u.z.z.w.i.z.o.ś., ponieważ dotyczą one odprowadzania ścieków (przyłączenia do sieci kanalizacyjnej), a nie zaopatrzenia w wodę.

Art. 21 ust. 1 i 7 u.z.z.w.i.z.o.ś.

W ramach realizacji wniosków po kontroli NIK „*Gospodarowanie zasobami wodnymi przez przedsiębiorstwa wodociągowe w gminach wiejskich*”, w art. 21 ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś. proponuje się modyfikacje przepisów mające na celu zwolnienie przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, które nie tylko nie planują budowy urządzeń wodociągowych lub urządzeń kanalizacyjnych, ale również nie planują ich modernizacji, z obowiązku opracowania wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych oraz uchylenie ust. 7.

Art. 27a w ust. 3 w pkt 4 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Zmiana wynikowa z uwagi na zmianę art. 29 u.z.z.w.i.z.o.ś., która rozszerza katalog podmiotów nakładających karę pieniężną na podstawie art. 29 u.z.z.w.i.z.o.ś. Uprzednio karę pieniężną nakładał wyłącznie organ regulacyjny.

Art. 29 ust. 3b–3d, 4, 6, 12 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Proponuje się wprowadzenie administracyjnych kar pieniężnych dla dostawców wody, którzy:

- 1) wbrew przepisowi art. 4h przekazują po terminie ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub jej aktualizację lub ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizację albo nie przekazują ich wcale;
- 2) nie przekazują informacji, o których mowa w art. 4g ust. 12, w terminie wskazanym w tym przepisie;

- 3) nie wykonują badań wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 13, zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek do badań jakości, lub w zakresie ustalonym na podstawie oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o którym mowa w art. 4g ust. 12;
- 4) nie prowadzą działań naprawczych w przypadku, o którym mowa w art. 4p ust. 1 pkt 7 albo ust. 2 pkt 6 ustawy;
- 5) wbrew przepisowi art. 4p ust. 1 pkt 9 nie prowadzą monitoringu substancji promieniotwórczych;
- 6) nie zapewniają stosowania materiałów i wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37ao ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37as ust. 1–3 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 7) wbrew przepisowi art. 4p ust. 1 pkt 16 nie informują na bieżąco konsumentów o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, lub nie rozpowszechniają opracowanego odpowiednio przez państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej komunikatu o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w przypadku udzielenia zgody na odstąpienie, stwierdzenia braku przydatności wody do spożycia, stwierdzenia przekroczenia wartości parametrycznej wody do spożycia, z zastrzeżeniem konieczności braku informowania konsumentów w przypadku gdy w terminie do 30 dni jakość wody zostanie doprowadzona do zgodnej z wymaganiami, a w komunikacie nie wskazano zaleceń lub ograniczeń w wykorzystaniu tej wody;
- 8) wbrew przepisowi art. 4p ust. 2 pkt 8 nie informują na bieżąco hurtowego odbiorcy wody o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o udzieleniu zgody na odstąpienie, o którym mowa w art. 13c ust. 2, stwierdzeniu braku przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub stwierdzeniu niezgodności wartości parametrycznej;
- 9) nie prowadzą działań naprawczych zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 13c ust. 6 pkt 8.

Proponuje się również, aby administracyjnej karze pieniężnej podlegał właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego, który:

- 1) nie dokonuje oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym lub w razie potrzeby jej aktualizacji;
- 2) nie przechowuje oceny ryzyka lub jej aktualizacji;
- 3) nie wykonuje badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej, z częstotliwością określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 lub nie wykonuje badań stężenia ołowiu;
- 4) nie przekazuje odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu lub państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej sprawozdania z badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub sprawozdania z badań stężenia ołowiu w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

Przewiduje się, że kary pieniężne za niewywiązywanie się dostawców wody z realizacji obowiązków dotyczących oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi będzie wymierzał właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, natomiast kary pieniężne w pozostałych przypadkach – odpowiednio organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.

Ponadto zakłada się zmianę art. 64 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, zobowiązującą do załączania oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym do książki obiektu budowlanego. Umożliwi to nakładanie kar grzywny przez nadzór budowlany w przypadku niedołączenia tej oceny do książki obiektu budowlanego (na podstawie art. 93 pkt 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane). Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej nie są właściwe do nakładania kar pieniężnych w przypadku braku dokonania oceny ryzyka lub jej aktualizacji oraz braku jej przechowywania w przypadku budynków innych niż obiekty priorytetowe.

Art. 2 projektu ustawy

Z uwagi na fakt, iż część przepisów dyrektywy 2020/2184 zostaje wdrożona przez zmianę przepisów ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej dodano odnośnik nr 1 wskazujący iż niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża ww. dyrektywę.

W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej zakłada się zmianę art. 4 ust. 1 – dostosowuje się definicję pojęcia „woda przeznaczona do spożycia przez ludzi” do brzmienia wynikającego z dyrektywy (UE) 2020/2184. Ponadto zmiana art. 25 i art. 27 ww.

ustawy przewiduje zmianę obiektu na budynek zgodnie z przepisami Prawa budowlanego rozumianego jako taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach.

Przewiduje się dodanie do ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej rozdziałów 3a–3c.

Rozdział 3a ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

System jakości badań wody

Projekt ustawy przewiduje, iż laboratoria wykonujące badania jakości wody do spożycia, wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli, zwanych dalej „badaniami wody”, mogą wykonywać laboratoria, które:

- 1) posiadają akredytację Polskiego Centrum Akredytacji albo innej jednostki akredytacyjnej z państw członkowskich Unii Europejskiej, na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025;
- 2) zapewniają pobieranie próbek wody do badań wody przez próbkobiorców na podstawie właściwych i akredytowanych metod reprezentatywnych dla poszczególnych parametrów badania wody;
- 3) sporządzają cząstkowe lub całościowe sprawozdanie z badań jakości wody;
- 4) zostały zgłoszone do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody.

Przewiduje się również dodanie przepisów przejściowych (art. 19) przewidujących, że laboratoria spełniające przed dniem wejścia w życie projektu ustawy wymagania określone w art. 12 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, mogą wykonywać badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na zasadach określonych w ustawach zmienianych w art. 1 i 2, w terminie 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Ponadto laboratoria spełniające wymagania określone w art. 348 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne zmienianej w art. 5 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mogą wykonywać badania jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli na zasadach określonych w ustawie zmienianej w art. 2, w terminie 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Projekt przewiduje także, iż laboratoria znajdujące się w strukturze wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej mogą wykonywać badania wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w stosunku do podmiotów określonych w art. 22a ust. 1 ustawy

zmienianej w art. 2 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, przez okres 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przy czym do wykonywania tych badań stosuje się art. 37aa ust. 1 pkt 3, art. 37af i art. 37ag ustawy zmienianej w art. 2.

Główny Inspektor Sanitarny prowadzi ewidencję laboratoriów wykonujących badania wody obejmującą dane zawarte w przekazanej informacji, które będą publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Sanitarnego. Dodatkowo wskazuje się, że Główny Inspektor Sanitarny publikuje ewidencję laboratoriów wykonujących badania wody w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy (art. 20 projektowanej ustawy). Procedura dokonywania umieszczenia laboratorium w ewidencji stanowi czynności materialno-techniczne. Podstawą umieszczenia w ewidencji jest wyłącznie spełnienie wymogów formalnych – przedstawienie określonych informacji (projektowany art. 37aa ust. 3 i 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej).

W przypadku odrzucenia wniosku będą zastosowanie miały przepisy działu III rozdziału 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, z późn. zm.) przewidujące możliwość złożenia skargi na takie czynności (określone w art. 3 § 2 pkt 4 tej ustawy).

Administratorami danych umieszczonych w ewidencji laboratoriów prowadzących badania wody będą Główny Inspektor Sanitarny, państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni, państwowi powiatowi inspektorzy sanitarni i państwowi graniczni inspektorzy sanitarni (proponowany art. 37ab ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej).

Z badań jakości wody do spożycia laboratoria będą sporządzały cząstkowe lub całościowe sprawozdania w momencie zakończenia tego badania i uzyskania wyniku (proponowany art. 37ag ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej). Sprawozdanie z badań wody zgodnie z projektowanym art. 37af ust. 2 tej ustawy będzie musiało zawierać w szczególności:

- 1) numer wpisu do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody;
- 2) wskazanie imienia i nazwiska osoby upoważnionej do pobrania próbki wody do badań wody oraz, jeżeli dotyczy – metody, zgodnie z którą pobrano tę próbkę;
- 3) wskazanie imienia i nazwiska osoby autoryzującej sprawozdanie z badań wody;
- 4) wskazanie punktu z którego pobrano próbkę wody do badań;
- 5) granicę oznaczalności metody dla parametrów chemicznych i wskaźnikowych;
- 6) granicę wykrywalności metody dla parametrów mikrobiologicznych.

Wprowadzenie w projekcie ustawy granicy oznaczalności metody dla parametrów chemicznych i wskaźnikowych oraz granicy wykrywalności metody dla parametrów mikrobiologicznych wynika z konieczności zapewnienia informacji o wartości „LOQ” (limit of quantification) czyli granicy oznaczalności metody dla parametrów stanowiących część zbioru danych, w ramach zapewniania dostępu do danych, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. c–e dyrektywy (UE) 2020/2184, dla Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób. Ponieważ jednak określenie granicy oznaczalności metody jest możliwe wyłącznie dla parametrów chemicznych i wskaźnikowych, a sprawozdawanie do Komisji Europejskiej obejmuje również dane mikrobiologiczne, w projekcie ustawy wprowadzono odpowiednik dla oznaczania parametrów mikrobiologicznych, tj. granicę wykrywalności metody.

Laboratoria wykonujące badania jakości wody do spożycia, w ramach monitoringu zgodności lub harmonogramu, o którym mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, przekazują podmiotowi zlecającemu wykonanie tych badań sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia, a właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu – sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia w przypadku:

- 1) niezgodności w badanej próbce wody do spożycia wartości parametrycznych parametru enterokoki jelitowe lub *Escherichia coli* określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś. – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
- 2) gdy w badanej próbce wody do spożycia liczba bakterii grupy coli jest równa lub wyższa niż 10 jtk (NPL)/100 ml – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
- 3) niezgodności w badanej próbce ciepłej wody użytkowej wartości parametrycznej parametru *Legionella*, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś. – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
- 4) niezgodności w badanej próbce wody do spożycia wartości parametrycznych parametrów niewskazanych w pkt 1 lub 2 – w terminie 7 dni od dnia sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania (art. 37ag ust. 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej).

W przypadku braku możliwości sporządzenia sprawozdania z badań jakości wody w momencie zakończenia badania i uzyskania wyniku laboratoria wykonujące badania jakości wody przekazują informację o przekroczeniach wartości parametrycznej enterokoki jelitowe lub *Escherichia coli* lub bakterie grupy coli lub *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej podmiotowi

zlecającemu wykonanie badań jakości wody oraz właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu. Informacja ta może być przekazana telefonicznie, a następnie potwierdzona w formie dokumentu elektronicznego za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) lub faksem.

Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny będzie mógł przeprowadzić kontrolę w laboratorium na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zakresie wywiązywania się z obowiązków (proponowany art. 37ah tej ustawy).

W przypadku stwierdzenia, że laboratorium nie wykonuje lub nie wykonuje w terminie obowiązków w zakresie przekazywania sprawozdań albo informacji o określonych przekroczeniach organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej będą mogły nałożyć na podmiot prowadzący takie laboratorium karę pieniężną (projektowany rozdział 3d w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej).

Badanie wody będą mogły również wykonywać laboratoria Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Będą one podlegały wpisowi do ewidencji (art. 37ai ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej).

Badania wody mogą również wykonywać laboratoria znajdujące się w strukturze organizacyjnej wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej, jeżeli spełniają wymagania określone w art. 37aa ust. 1 pkt 1–3. Nie będą one podlegały wpisowi do ewidencji (art. 37ai ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej) oraz kontroli organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Projekt zakłada również, że przepisy art. 37af oraz art. 37ag stosuje się odpowiednio.

Projekt przewiduje również, że państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w celu zapewnienia ciągłości badań jakości wody do spożycia przeprowadza analizę w zakresie:

- 1) zapotrzebowania na badania poszczególnych parametrów jakości wody do spożycia oraz możliwości wykonywania tych badań na nadzorowanym przez niego terenie przez laboratoria wpisane do ewidencji laboratoriów;
- 2) zapotrzebowania na pobieranie próbek wody do spożycia zgodnie z odpowiednimi metodami pobierania próbek wody dla poszczególnych zakresów badań oraz możliwości pobrania tych próbek przez upoważnionych próbkobiorców.

Powyższa analiza będzie przekazywana Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu w terminie do 28 lutego za poprzedni rok kalendarzowy (proponowany art. 37aj ust. 3 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej).

Wprowadzony przepis przejściowy (art. 21 projektu ustawy) przewiduje, że pierwszą informację, o której mowa w art. 37aj ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje do dnia 28 lutego 2027 r., przy czym ta informacja obejmuje okres od dnia wejścia w życie projektu ustawy do dnia 31 grudnia 2026 r.

W projekcie ustawy przewiduje się w art. 37ak ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, iż minister właściwy do spraw zdrowia w drodze rozporządzenia wyznacza krajowe laboratoria referencyjne, wskazując zakres badań wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz wody w kąpieliskach, wykonywanych przez te laboratoria. Wyznaczenie takiej jednostki jest niezbędnym elementem systemu nadzoru nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz jakością wody w kąpieliskach. Wyznaczona jednostka ma pełnić rolę jednostki wiodącej w zakresie prowadzonego zakresu badań. Jednostka ta m.in.: przeprowadza szkolenia w zakresie nowych metod i procedur badań wody oraz weryfikacji lub walidacji tych metod lub procedur, może organizować krajowe badania biegłości zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17043 i porównania międzylaboratoryjne w odniesieniu do poszczególnych metod badań wody, bierze udział w krajowych i międzynarodowych badaniach biegłości, prowadzi badania nowych parametrów, które są szkodliwe dla zdrowia ludzi w związku z korzystaniem z wody, w tym nowych parametrów jakości wody do spożycia, oraz opracowuje metody i procedury badań parametrów jakości wody do spożycia, dla których te parametry nie zostały określone, wykonuje badania wody oraz ekspertyzy w zakresie tych badań, współpracuje z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami w zakresie bezpieczeństwa wody i w zakresie badań jakości wody, w tym ze Wspólnym Centrum Badawczym Komisji Europejskiej, udostępnia organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej informacje i dokumenty, w tym wyniki badań, w zakresie niezbędnym do realizacji nadzoru nad jakością wody, potwierdza równoważność metody alternatywnej z metodą referencyjną i przygotowuje projekt wniosku o uznanie tej metody do Komisji Europejskiej oraz posiada akredytację Polskiego Centrum Akredytacji na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025 w zakresie metod, dla których pełni funkcję laboratorium referencyjnego (proponowany art. 37al ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej).

Zakłada się również, że laboratorium referencyjne będzie pełnić rolę arbitra w sporach między innymi laboratoriami.

Część kosztów realizacji zadań laboratorium referencyjnego będzie finansowana z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, w wysokości określonej w umowie zawartej między Głównym Inspektorem Sanitarnym a krajowym laboratorium referencyjnym. W pozostałym zakresie laboratoria referencyjne będą mogły realizować zadania odpłatnie, np. w zakresie szkoleń czy rozstrzygania sporów (proponowany art. 37am ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej).

Projektowany art. 37ae ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej przewiduje możliwość stosowania metod alternatywnych w badaniach wody. Dopuszcza się ich użycie pod warunkiem udokumentowania oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną i jej potwierdzenia. Do celów oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną stosuje się normę PN-EN ISO 17994 ustanowioną jako normę dotyczącą równoważności metod mikrobiologicznych lub serię norm PN-EN ISO 16140 do celów stwierdzenia równoważności metod opartych na zasadach innych niż hodowla, które wykraczają poza zakres normy PN-EN ISO 17994.

Podmiot zainteresowany wdrożeniem metody alternatywnej w zakresie badania wody składa wniosek do Głównego Inspektora Sanitarnego, który zawiera informacje, takie jak dane wnioskodawcy, nazwę obu metod, liczbę laboratoriów uczestniczących w badaniach równoważności oraz dane kontaktowe osób reprezentujących wnioskodawcę.

Wraz z wnioskiem przekazywanym do Głównego Inspektora Sanitarnego dołączona ma zostać dokumentacja badań równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną, wykaz laboratoriów przeprowadzających te badania oraz dowody potwierdzające ich kompetencje jako akredytowanych krajowych laboratoriów.

Główny Inspektor Sanitarny przekazuje wniosek wraz z dokumentacją do krajowego laboratorium referencyjnego, które dokonuje szczegółowej oceny kompletności i poprawności dokumentów oraz przeprowadzonych badań z równoważności metody, na podstawie wymagań normy wykorzystanej do potwierdzenia równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną oraz wymogów dla laboratoriów mogących brać udział w badaniu równoważności, tj. obowiązek przeprowadzanie ich w krajowych laboratoriach akredytowanych. Jeżeli krajowe laboratorium referencyjne stwierdzi, że metoda alternatywna spełnia wymagania równoważności, Główny Inspektor Sanitarny przygotowuje wniosek o

uznanie metody alternatywnej i przekazuje go do Komisji Europejskiej. Jeżeli jednak krajowe laboratorium referencyjne wyda ocenę negatywną, wnioskodawca zostaje poinformowany o braku możliwości uznania metody.

W przypadku pozytywnej oceny Komisji Europejskiej Główny Inspektor Sanitarny informuje ministra właściwego do spraw zdrowia o uznaniu równoważności metody alternatywnej celem wpisania metody alternatywnej do przepisów aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś., który będzie określał m.in. metody analizy stosowane do celów monitorowania i wykazywania zgodności, w tym w szczególności metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne.

Rozdział 3b ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Materiały lub wyroby do kontaktu z wodą do spożycia oraz chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia

Projektowane art. 37ao i art. 37as ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej przewidują, że materiały lub wyroby do kontaktu z wodą do spożycia oraz chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia nie będą:

- 1) wpływać negatywnie na zdrowie ludzi;
- 2) wpływać niekorzystnie na barwę, zapach lub smak wody do spożycia;
- 3) sprzyjać rozwojowi mikroorganizmów;
- 4) uwalniać do tej wody zanieczyszczeń w ilości większej niż to konieczne.

Certyfikacja (materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą) będzie prowadzona przez jednostki certyfikujące posiadające akredytację Polskiego Centrum Akredytacji lub innej jednostki akredytacyjnej z państw członkowskich UE na zgodność z wymaganiami PN-EN ISO/IEC 17065 i w zakresie oceny zgodności z wymaganiami określonymi na potrzeby art. 11 dyrektywy (UE) 2020/2184

Opłaty za prowadzenie postępowań w sprawie uzyskania certyfikatu ustala się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2025 r. poz. 568).

Zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) 2020/2184 w projektowanych regulacjach proponuje się również utrzymanie systemu atestacji chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów

filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia zwanych w poprzednich przepisach materiałami i wyrobami do uzdatniania wody.

Przewiduje się sposób potwierdzenia ich bezpieczeństwa zdrowotnego przez krajowy system oceny higienicznej i wydawania atestów higienicznych przez jednostkę do tego uprawnioną. Podmiot wprowadzający do obrotu chemikalia do uzdatniania wody lub materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia może wprowadzać te chemikalia i materiały do obrotu, jeżeli uzyskał atest higieniczny wydany przez jednostkę dokonującą oceny higienicznej, tj. przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego Państwowy Zakład Higieny – Państwowy Instytut Badawczy (NIZP PZH-PIB). NIZP PZH-PIB od lat 70-tych prowadzi proces atestacji higienicznej różnych materiałów budowlanych w tym do kontaktu z wodą. Jako jedyna jednostka w kraju ocenia pod kątem higienicznym materiały i wyroby do kontaktu z wodą oraz chemikalia i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą. Dysponuje personelem posiadającym unikalną i specjalistyczną wiedzę dot. takich wyrobów. Instytut jest rozpoznawaną instytucją zaufania publicznego. Wskazanie NIZP PZH-PIB pozwoli na zapewnienie ciągłości bezpieczeństwa zdrowotnego chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia poprzez ustanowienie nowych zasad na bazie istniejącego i dobrze działającego procesu. Dodatkowo, zapewni to ciągłość procesu oceny higienicznej, która jest podstawą wydawania atestów higienicznych. Istotnym elementem dla konsumentów będzie możliwość uzyskania na stronach internetowych notyfikowanych jednostek certyfikujących dostępu do informacji o wydanych certyfikatach, a na stronach internetowych jednostki dokonującej oceny higienicznej – o atestach higienicznych. Z uwagi na dozowanie chemikaliów do uzdatniania wody do spożycia muszą one charakteryzować się wymaganą zawartością substancji czynnej, wysokim stopniem czystości, niską zawartością niezwiązanych monomerów, produktów rozpadu i reakcji, a w ich produkcji nie mogą być stosowane substancje ani odpady, mogące wykazywać obecność dodatkowych obcopochodnych zanieczyszczeń, niezwiązanych generycznie z substancją czynną. Podstawowe wymagania dotyczące większości chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia w uzdatnianiu wody są określone w zharmonizowanych normach europejskich, ale niektóre z takich dokumentów pozostawiają odpowiednim organom ustalenia dotyczące zanieczyszczeń mogących przenikać do chemikaliów i materiałów filtracyjnych z surowców stosowanych w produkcji lub z uwagi na stosowane technologie ich wytwarzania i określanie ich dopuszczanego poziomu. Deklaracja zgodności składu z odpowiednią normą

zharmonizowaną w części przypadków nie jest wystarczająca. Atest higieniczny zawiera ponadto jednoznaczne określenie środków ostrożności (jeśli zasadne).

Podmiot może wprowadzać do obrotu wyłącznie chemikalia do uzdatniania wody, w tym wytwarzane in situ, i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia, na które zostało wydane pozwolenie albo zezwolenie na handel równoległy albo pozwolenie na obrót, zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz. Urz. UE L 167 z 27.06.2012, str. 1, z późn. zm.) i z ustawą z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 24).

Niezależnie od obowiązku dotrzymania przez podmioty powyższych wymagań przy wprowadzaniu do obrotu materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą, niezbędna jest zalecana przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi kontrola rynku dotycząca wyrobów do kontaktu z wodą, realizowana zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 oraz nadzór nad stosowaniem w budowie i renowacji systemów ujmowania, uzdatniania, magazynowania i dystrybucji wody wyłącznie materiałów i wyrobów spełniających wymagania higieniczne w zakresie wpływu na jakość wody.

W projekcie ustawy doprecyzowano także pojęcie „nowych technologii uzdatniania wody”. Podmiot zamierzający zastosować nową technologię uzdatniania wody rozumianą jako niestosowaną dotychczas technologię uzdatniania wody, istotnie ulepszoną stosowaną technologię uzdatniania wody albo znaną i stosowaną dotychczas technologię uzdatniania wody, ale w innych warunkach będzie musiał uzyskać zgodę, w drodze decyzji, państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego. Powyższa zgoda będzie wydawana na podstawie dokumentacji przedłożonej przez podmiot zamierzający zastosować nową technologię uzdatniania wody. Udzielona zgoda będzie musiała być poparta wynikami badań jakości wody wykonanymi w laboratorium wpisanym do ewidencji laboratoriów. Ponadto państwowy wojewódzki inspektor sanitarny będzie prowadził wykaz udzielonych zgód na zastosowanie nowej technologii uzdatniania wody.

Rozdział 3c ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Nadzór nad jakością wody do spożycia

Art. 37av–37aza ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Projekt ustawy nakłada odpowiednio na organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej obowiązek prowadzenia nadzoru nad monitoringiem zgodności, który jest prowadzony w punkcie zgodności. Przepis art. 37av ust. 1 i 2 określa katalog zadań organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej realizowanych w ramach nadzoru nad jakością wody. We właściwości ww. organów pozostaje m.in.:

- 1) weryfikacja wywiązywania się dostawcy wody z obowiązku prowadzenia monitoringu jakości wody;
- 2) weryfikacja wywiązywania się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, analiza przekazanych przez właścicieli lub zarządców budynków sprawozdań oraz weryfikacja terminowego przekazywania sprawozdań z tych badań;
- 3) monitorowanie i weryfikacja wywiązywania się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z odpowiednią wartością parametryczną dla bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu;
- 4) weryfikacja wywiązywania się z ustalonych działań naprawczych przez:
 - a) dostawcę wody w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia w punkcie zgodności,
 - b) właściciela lub zarządcy budynku w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia;
- 5) analiza przekazanych przez dostawców wody m.in. sprawozdań z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przekazywanych informacji o niezgodnościach wartości parametrycznych z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, przyczynach wystąpienia tych niezgodności oraz o podejmowanych działaniach naprawczych;
- 6) gromadzenie, weryfikacja, analiza i oceny danych o jakości wody do spożycia uzyskanych w wyniku prowadzonego nadzoru nad jakością wody do spożycia;
- 7) informowanie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o jakości wody do spożycia na nadzorowanym obszarze;

- 8) gromadzenie, weryfikacja i analiza informacji o realizowanych działaniach mających na celu zmniejszenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 9) ustalenie jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w punkcie czerpalnym zlokalizowanym najbliżej zaworu głównego oraz ustalenie podmiotu odpowiedzialnego za nieodpowiednią jakość wody do spożycia w badanym punkcie poboru wody w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanych parametrów jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności zlokalizowanym w budynku użyteczności publicznej, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku mieszkalnym.

Przepis art. 37a^v ust. 3 określa katalog zadań organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej realizowanych w ramach nadzoru nad jakością wody. We właściwości ww. organów pozostaje m.in.:

- 1) weryfikacja wywiązywania się dostawcy wody z obowiązku prowadzenia monitoringu jakości wody;
- 2) weryfikacja wywiązywania się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, analiza przekazanych przez właścicieli lub zarządców budynków sprawozdań oraz weryfikacja terminowego przekazywania sprawozdań z tych badań;
- 3) monitorowanie i weryfikacja wywiązywania się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z odpowiednią wartością parametryczną dla bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu;
- 4) weryfikacja wywiązywania się z ustalonych działań naprawczych przez:
 - a) dostawcę wody w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia w punkcie zgodności,
 - b) właściciela lub zarządcy budynku w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanego parametru jakości wody do spożycia;
- 5) analiza przekazanych przez dostawców wody dokumentów m.in. sprawozdań z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przekazywanych informacji o niezgodnościach wartości parametrycznych z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, przyczynach wystąpienia tych niezgodności oraz o podejmowanych działaniach naprawczych;

- 6) gromadzenie, weryfikacja, analiza i oceny danych o jakości wody do spożycia uzyskanych w wyniku prowadzonego nadzoru nad jakością wody do spożycia;
- 7) informowanie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o jakości wody do spożycia na nadzorowanym obszarze w przypadku gdy są zaopatrywane podmioty inne niż wojskowe, będące pod nadzorem Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 8) gromadzenie, weryfikacja i analiza informacji o realizowanych działaniach mających na celu zmniejszenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 9) ustalenie jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w punkcie czerpalnym zlokalizowanym najbliżej zaworu głównego oraz ustalenie podmiotu odpowiedzialnego za nieodpowiednią jakość wody do spożycia w badanym punkcie poboru wody w przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznej badanych parametrów jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności zlokalizowanym w budynku użyteczności publicznej, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku mieszkalnym.

W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia odpowiednio właściwy państwowy powiatowy lub graniczny inspektor sanitarny, lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawców wody z określonych obowiązków w udzielonej zgodzie na odstępstwo i harmonogramu działań naprawczych. W przypadku braku realizacji przez dostawcę wody lub opóźnienia w realizacji harmonogramu działań naprawczych przekazuje państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu informacje w tym zakresie.

Z kolei odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej weryfikuje wywiązywanie się dostawców wody z określonych obowiązków w udzielonej zgodzie na odstępstwo i harmonogramu działań naprawczych. Ponadto co 3 miesiące przekazuje odpowiednio Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu lub Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego informacje o realizowanych działaniach w zakresie monitorowania stopnia realizacji przez dostawców wody działań naprawczych.

W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia odpowiednio organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej współpracują z dostawcami wody i uzgadniają przedłożony przez dostawcę wody wykaz punktów poboru wody oraz harmonogram pobierania próbek wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do badań jakości tej wody w ramach monitoringu zgodności, uwzględniając równomierne rozłożenie punktów poboru wody w

obszarze sieci wodociągowej oraz ich równomierny w czasie pobór z tych punktów, reprezentatywnych dla jakości wody do spożycia przez cały rok, wykonują badania jakości wody do spożycia w wyniku skarg i interwencji zgłaszanych przez konsumentów wody, jak również w sytuacjach wystąpienia podejrzenia obecności w wodzie substancji lub mikroorganizmów stwarzających potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi oraz wykonują badania jakości wody do spożycia po zakończeniu działań naprawczych mających na celu sprawdzenie, czy woda do spożycia spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś. Ponadto odpowiednio organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej dokonują kontroli stanu sanitarno-higienicznego punktów zgodności i dokonują przeglądów tych punktów zgodności. Prowadzą również wykaz dostawców wody, obiektów priorytetowych (wyłącznie tych, które wskazują na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu), systemów zaopatrzenia w wodę oraz punktów zgodności.

Odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w ramach sprawowanego nadzoru gromadzi informacje o wynikach monitoringu zgodności w przypadku niezgodności wartości parametrycznych parametrów mikrobiologicznych i chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś. oraz działaniach naprawczych podejmowanych w związku z tą niezgodnością, wynikach monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej i wartości parametrycznej ołowiu w obiektach priorytetowych i budynkach, dla których w ocenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, zidentyfikowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu, działaniach podejmowanych przez właścicieli lub zarządców budynków mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu oraz zdarzeniach związanych z wodą do spożycia, które spowodowały potencjalne ryzyko dla zdrowia ludzi, bez względu na to, czy miała miejsce niezgodność z wartością parametryczną, trwające dłużej niż 10 kolejnych dni i dotyczące co najmniej 1000 osób, w tym również informacje o przyczynach tych zdarzeń i działaniach naprawczych podejmowanych przez dostawców wody. Zakres udostępnianych danych nie będzie obejmował nieruchomości uznawanych za niezbędne na cele obronności i

bezpieczeństwa państwa określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145, z późn. zm.).

Powyższe informacje są gromadzone przez Głównego Inspektora Sanitarnego i Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego w celu zapewnienia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostępu do danych zgodnie z wymaganiem określonym w art. 18 ust. 2 dyrektywy (UE) 2020/2184. Jednakże Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do powyższych danych, z wyłączeniem tych, które dotyczą nieruchomości uznawanych za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami lub obiektów szczególnie ważnych dla bezpieczeństwa lub obronności państwa określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825, z późn. zm.). Sposób dostępu do danych dla Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób będzie uzależniony od przyjętych przez Komisję Europejską rozwiązań. Komisja Europejska decyduje o formie i sposobie dostarczania przez państwa członkowskie UE zbiorów danych i następnie ich aktualizacji. Realizacja pierwszego obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie dostępu do zbiorów danych, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. c i d dyrektywy (UE) 2020/2184, zgodnie z wytycznymi Komisji Europejskiej, będzie realizowana przez zamieszczenie na platformie Europejskiej Agencji Środowiska Reportnet plików z danymi w formacie i zakresie wskazanym przez Komisję Europejską.

Art. 37ax ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Projektowane przepisy art. 37ax ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej zostały co do zasady przeniesione z § 21 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi z uwagi na to, że zawierają one normy, które dotyczą praw i obowiązków podmiotów i jako takie, powinny znaleźć się w przepisach rangi ustawowej. Ponadto przepisy omawianego artykułu dostosowano do nowej siatki pojęciowej ustawy.

Modyfikacje polegają również na skorygowaniu odesłań do wartości parametrycznych dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, które nadal będą określone w przepisach wydawanych na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś.

Co do zasady omawiane przepisy utrzymują dotychczasowe obowiązki odpowiednio właściwych państwowych inspektorów sanitarnych oraz wojskowych inspektorów sanitarnych w zakresie stwierdzania:

- 1) przydatności wody do spożycia na warunkach udzielonego odstępstwa;
- 2) niezgodności wartości parametrycznej;
- 3) braku przydatności wody do spożycia.

Wprowadzono obowiązek stwierdzenia, w drodze decyzji, przez odpowiednio właściwego państwowego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi po zakończeniu działań naprawczych przez dostawcę wody lub właściciela lub zarządcę budynku.

W przypadku stwierdzenia niezgodności wartości parametrycznych w wodzie przeznaczonej do spożycia odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny odpowiedniego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej dokonuje oceny, czy zaistniała niezgodność stwarza zagrożenie. Inspektor ma prawo wydać decyzję nakładającą na dostawcę wody obowiązek podjęcia jak najszybszych działań, których celem jest przywrócenie jakości wody zgodnej z obowiązującymi wymaganiami. Decyzja ta zawiera również termin realizacji wskazanych działań. W przypadku parametrów promieniotwórczych odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej dodatkowo ocenia, czy obecność tych substancji wymaga podjęcia działań w celu ochrony zdrowia ludzi przed szkodliwym wpływem promieniowania.

Na podstawie sprawozdań z badań jakości wody, w tym tych przekazywanych przez dostawców wody lub właścicieli lub zarządców budynków, inspektor może stwierdzić przydatność wody do spożycia.

Przekroczenie wartości parametrycznej wody do spożycia odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej może stwierdzić w przypadku stwierdzenia przekroczenia w przynajmniej jednej z badanych próbek wody do spożycia wartości parametrycznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś. dla:

- 1) parametrów wskaźnikowych oraz dodatkowych parametrów chemicznych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 u.z.z.w.i.z.o.ś.,
 - 2) parametrów ustalonych na podstawie art. 4g ust. 12 u.z.z.w.i.z.o.ś.
- w przypadku uznania, że stwierdzona niezgodność z wymaganiami dotyczącymi jakości wody do spożycia nie stwarza zagrożenia, a wartość niezgodności wartości parametrycznej pozwala na zachowanie bezpieczeństwa dla zdrowia ludzi.

Brak przydatności do spożycia stwierdza się, jak dotychczas, w przypadku przekroczenia parametrów mikrobiologicznych oraz w sytuacji, gdy woda jest niezdatna do użycia, a jej jakość zagraża zdrowiu konsumentów – z jednoczesnym wskazaniem, po przeprowadzeniu oceny tego zagrożenia, czy ta woda może być wykorzystywana do innych celów niż do spożycia przez ludzi.

W powyższych przypadkach odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej będzie nakazywał podjęcie działań naprawczych przez dostawców wody oraz opiniował termin realizacji tych działań naprawczych. O zakończeniu realizacji tych działań naprawczych będzie niezwłocznie informowany właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta).

Wprowadza się także domniemanie, że dostarczana woda ma odpowiednią jakość, jeżeli nie stwierdzono:

- 1) braku przydatności tej wody do spożycia;
- 2) niezgodności wartości parametrycznej.

Tym samym zbędne będzie stwierdzanie odpowiednio przez właściwego państwowego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przydatności wody do spożycia, z wyjątkiem sytuacji, w której dostawca wody lub właściciel lub zarządca budynku zakończył działania naprawcze.

Po wydaniu decyzji o jakości wody odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przekazuje stosowne informacje do wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w celu przekazania komunikatu o jakości wody. Zgodnie z projektowanym art. 13a ust. 2 u.z.z.w.i.z.o.ś. właściwy organ nadzoru sanitarnego opracowuje komunikat skierowany do konsumentów mający na celu poinformowanie ich o zagrożeniach i zalecanych środkach ostrożności lub ograniczeniach w wykorzystaniu wody. Właściwy organ nadzoru sanitarnego

zapewnia, aby treść komunikatu była jasna, zrozumiała i dostosowana do sytuacji, jednocześnie uwzględniając konieczność skutecznego rozpowszechnienia informacji wśród wszystkich potencjalnie narażonych konsumentów. Treść i forma komunikatu jest dostosowana do konkretnej sytuacji. Formy dystrybucji tych porad mogą być różnorodne – od bezpośrednich komunikatów do odbiorców, przez media lokalne, internet, a także inne środki komunikacji odpowiednie do danego zagrożenia i regionu.

Art. 37ay ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Wskazano także, iż odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego prowadzi rejestr udzielonych przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej i Wojskowej Inspekcji Sanitarnej zgód na odstępstwo. Ponadto nałożono obowiązek zapewnienia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostępu do danych z ww. rejestru w zakresie dotyczącym informacji o strefie zaopatrzenia, dla której udzielono zgody na odstępstwo (wraz ze wskazaniem dobowej produkcji wody, liczby ludności zaopatrywanej w wodę, ewentualnego wpływu odstępstwa na podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze), przyczyny udzielenia zgody oraz parametrów jakości wody, dla których zostało ono udzielone wraz z wynikami przeprowadzonego wcześniej monitorowania tych parametrów (jeżeli dotyczy) oraz wskazaniem dla nich tymczasowych wartości parametrycznych. W ramach realizacji ww. obowiązku odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny i Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji o częstotliwości badań jakości wody w odniesieniu do parametrów, których dotyczy odstępstwo, harmonogramie działań naprawczych wraz ze wskazaniem ich kosztów oraz okresie obowiązywania odstępstwa.

Art. 37az ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Projektowany art. 37az ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej określa terminy, w jakich poszczególnym organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej mają być przekazywane wyniki badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym (bakterie z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej oraz ołów) oraz informacje z podejmowanych przez właściciela lub zarządcy budynku działań mających na celu zmniejszenie ryzyka wynikającego z wewnętrznego systemu wodociągowego lub wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z

rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu. Ponadto nałożono obowiązek zapewnienia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostępu do ww. danych i informacji. W ramach realizacji ww. obowiązku odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny i Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do ww. danych i informacji, z wyłączeniem danych dotyczących nieruchomości uznawanych za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, a w przypadku Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego również obiektów szczególnie ważnych dla bezpieczeństwa lub obronności państwa określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

Art. 37aza ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Projektowany art. 37aza ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej określa, że przepisy dotyczące nadzoru organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej w odniesieniu do właścicieli lub zarządców budynków stosuje się również do nadzoru nad obiektami priorytetowymi niebędącymi budynkami.

Rozdział 3d ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Projektowane przepisy dotyczą kar pieniężnych.

Art. 37azb ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Przewiduje się kary pieniężne, które mogą być nałożone na podmiot prowadzący laboratorium wykonujące badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, który nie wykonuje obowiązków określonych w projektowanych przepisach art. 37ag ust. 3 i 4 u.z.z.w.i.z.o.ś. dotyczących m.in. sporządzenia częściowego sprawozdania z badań wody w przypadku wystąpienia przekroczeń mikrobiologicznych, chemicznych oraz radiologicznych czy terminowego przekazywania sprawozdania lub sprawozdania z badań wody albo informacji o wynikach badań, które wskazują na przekroczenie określonych parametrów, albo te obowiązki wykonuje nieterminowo. Kara pieniężna będzie mogła być wymierzona w wysokości od 100 zł do 10 000 zł. Kary pieniężne będzie wymierzać, w drodze decyzji administracyjnej, właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny.

Wpływy z kar pieniężnych będą stanowiły dochód budżetu państwa.

Art. 3 projektu ustawy

Art. 3 projektu ustawy przewiduje zmiany w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418). Zmiana art. 64 ust. 3 tej ustawy polega na dodaniu oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym oraz jej aktualizacji do książki obiektu budowlanego, co umożliwi jej udostępnianie przedstawicielom nadzoru budowlanego w ramach uprawnień kontrolnych.

Art. 4 projektu ustawy

Art. 4 projektu ustawy przewiduje zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647). W proponowanym art. 400a ust. 1 pkt 2d tej ustawy przewiduje się wprowadzenie możliwości dofinansowania przedsięwzięć związanych z zaopatrzeniem w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej lub właściwego Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Zmiany proponowane w art. 400b tej ustawy są zmianami wynikowymi w związku z wprowadzeniem przepisu art. 400a ust. 1 pkt 2d i tym samym umożliwienia dofinansowania tych przedsięwzięć.

Art. 5 projektu ustawy

Art. 5 projektu ustawy przewiduje zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. W art. 16 w pkt 70 w lit. a i b tej ustawy dostosowuje się definicję pojęcia „woda przeznaczona do spożycia przez ludzi” do brzmienia wynikającego z dyrektywy (UE) 2020/2184. W art. 47 ww. ustawy uchyla się ust. 3–7 w związku z wprowadzeniem do art. 2 projektu ustawy art. 37ae ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. W projektowanych art. 240 ust. 2 pkt 20a oraz ust. 3 pkt 27a i 27b tej ustawy rozszerza się katalog zadań regionalnych zarządów gospodarki wodnej o działania w zakresie zarządzania ryzykiem lub służące jego kontroli w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz identyfikacji podmiotów odpowiedzialnych za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko. Rozszerza się także katalog zadań Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o tworzenie zbiorów danych zawierających informacje z ocen ryzyka lub ich aktualizacji oraz informacje o działaniach w zakresie zarządzania ryzykiem lub służących jego kontroli oraz zapewnienie dostępu do nich Komisji Europejskiej,

Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób.

Zmiana brzmienia art. 348 ww. ustawy stanowi zmianę wynikową związaną z projektowanymi przepisami art. 2 projektu ustawy dotyczącą dodania rozdziału 3a w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej wskazującym że badania pobranych próbek wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli mogą wykonywać laboratoria, o których mowa w rozdziale 3a ustawy z dnia z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 6 projektu ustawy zawiera przepisy epizodyczne dotyczące jednorazowych obowiązków Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie i ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej w zakresie dokonywania i raportowania do Komisji Europejskiej oceny wielkości wycieków wody w systemach zaopatrzenia w wodę oraz opracowania krajowego planu działań w celu ograniczenia wycieków wody, w ramach implementacji art. 4 ust. 3 dyrektywy (UE) 2020/2184.

Art. 7 projektu ustawy przewiduje obowiązek dostawców wody do sporządzania oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i przekazywania jej właściwym organom, to jest dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej. Ma to na celu zapewnienie, że informacje dotyczące potencjalnych zagrożeń dla jakości wody są dostępne dla organów odpowiedzialnych za zarządzanie zasobami wodnymi oraz za nadzór sanitarny. Określa również terminy przekazywania ocen ryzyka przez i do poszczególnych organów.

Art. 8 projektu ustawy wprowadza obowiązek dla właścicieli lub zarządców budynków oraz właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych niebędących budynkami, aby po raz pierwszy przekazały informacje o podejmowanych działaniach w terminach określonych dla odpowiednich inspektorów sanitarnych. Celem tego przepisu jest zapewnienie, aby wszystkie podmioty odpowiedzialne za zaopatrzenie w wodę były zobowiązane do monitorowania i raportowania swoich działań.

Art. 9 projektu ustawy nakłada obowiązek na właścicieli lub zarządców budynków oraz właścicieli lub zarządców obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem do sporządzania

oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym i określa termin ich przekazania do poszczególnych organów. Przewiduje również obowiązek sporządzenia i przekazania oceny ryzyka w przypadku nowo oddanych do użytkowania budynków.

Art. 10 projektu ustawy zakłada, że harmonogram pobierania próbek wody do badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostawca wody ustala i uzgadnia po raz pierwszy na rok 2026.

Art. 11 projektu ustawy zawiera przepisy przejściowe określające pierwszy termin wykonania przez organy wykonawcze gminy oraz organy Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie obowiązków raportowych dotyczących działań w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Art. 12 projektu ustawy zawiera przepisy przejściowe określające termin osiągnięcia przez dostawców wody zgodności dostarczanej wody z wartościami dla nowych parametrów jakości wody wprowadzonych w dyrektywie (UE) 2020/2184.

Art. 13 projektu ustawy zawiera przepisy przejściowe określające terminy obowiązywania zgód na odstępstwa od wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy oraz zasady odnawiania tych zgód w przypadku, gdy taka zgoda została udzielona danemu dostawcy wody po raz pierwszy. Określa także, że do spraw wszczętych i niezakończonych dotyczących udzielenia pierwszej zgody na odstępstwo i drugiej zgody na odstępstwo stosuje się przepisy wprowadzane niniejszą ustawą.

Art. 14 projektu ustawy reguluje kwestie odnoszące się do atestów higienicznych na materiały i wyroby stosowane w procesach uzdatniania wody, które zostały dopuszczone do obrotu przed dniem wejścia w życie projektu ustawy.

Art. 15 projektu ustawy reguluje kwestie odnoszące się do atestów higienicznych dotyczących materiałów i wyrobów stosowanych w procesach dystrybucji wody, które zostały dopuszczone do obrotu przed dniem wejścia w życie projektu ustawy. Określa także okres przejściowy dotyczący utrzymania w okresie przejściowym (od 01.01.2027 r. do 31.12.2032 r.) dotychczasowych, krajowych zasad atestacji higienicznej materiałów i wyrobów stosowanych w procesach dystrybucji wody.

Art. 16 projektu ustawy reguluje kwestię zgód na zastosowanie nowych technologii uzdatniania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy. Określa także, że do spraw wszczętych i niezakończonych dotyczących

udzielenia zgody na zastosowanie nowej technologii stosuje się przepisy wprowadzane niniejszą ustawą.

Art. 17 projektu ustawy zawiera przepisy przejściowe w zakresie wszczętych i niezakończonych spraw dotyczących wydania warunków przyłączenia do sieci.

Art. 18 projektu ustawy wprowadza okres przejściowy 3-miesięczny dla laboratoriów badających wodę, które w dniu wejścia w życie projektu ustawy spełniają wymagania określone w rozdziale 3a ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej na dokonanie zgłoszenia do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody.

Art. 19 projektu ustawy w związku z wprowadzeniem obowiązku wykonywania badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz badań wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpieli przez laboratoria akredytowane, o których mowa w projektowanym rozdziale 3a ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, dopuszcza wykonywanie tych badań na zasadach określonych przepisach dotychczasowych w okresie 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Doprecyzowanie poprzez dodanie ust. 4, iż laboratorium znajdujące się w strukturze wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej może wykonywać badania wody w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w okresie 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20 projektu ustawy zakłada, że Główny Inspektor Sanitarny podaje do publicznej wiadomości dane zawarte w ewidencji laboratoriów w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 21 projektu ustawy zawiera przepisy wskazujące termin przekazania informacji z pierwszej przeprowadzonej analizy dotyczącej zapewnienia ciągłości badań jakości wody do spożycia.

Art. 22 projektu ustawy zakłada, że krajowe laboratorium referencyjne będzie realizowało wskazane dla niego zadania od dnia 1 stycznia 2028 r. Natomiast do dnia 31 grudnia 2027 r. czynności mające na celu potwierdzenia równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną i przygotowanie projektu wniosku o uznanie metody alternatywnej z metodą referencyjną do Komisji Europejskiej lub brak tego potwierdzenia będzie realizował Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego Państwowy Zakład Higieny – Państwowy Instytut Badawczy.

Art. 23 projektu ustawy zakłada, że próbki wody do badań laboratoryjnych mogą być pobierane przez próbkobiorców posiadających uprawnienia w tym zakresie uzyskane na

podstawie przepisów dotychczasowych przez okres 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 24 projektu ustawy zakłada, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 25 projektu ustawy zawiera regułę wydatkową dotyczącą maksymalnego limitu wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań przez jednostki samorządu terytorialnego, będącego skutkiem finansowym wejścia w życie projektowanej ustawy, oraz zobowiązującą wojewodów do monitorowania wykorzystania limitu wydatków.

Art. 26 projektu ustawy zakłada, że przepisy projektowanej ustawy wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Dodatkowe informacje

Termin transpozycji dyrektywy (UE) 2020/2184 upłynął w dniu 12 stycznia 2023 r., w związku z czym zasadne jest zapewnienie jak najszybszego wejścia w życie przepisów implementujących przedmiotową dyrektywę, z jednoczesnym poszanowaniem zasady demokratycznego państwa prawa. Wskazany w art. 26 projektu ustawy termin jej wejścia w życie, z uwagi na zakładane w projekcie ustawy przepisy przejściowe, zapewnia odpowiedni okres na przygotowanie się adresatów ustawy do wejścia w życie nowych regulacji. 14-dniowy okres *vacatio legis* jest odpowiedni ze względu na fakt rozłożenia w czasie obowiązków wynikających z transpozycji dyrektywy:

- 1) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie dokonuje oceny wielkości strat wody w urządzeniach wodociągowych za rok 2024 i przekazuje tę ocenę do Komisji Europejskiej w terminie wskazanym w art. 4 ust. 3 dyrektywy (UE) 2020/2184 ;
- 2) dostawcy wody podejmują działania w celu osiągnięcia zgodności dostarczanej wody z wartościami dla następujących parametrów jakości wody: (bisfenol-A, chlorany, chloryny, kwasy halogenoocetowe, mikrocystyna-LR, suma substancji per- i polifluoroalkilowych (PFAS), uran) w terminie do dnia 12 stycznia 2026 r.;
- 3) dostawca wody przekazuje ocenę ryzyka dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w terminie do dnia

- 31 grudnia 2026 r. – w przypadku oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 4) dostawca wody przekazuje ocenę ryzyka właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r. – w przypadku oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę;
 - 5) właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r. – sporządza po raz pierwszy ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
 - 6) wójt (burmistrz, prezydent miasta) w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r. – przekazuje po raz pierwszy informacje o działaniach w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi organowi regulacyjnemu;
 - 7) właściciele lub zarządcy obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem w terminie do dnia 31 października 2028 r. – przekazują po raz pierwszy informacje o podejmowanych działaniach zmniejszających ryzyko związane z wewnętrznym systemem wodociągowym.

Atesty, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1, posiadające ważność w dniu 31 grudnia 2026 r., mogą być przedłużane na zasadach dotychczasowych przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego Państwowy Zakład Higieny – Państwowy Instytut Badawczy na okres nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia 2032 r.

Nie jest możliwe osiągnięcie celów za pomocą innych środków z uwagi na to, że zasady zaopatrzenia ludności w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków są uregulowane w przepisach rangi ustawowej.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt ustawy nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało wpływ na funkcjonowanie gospodarki i przedsiębiorczości, w tym funkcjonowanie mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, w zakresie ujednolicenia procedury oceny higienicznej materiałów i wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, zwiększenia poziomu

jakości świadczenia usług dla klientów, przez zapewnienie dostępu konsumentom wody do odpowiednich, aktualnych informacji dotyczących wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz usprawnienia zarządzania jakością i stratami wody, dzięki obowiązkowi prowadzenia oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem oraz dokonywania oceny strat wody.

Wejście w życie projektu ustawy będzie miało wpływ na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe, osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne w zakresie poprawy jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (a w konsekwencji bezpieczeństwa zdrowotnego konsumentów), poprawy dostępu do wody pitnej oraz możliwego zmniejszenia rachunków za wodę w związku z ograniczeniem strat wody w systemie dystrybucji.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Artur Łacki

I. Część wstępna

[1] Zwięźły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Zasadniczym celem projektu jest wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą (UE) 2020/2184”. Państwa członkowskie Unii Europejskiej (UE) są zobowiązane do dokonania transpozycji tej dyrektywy w okresie 2 lat od dnia jej wejścia w życie, to jest do dnia 12 stycznia 2023 r.

Dyrektywa (UE) 2020/2184 stanowi wersję przekształconą dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 330 z 05.12.1998, str. 32 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 90, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 98/83/WE”.

W wyniku rewizji dyrektywy 98/83/WE zostały wprowadzone następujące zmiany przepisów i nowe regulacje:

- 1) rozszerzono wymagania dotyczące parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 2) ustanowiono obowiązek podejścia do bezpieczeństwa wody opartego na ryzyku, obejmującego cały łańcuch dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na które składają się ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę oraz ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 3) zmieniono zasady monitorowania i nadzoru nad jakością wody wynikającą z oceny ryzyka przeprowadzanej dla systemu zaopatrzenia w wodę wobec przyjęcia podejścia opartego na ryzyku w tym systemie;
- 4) ustanowiono obowiązek przeprowadzania oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym oraz wykonywania badań parametrów w tym systemie w obiektach priorytetowych oraz w innych obiektach, w których ogólna analiza potencjalnych ryzyk w wewnętrznym systemie wodociągowym wykaże taką konieczność;
- 5) ustanowiono obowiązek tworzenia i aktualizacji zbiorów danych raportowych na potrzeby Komisji Europejskiej (KE), Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób w zakresie oceny i zarządzania ryzykiem, przekroczeń wartości parametrycznych parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i podejmowanych w związku z tym działań naprawczych, wystąpienia incydentów lub zdarzeń skutkujących potencjalnym zagrożeniem

dla zdrowia ludzi oraz udzielonych zgód na odstępstwa od wymagań dla parametrów chemicznych jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;

6) ustanowiono nadzór i wymagania w zakresie higieny dotyczące materiałów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zobowiązano państwa członkowskie UE do stosowania takich materiałów pod warunkiem ich zatwierdzenia zgodnie z aktami delegowanymi i wykonawczymi przyjmowanymi przez KE na podstawie dyrektywy (UE) 2020/2184, w szczególności z europejską listą pozytywną materiałów określaną na podstawie wyżej wymienionych aktów wykonawczych;

7) ustanowiono wymagania dotyczące chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi;

8) zmodyfikowano zasady udzielania zgód na odstępstwa od spełniania wymagań jakościowych dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w szczególności zmniejszono dozwoloną liczbę kolejno następujących po sobie odstępstw do dwóch (obecnie na podstawie dyrektywy 98/83/WE dopuszczalne są trzy odstępstwa);

9) zobowiązano państwa członkowskie do dokonania oceny wycieków wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wielkości wycieków wody), przekazania KE wyników tej oceny oraz opracowania planów działania w celu ograniczenia wycieków wody;

10) nałożono na państwa członkowskie UE obowiązek stosowania działań w celu poprawy dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w szczególności w odniesieniu do wrażliwych i zmarginalizowanych grup ludności, oraz tworzenia i aktualizacji zbiorów danych raportowych w tym zakresie na potrzeby KE, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób;

11) określono obowiązki dla państw członkowskich UE w zakresie informowania konsumentów o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w punkcie zgodności, cenie wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz ilości zużytej wody.

Dodatkowym celem projektu jest realizacja postulatu Najwyższej Izby Kontroli (NIK) w wyniku kontroli „Gospodarowanie zasobami wodnymi przez przedsiębiorstwa wodociągowe w gminach wiejskich”. NIK dostrzegła potrzebę zmiany art. 21 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757), nakładającego na przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne obowiązek opracowania wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w ich posiadaniu, w świetle różnych interpretacji przepisów tego artykułu.

W ramach transpozycji dyrektywy (UE) 2020/2184 przewiduje się wprowadzenie regulacji ustawowych polegających na zmianie przepisów ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw, takich jak:

- 1) określenie obowiązków dostawców wody obejmujących badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w zakresie wewnętrznej kontroli jakości wody – obowiązki te będą stosowane od dnia wejścia ustawy w życie;
- 2) doprecyzowanie kompetencji organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zwanej dalej „PIS”, oraz procedur w zakresie nadzoru nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmujących monitoring jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, stwierdzanie przydatności wody do spożycia przez ludzi oraz procedowania wniosków o udzielenie zgód na odstępstwa od wymagań jakościowych dla wody – regulacje w tym zakresie będą obowiązywały od dnia wejścia ustawy w życie; doprecyzowanie kompetencji organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, zwanej dalej „WIS”, oraz procedur w zakresie nadzoru nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmujących monitoring jakości wody przeznaczonej do spożycia, stwierdzanie przydatności wody do spożycia przez ludzi oraz procedowania wniosków o udzielenie zgód na odstępstwa od wymagań jakościowych dla wody – regulacje w tym zakresie będą obowiązywały od dnia wejścia ustawy w życie;
- 3) zobowiązanie dostawców wody do dokonywania ocen ryzyka w obszarach zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2026 r. zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184) i ocen ryzyka systemach zaopatrzenia w wodę (po raz pierwszy do dnia 30 czerwca 2028 r. zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184) oraz podejmowania działań mających na celu zarządzanie tym ryzykiem; określenie kompetencji organów Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, zwanego dalej „PGW WP”, w zakresie opiniowania przeprowadzonych ocen ryzyka i prowadzenia działań zapobiegających ryzyku.

Przewiduje się, że dostawcy wody będą dokonywać ocen ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i co 6 lat dokonywać jej przeglądu i w razie potrzeb aktualizacji oraz przekazywać je odpowiednio właściwym organom PIS lub WIS oraz właściwym organom PGW WP. Właściwe organy PGW WP stosuje działania celem zapobiegania ryzyku lub jego kontroli oraz zapewnią KE, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do ocen ryzyka w obszarach zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody

- przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Ocenę ryzyka w systemach zaopatrzenia w wodę dostawcy wody będą przekazywać odpowiednio właściwym organom PIS lub WIS;
- 4) zobowiązanie właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych, do dokonywania ocen ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych (po raz pierwszy do dnia 30 czerwca 2028 r. zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184), a następnie co 6 lat ich przeglądów i ewentualnych aktualizacji, a także określenie warunków wykonywania tych ocen;
 - 5) określenie kompetencji właściwych organów w zakresie opracowywania zbiorów danych i sprawozdań na potrzeby wypełnienia zobowiązań raportowych w zakresie oceny i zarządzania ryzykiem, przekroczeń wartości parametrycznych parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i podejmowanych w związku z tym działań naprawczych, wystąpienia incydentów lub zdarzeń skutkujących potencjalnym niebezpieczeństwem dla zdrowia ludzi oraz udzielonych zgód na odstępstwa od wymagań dla parametrów chemicznych jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, wobec KE, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób – obowiązki te będą stosowane od dnia wejścia ustawy w życie;
 - 6) określenie kompetencji właściwych organów w zakresie wdrażania procedur oceny zgodności, w tym tworzenia jednostek uprawnionych do oceny i weryfikacji materiałów i produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi – według zasad zharmonizowanych w UE, których podstawą są akty wykonawcze i akty delegowane przyjęte przez KE, co wiąże się z nałożeniem obowiązków na różne grupy podmiotów: obligatoryjne zapewnienie zgodności składu materiałów z europejskimi listami pozytywnymi – producenci materiałów; metodyki testowania i zatwierdzania materiałów końcowych oraz kryteria akceptacji wyników określone w aktach wykonawczych – laboratoria badawcze z uwagi na zakres i metodę badań, producenci z uwagi na koszty badań; przeprowadzenie oceny stałości właściwości użytkowych wyrobów – akredytowana jednostka uczestnicząca w ocenie zgodności, spełniająca wymagania określone przez KE;
 - 7) określenie wymagań dla producentów i importerów chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz dla dostawców wody w zakresie ich stosowania, jak również określenie kompetencji właściwych organów w zakresie nadzoru nad chemikaliami do uzdatniania wody i materiałami filtracyjnymi do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
 - 8) uregulowanie obowiązków prezesa PGW WP oraz ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej w zakresie oceny wycieków wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w celu przekazania tej oceny do KE oraz opracowania planów działania w celu ograniczenia wycieków wody. W zależności od oceny wielkości wycieków wody minister właściwy do spraw gospodarki wodnej opracuje, we współpracy z PGW WP, plan działań mających na celu ograniczenie wielkości wycieków wody i przekaże ten plan KE w terminie 2 lat od dnia przyjęcia aktu delegowanego KE;
 - 9) ustanowienie procedur i nałożenie obowiązków na organy lub inne jednostki organizacyjne gminy w zakresie identyfikacji osób lub grup ludności pozbawionych dostępu albo posiadających ograniczony dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz we współpracy z dostawcami wody podejmowania działań w celu zapewnienia lub poprawy dostępu tych osób i grup do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – regulacje w tym zakresie będą obowiązywały od dnia wejścia ustawy w życie.
Zakłada się podejmowanie przez wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) we współpracy z dostawcami wody działań w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi przez informowanie o możliwościach podłączenia się do sieci wodociągowej lub o alternatywnych sposobach uzyskania dostępu do wody oraz stosowanie innych niezbędnych i odpowiednich środków. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) po uzyskaniu informacji z ośrodka pomocy społecznej identyfikuje osoby oraz wrażliwe i zmarginalizowane grupy osób bez dostępu lub o ograniczonym dostępie do wody, ocenia możliwości poprawy dostępu do wody. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje informacje o wyżej wymienionych działaniach właściwym jednostkom PGW WP, które co 6 lat będą przekazywały te informacje do KE (po raz pierwszy do dnia 12 stycznia 2029 r. zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/2184);
 - 10) szczegółowe uregulowanie obowiązków dostawców wody w zakresie informowania konsumentów o jakości, cenach i zużyciu wody oraz określenie środków przekazywania tych informacji – obowiązki te będą stosowane od dnia wejścia ustawy w życie.
Zakłada się przynajmniej raz do roku przekazywanie przez dostawców wody konsumentom np. na fakturze lub w aplikacji mobilnej informacji dotyczących ilości rocznie zużytej wody, przebiegu zużycia w porównaniu ze średnim zużyciem w gospodarstwach domowych i ceny za litr wody dla porównania z cenami wody butelkowanej.

Obowiązek ma obejmować dostęp online do aktualnych informacji, takich jak jakość wody, przekroczenia wartości parametrycznych, twardość oraz stopień mineralizacji wody, wyniki programów monitoringu, wyniki oceny ryzyka itp.

Brak zmiany stanu obecnego, czyli niewdrożenie przez Polskę dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, skutkować będzie wniesieniem do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) skargi przeciwko Polsce z powodu niewdrożenia do prawa krajowego tej dyrektywy. TSUE w razie skierowania takiej skargi może nałożyć na RP kary finansowe. Kara ta będzie naliczana do dnia wydania wyroku TSUE. Natomiast od dnia wydania wyroku przez TSUE będzie naliczana kara dzienna w wysokości ponad 141 260,16 €. Kara w tej stawce będzie naliczana do dnia pełnej transpozycji dyrektywy 2020/2184, czyli wejścia w życie ustawy i aktów wykonawczych do niej. Obowiązek uiszczenia kar może skutkować ograniczeniem potencjalnych środków do przeznaczenia na infrastrukturę wodociągowo-kanalizacyjną.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

➤ Nie

Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (UC59) procedowany był od lipca 2024 r. i jako ustawa z dnia 26 września 2025 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw zakończył się wetem ustawodawczym Prezydenta. Wobec grożących Polsce kar finansowych za opóźnienie związane z transpozycją przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184, najszybszym rozwiązaniem legislacyjnym jest ich transpozycja w ramach projektu poselskiego. Takie rozwiązanie może zapobiec skierowaniu przez Komisję Europejską skargi przeciwko Polsce do TSUE.

Warto podkreślić, że przedmiotowy projekt w znacznej części jest oparty na rozwiązaniach zawartych w ustawie z dnia 26 września 2025 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw. Ustawa ta była zaś przedmiotem długotrwałych konsultacji społecznych i wszystkie zainteresowane przewidzianym w niej regulacjami podmioty miały pełną możliwość przedstawienia już swego stanowiska. Zmiany dokonane w projekcie w stosunku do ustawy z dnia 26 września 2025 r. realizują ponadto postulaty strony samorządowej.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Projekt, poprzez wprowadzenie rozwiązań służących poprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia oraz poprawy dostępu do wody pitnej, realizuje konstytucyjny obowiązek państwa do ochrony zdrowia każdego (art. 68 Konstytucji RP) oraz prowadzenia polityki zapewniającej bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom (art. 74 Konstytucji RP).

Projekt nie zawiera przepisów ograniczających swobodę prowadzenia działalności gospodarczej i tym samym jest zgodny z art. 20 Konstytucji RP.

Termin wejścia w życie ustawy 14 dni jest zgodny z zasadami demokratycznego państwa prawnego. Podkreślenia wymaga, iż ważny interes państwa jakim jest jak najszybsze wdrożenie dyrektywy oraz uniknięcie nałożenia na RP znacznych kar finansowych przemawia za jak najszybszym wejściem ustawy w życie. Zaznaczyć trzeba również, iż 14 dniowe *vacatio legis* nie oznacza, iż wszystkie obowiązki jakie przewiduje projekt będą miały zastosowanie do ich adresatów już w niedługim czasie po jego wejściu w życie. W szczególności zauważyć należy, iż właściciele lub zarządcy budynków wielorodzinnych i obiektów priorytetowych będą zaś zobligowani do dokonywania ocen ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych do dnia 30 czerwca 2028 r. Tym samym czas jaki otrzymają oni na dostosowanie się do nowych wymagań jest znaczący i pozwala na poczynienie stosownych przygotowań.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na poprawę dostępności do wody pitnej dla części populacji, zwłaszcza dla grup wrażliwych i zmarginalizowanych, w tym osoby niepełnosprawne i osoby starsze, oraz w miejscach publicznych poprzez budowę, tam gdzie to technicznie możliwe, punktów poboru wody, tj. kranów i źródełek.

Wejście w życie projektowanej ustawy, w zakresie zarządzania wyciekami wody przez podmioty świadczące usługi zaopatrzenia w wodę, może przynieść korzyści gospodarstwom domowym poprzez zmniejszenie rachunków za wodę w związku z ograniczeniem wycieków wody w systemie dystrybucji.

Spodziewany jest wzrost świadomości konsumentów na temat zużycia wody, a w konsekwencji kształtowanie właściwych postaw, zachowań i wyborów konsumentów zgodnych z duchem zrównoważonego rozwoju.

Wprowadzenie przepisów w zakresie monitorowania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz na zmienionych zasadach prowadzenia monitoringu jakości wody i kontroli przestrzegania wymagań jakościowych, korzystnie wpłynie na jakość wody, a w konsekwencji na bezpieczeństwo zdrowotne konsumentów.

Wprowadzenie jednolitych zasad oceny higienicznej materiałów i wyrobów do kontaktu z wodą sprawi, że oceniani na wielu etapach poziom ich bezpieczeństwa w zakresie wpływu na jakość wody ulegnie zwiększeniu, co może wpływać na wzrost bezpieczeństwa jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Ponadto proponowane regulacje wpłyną na lepszy przepływ informacji pomiędzy podmiotami zobowiązanymi do zapewnienia należytej jakości dostarczanej wody w ramach zaopatrzenia w wodę a konsumentami poprzez regularny i łatwy dostęp do aktualnych informacji dotyczących tej wody, w tym potencjalnych zagrożeń wynikających z przekroczenia danych wartości parametrycznych. Przełoży się to na zaufanie obywateli do jakości wody dostarczanej przez gminy i przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne. Spodziewany jest wzrost świadomości konsumentów na temat jakości wody.

Wykonywanie ocen ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych w budynkach wielorodzinnych w niewielkim stopniu wpłynie na wzrost opłat za czynsz. Przy założeniu kosztów wymienionych w dodatkowych informacjach w pkt 7 i planowanych ocenach wykonywanych co 6 lat, kalkuluje się, iż czynsz wzrośnie o ok. 1 zł miesięcznie. Przyjęcie projektowanej regulacji w niewielki sposób wpłynie również na wzrost opłat za dostarczanie wody. Przy ponad 35 mln osób korzystających z sieci wodociągowej kalkuluje się wzrost opłaty za wodę o ok. 2 zł miesięcznie.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Zharmonizowanie w ramach UE procedury oceny higienicznej materiałów, materiałów końcowych i wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi pozwoli na przeprowadzenie jednej oceny ważnej na całym obszarze UE, uwalniając tym samym przedsiębiorców od konieczności powtarzania oceny w każdym państwie członkowskim UE i ponoszenia związanych z tym kosztów. Jednocześnie jednak wymagania, na których oparta jest ocena, sprawiają, że koszt jej przeprowadzenia w zależności od rodzaju materiału końcowego i wyrobu może być znaczny i stanowić barierę dla małych firm. Oszacowanie kosztów, jakie będą wiązały się z opartą na nowych zasadach oceną higieniczną, jest dodatkowo utrudnione z uwagi na fakt, że będzie ona opierać się na aktach wykonawczych i delegowanych przyjętych przez KE.

Podmioty produkujące i sprzedające materiały oraz wyroby budowlane do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi po uzyskaniu oceny będą mogły rozszerzyć obszar dystrybucji i sprzedaży na cały obszar UE. Takie regulacje pozwolą na rozszerzenie polskim przedsiębiorstwom rynków zbytu, ale i zwiększenie konkurencyjności na rynku polskim z uwagi na świadczenie tego rodzaju działalności przez firmy zagraniczne. Ponadto stworzenie jednolitych wymogów higienicznych produktów i materiałów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia będzie ułatwiać konsumentom i dostawcom wody rozpoznanie czy wyroby spełniają wymogi zdrowotne, a tym samym przyczyni się do osiągnięcia w całej UE jednolitego poziomu ochrony zdrowia i lepszego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Zwiększenie poziomu jakości świadczenia usług dla klientów poprzez zapewnienie dostępu dla społeczeństwa do odpowiednich, aktualnych informacji dotyczących wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz poszerzenie zakresu obowiązków w zakresie zaopatrzenia ludności w wodę do spożycia.

Ponadto realizacja obowiązków wynikających z przepisów projektu może zwiększyć tempo rozwoju inwestycji w zakresie gospodarki wodno-ściekowej.

W celu realizacji zadań wynikających z wdrożenia dyrektywy (UE) 2020/2184, JST i dostawcy wody mogą również korzystać ze środków europejskich, których łączne wsparcie opiewa na kwotę ponad 2 mld EUR.

W ramach Funduszy Europejskich na infrastrukturę, Klimat i Środowisko 2021-2027 przeznaczono 1,05 mld EUR na rozwój kompleksowych projektów z zakresu gospodarki wodno-ściekowej oraz 300 mln EUR na projekty z zakresu zaopatrzenia w wodę do spożycia;

W ramach wszystkich programów regionalnych 2021-2027 zaprogramowana alokacja na inwestycje w infrastrukturę wodociągową wynosi łącznie 184 848 135 EUR. W ramach Krajowego Programu Odbudowy na gospodarkę wodną oraz wodno-ściekową na terenach wiejskich przeznaczono 204 mln EUR. W związku z dużym zainteresowaniem beneficjentów zwiększono alokację do 224 mln EUR. W ramach IV rewizji planuje się kolejne zwiększenie alokacji do ok. 2,04 mld zł.

Decyzją Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej (uwzględnioną w zmianie programu FENIKS, która została zatwierdzona przez Komitet Monitorujący w dniu 07.11.2025 r.) przesunięto łącznie 20 mln euro z priorytetu IX na priorytet I oraz 117 mln euro z priorytetu X na priorytet II, w tym:

- 82 mln euro – z działania FENX.10.01, na działanie FENX.02.05 Woda do spożycia,
- 35 mln euro – z działania FENX.10.02, na działanie FENX.02.05 Woda do spożycia.

Środki te w całkowitej kwocie 117 mln euro będą mogły dodatkowo zostać wykorzystane na wsparcie projektów z zakresu zaopatrzenia w wodę.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Regulacja spowoduje skutki finansowe dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa, polegające na zwiększeniu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.

Łącznie przewidywane do poniesienia koszty w zakresie PIS wyniosą 134 357 839 zł, w tym:

- 1) 31 215 888 zł – koszty zwiększenia i utrzymania etatów;
- 2) 79 781 951 zł – koszty wdrożenia metod badania nowych parametrów i ich akredytacje, zakupu sprzętu laboratoryjnego, zakupu specjalistycznych samochodów dostosowanych do przewożenia próbek;
- 3) 23 000 000 zł – koszty uruchomienia i wyposażenia krajowych laboratoriów referencyjnych badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i badań jakości wody w kąpieliskach;
- 4) 360 000 zł – koszty realizacji zadań laboratoriów referencyjnych

Koszty związane z realizacją zadań przez PIS oraz koszty realizacji zadań laboratoriów referencyjnych będą pokrywane w ramach 7 % środków przeznaczonych na finansowanie ochrony zdrowia, o których mowa w art. 131c ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146, z późn. zm.) bez konieczności zwiększenia ich zwiększania.

Budżet na wydatki na realizację zadań przez Główny Inspektorat Sanitarny będzie pochodził z części budżetowej 46 – Zdrowie.

Zadania realizowane przez WIS nie będą generować dodatkowych kosztów i będą finansowane z części budżetu państwa będącej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej, w ramach limitu wydatków obronnych wyliczonego zgodnie z regułą określoną w art. 40 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825) bez konieczności dodatkowego ich zwiększania ponad ustawowo przyjęty wskaźnik.

Ponadto wydawanie opinii przez Wojskowy Instytut Higieny i Epidemiologii im. gen. Karola Kaczkowskiego w Warszawie będzie realizowane w ramach zadań statutowych instytutu, bez dodatkowych kosztów.

Budżet na wydatki na realizację zadań przez wojewódzkie i powiatowe stacje sanitarno-epidemiologiczne będzie pochodził z części budżetowej 85 – Województwa.

Koszty realizacji zadań laboratorium będą określone w umowie między Głównym Inspektorem Sanitarnym a krajowym laboratorium referencyjnym i nie będą podstawą do zwiększenia limitu wydatków budżetu państwa, którego dysponentem jest Minister Zdrowia.

Szacunkowe koszty nałożenia nowych zadań na JST są następujące:

- 1) 2025 r. – 0 mln zł;
- 2) 2026 r. – 172,12 mln zł;
- 3) 2027 r. – 176,41 mln zł;
- 4) 2028 r. – 180,83 mln zł;
- 5) 2029 r. – 185,34 mln zł;
- 6) 2030 r. – 189,97 mln zł;
- 7) 2031 r. – 194,72 mln zł;
- 8) 2032 r. – 199,59 mln zł;
- 9) 2033 r. – 204,59 mln zł;
- 10) 2034 r. – 209,70 mln zł.

Łącznie przewidywane do poniesienia koszty w zakresie JST wyniosą 1713,27 mln zł.

Planuje się całkowite finansowanie wydatków JST z dochodów JST w ramach subwencji ogólnych z budżetu państwa. Wysokość wydatków JST oszacowana została na podstawie kalkulacji kosztów utrzymania pracowników JST w związku z realizacją nowych zadań.

W zakresie właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych oraz właścicieli lub zarządcy budynku mieszkalnego lub innego niebędącego obiektem priorytetowym państwowych jednostek budżetowych zadania będą realizowane w ramach przyznawanego corocznie limitu środków budżetowych.

Wydatki na realizację zadań przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej i PGW WP będą pochodzić z części budżetowej 22 – Gospodarka wodna i będą pokryte w ramach limitu dysponenta i jako środki własne PGW WP:

- 1) koszty związane z realizacją przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej nowych zadań będą finansowane w ramach przyznawanych corocznie limitów budżetowych i nie będą podstawą do wnioskowania o ich zwiększenie;

- 2) koszty realizacji nowych zadań przez PGW WP będą finansowane ze środków PGW WP oraz w ramach przyznawanej dotacji podmiotowej z budżetu państwa. Projektowana regulacja nie będzie podstawą do zwiększenia wydatków w odpowiedniej części budżetowej lub dotacji dla PGW WP w stosunku do wielkości wynikających z obecnych przepisów.

Wydatki budżetu państwa:

- 1) koszty związane z realizacją zadań przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej obejmują koszty realizacji nowych zadań przez dodatkowych pracowników, które będą finansowane w ramach przyznanych corocznie limitów budżetowych;
- a) analiza pracochłonności w zakresie nowych zadań dla Ministerstwa Infrastruktury,
Do oszacowania pracochłonności poszczególnych zadań wykorzystano technikę analogii, tj. korzystanie z danych z przeszłości i porównanie ich do obecnego stanu:
- założenia:
 - – liczba dni roboczych w roku – 252,
 - – liczba godzin poświęcanych przez 1 pracownika swoim zadaniom w dniu roboczym – 7,
 - – liczba dni urlopowych 1 pracownika w roku – 26,
 - – liczba dni chorobowych 1 pracownika w roku – 10,
 - – liczba dni szkoleniowych 1 pracownika w roku – 7,
 - – liczba roboczogodzin oferowanych w roku przez 1 pracownika – 1 463,
 - – roczna pracochłonność zadań obszaru (wg wykazu) – 3 700 godz.,
 - – wyliczona liczba personelu – 2,9,
 - – minimalna liczba etatów personelu – 3;
 - wykaz zadań:
 - – przygotowanie na podstawie dostępnych informacji oceny wielkości wycieków wody i przekazanie jej do ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, (weryfikacja danych, prowadzenie analiz, opracowanie i ujednolicenie wytycznych i metodyki do raportowania oceny wielkości wycieków wody oraz współpraca z właściwymi podmiotami w tym zakresie – 1300 godz./rok,
 - – prowadzenie analiz na potrzeby przygotowania planu działania określającego pakiet środków celem redukcji wielkości wycieków (w przypadku gdy wielkość wycieków przekroczy próg ustalony w akcie delegowanym wydanym przez KE), opracowanie i uzgodnienie planu działania w celu zapewnienia prawidłowych kierunków realizacji polityki państwa w zakresie zagadnień związanych z zapewnieniem wymaganego progu wielkości wycieków – 1100 godz./rok,
 - – analiza i weryfikacja raportu o środkach zastosowanych w celu poprawy dostępu oraz upowszechniania korzystania z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, prowadzenie procesów celem uzgodnienia i przekazania do zatwierdzenia raportu, przygotowywanie materiałów informacyjnych, publikacji i materiałów promocyjnych w poprawy dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – 1300 godz./rok,
 - czasochłonność została określona na podstawie danych własnych uwzględniając liczbę godzin przez obecnie zatrudnionych pracowników komórki organizacyjnej resortu infrastruktury i analizie porównawczej z zakresem obowiązków na stanowisku specjalisty w Departamencie Gospodarki Wodnej Ministerstwa Infrastruktury, który w ramach jednego etatu realizuje następujące zadania:
 - – realizuje zadania wynikające z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - – współpracuje z właściwymi organami w zakresie problematyki dotyczącej wymagań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - – prowadzi obsługę procesu legislacyjnego w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym opracowuje lub opiniuje projekty aktów normatywnych lub założenia do projektów aktów normatywnych oraz innych dokumentów rządowych, a także przygotowuje raporty z konsultacji publicznych,
 - – opiniuje programy i strategie obejmujące problematykę zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków,
 - – monitoruje stan prawny i orzecznictwo w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym analizuje aktualny stan prawny, orzecznictwo, planowane zmiany prawne; przekazuje informacje zainteresowanym,
 - – przygotowuje materiały informacyjne, publikacje i materiały promocyjne w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków,

- – rozpatruje skargi, wnioski, odwołania i petycje w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków oraz wód opadowych lub roztopowych.
- b) koszty funkcjonowania etatów przyjęte zostały na podstawie przeciętnego wynagrodzenia naczelnych i centralnych organów administracji rządowej według Głównego Urzędu Statystycznego za 2022 r., tj. 8 802,18 zł brutto,
- c) do obliczeń przyjęto wzrost przeciętnego wynagrodzenia w administracji rządowej zgodnie z dynamiką wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej wg wytycznych makroekonomicznych Ministerstwa Finansów,
- d) szacunkowy koszt w latach 2025–2034 utrzymania pracowników przy uwzględnieniu 3 etatów będzie wynosił ok. 3 444 048 zł,

Rok	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
wskaźnik wzrostu %	100,3	103,0	102,8	102,8	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5
przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w administracji rządowej w zł	8829	9094	9349	9611	9851	10097	10349	10608	10873	11145	11424	11710

- e) wpływy do sektora finansów publicznych w latach 2025–2034 z tytułu podatków i składek od wynagrodzeń wyniosą ok. 1 073 376 zł,

	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
ZUS	0	47412	48600	49824	51048	52344	53640	54972	56376	57780
NFZ	0	26856	27540	28224	28908	29628	30384	31140	31932	32724
US	0	23940	24840	25776	26712	27648	28656	29664	30708	31788
FP i FS	0	8460	8676	8892	9108	9360	9576	9828	10080	10332

- f) na realizację nowych obowiązków wynikających z transpozycji przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do ustawodawstwa krajowego przewiduje się zatrudnienie dodatkowych osób, których zadaniem będzie m.in.:
 - przesłanie oceny wielkości wycieków przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej do KE w tym: analiza i weryfikacja tej oceny, a także , prowadzenie analiz, opracowania i ujednolicenia wytycznych i metodyki do raportowania oceny wielkości wycieków oraz współpraca z właściwymi podmiotami w tym zakresie,
 - opracowanie i przekazanie do KE planu działania określającego pakiet środków celem redukcji wielkości wycieków w przypadku gdy wielkość wycieków przekroczy próg ustalony w akcie delegowanym wydanym przez KE – w przypadku przekroczenia ustalonego progu prawdopodobnie działanie wiązać się będzie z cyklicznym monitoringiem i sprawozdawczością do KE w zakresie realizacji planu działania i oceny wielkości wycieków,
 - prowadzenie analiz na potrzeby przygotowania planu działania w celu analizy problemu i opracowania rozwiązań w zakresie określenia kierunkowych rozwiązań dotyczących problematyki wycieków wody, opracowanie i uzgodnienie planu działania w celu zapewnienia prawidłowych kierunków realizacji polityki państwa w zakresie zagadnień związanych z zapewnieniem wymaganego progu wielkości wycieków,
 - zatwierdzanie raportu przesyłanego do KE o środkach zastosowanych w celu poprawy dostępu oraz upowszechniania korzystania z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – zadanie cykliczne (co 6 lat),

- analiza i weryfikacja raportu, prowadzenie procesów celem uzgodnienia i przekazania do zatwierdzenia raportu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, przygotowywanie materiałów informacyjnych, publikacji i materiałów promocyjnych w poprawy dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w celu zapewnienia dostępu do informacji, prowadzenie analiz problemów i opracowania rozwiązań w zakresie określenia kierunkowych rozwiązań dotyczących poprawy dostępu oraz upowszechniania korzystania z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;

2) koszty związane z realizacją zadań przez PIS przedstawiają poniższe tabele:

koszty realizacji zadań Głównego Inspektoratu Sanitarnego	wydatki bieżące:	w tym:	wydatki majątkowe	liczba nowych etatów
		wynagrodzenia osobowe		
2025 r.	0	0	0	0
2026 r.	396048	319536	0	0
2027 r.	384048	319536	0	0
2028 r.	384048	319536	0	0
2029 r.	444048*	319536	0	0
2030 r.	444048*	319536	0	0
2031 r.	444048*	319536	0	0
2032 r.	444048*	319536	0	0
2033 r.	444048*	319536	0	0
2034 r.	444048*	319536	0	0
Ogółem	3828432	2875824	0	2

*Kwota uwzględnia środki przewidziane na finansowanie zadań krajowego laboratorium referencyjnego, wskazanych w art. 37a1 ust. 1 pkt 3-6 (60 000 zł rocznie od 2029 r.).

koszty realizacji zadań wojewodów w zakresie PIS	wydatki bieżące:	w tym:	wydatki majątkowe	liczba nowych etatów
		wynagrodzenia osobowe		
2025 r.	0	0	0	0
2026 r.	3168384	2556288	77 182 000	0
2027 r.	3072384	2556288	15 600 000*	0
2028 r.	3072384	2556288	10 000 000*	0
2029 r.	3072384	2556288	0	0
2030 r.	3072384	2556288	0	0
2031 r.	3072384	2556288	0	0
2032 r.	3072384	2556288	0	0
2033 r.	3072384	2556288	0	0
2034 r.	3072384	2556288	0	0
Ogółem	27747456	23006592	102 782 000	16

– wykaz zadań:

1. objęcie nadzorem nowych elementów związanych z podejściem opartym na ryzyku dla systemów zaopatrzenia w wodę – 347 174 godz./rok, w tym:
 - weryfikacja i analiza ocen ryzyka przeprowadzonych przez dostawców wody w systemie zaopatrzenia w wodę:
 - – w związku z rozszerzeniem wykazu parametrów podlegających monitorowaniu w ramach monitoringu zgodności,
 - – w związku ze zwiększeniem częstotliwości pobierania próbek wody do badań wraz ze wskazaniem parametrów oraz częstotliwości ich monitorowania,
 - udział w procesie dot. rozpatrywania wniosków dostawców wody, w oparciu o ocenę ryzyka, o akceptację:
 - – zmniejszenia wykazu parametrów podlegających monitorowaniu w ramach monitoringu zgodności,
 - – zmniejszenia częstotliwości pobierania próbek wody do badań wraz ze wskazaniem parametrów oraz częstotliwości ich monitorowania,
 - weryfikacja i analiza ocen ryzyka przeprowadzonych przez dostawców wody w systemie zaopatrzenia w wodę w zakresie m.in. kompletności oraz zasadności zmian w harmonogramie pobierania próbek wody do badań w ramach monitoringu zgodności dla danej strefy zaopatrzenia, analizy danych, weryfikacji trendów poszczególnych parametrów; analizy zmian wartości poszczególnych parametrów na przestrzeni co najmniej 3 lat; analizy i potwierdzenia wyliczeń 60% i 30% wartości parametrycznych wody do spożycia za okres co najmniej 3 lat,
 - aktualizacja wykazu parametrów jakości wody podlegających monitorowaniu i aktualizacja minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody dla parametrów podlegających monitorowaniu dla stref zaopatrzenia,
 - wydawanie opinii wraz z merytorycznym uzasadnieniem w przypadku braku akceptacji na:
 - – zmniejszenie wykazu parametrów jakości wody podlegających monitorowaniu,
 - – zmniejszenie minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody dla parametrów podlegających monitorowaniu.
 - analiza harmonogramów pobierania próbek dla 11600 systemów zaopatrzenia w wodę (w zakresie punktów poboru wody; parametrów z rozporządzenia Ministra Zdrowia oraz tych wytypowanych w ocenie ryzyka dla systemu zaopatrzenia w wodę, parametrów wytypowanych w ocenie ryzyka jako potencjalnie obecne w wodzie ujmowanej do produkcji wody do spożycia),
 - analiza otrzymywanych od dostawców wody informacji o przekroczeniach wartości parametrycznej z badań jakości wody wykonywanych w ramach monitoringu zgodności oraz monitoringu parametrów umieszczonych na liście obserwacyjnej,
 - weryfikacja miejsca i częstotliwości pobieranych próbek, typowanie parametrów podlegających wzmożonemu monitoringowi prowadzonemu przez stację sanitarno-epidemiologiczną,
 - nadzorowanie systemów zaopatrzenia w wodę dla których wydano zgodę na zmniejszenie minimalnej częstotliwości pobierania próbek wody do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub parametrów usuniętych z monitorowania poparta wynikami badań jakości wody, w tym w zakresie weryfikacji przez dostawców wody zasadności zmniejszenia (w cyklu nie rzadziej niż raz na 5 lat).
2. monitorowanie i nadzór nad jakością wody w wewnętrznych systemach wodociągowych – 97 457 godz./rok:
 - weryfikacja wywiadywania się właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych czyli niemieszkalnych obiektów, w którym więcej niż 50 osób dziennie jest narażonych na ryzyko związane z wodą, w szczególności budynków użyteczności publicznej lub budynków przeznaczony do okresowego pobytu ludzi, właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych niebędących budynkami, właścicieli lub zarządców budynków mieszkalnych lub innych niebędących obiektami priorytetowymi z realizacji programu monitoringu badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych oraz

terminowego przekazywania sprawozdań z badań jakości wody (szacunkowo około 31500 obiektów priorytetowych),

- weryfikacja przekazywanych przez właściciela lub zarządcę budynku sprawozdań z badań jakości wody pobranej z wewnętrznego systemu wodociągowego w zakresie bakterii *Legionelli* i ołowiu oraz informacji o podejmowanych działaniach naprawczych w celu wyeliminowania lub zmniejszenia ryzyka niezgodności z wartościami parametrycznymi bakterii *Legionella* lub ołowiu,
 - monitorowanie i weryfikacja wywiązywania się właścicieli lub zarządców z realizacji działań naprawczych dla obiektów dla których w ocenie ryzyka zdefiniowano, że istnieje ryzyko dla zdrowia ludzi związane z wewnętrznymi systemami wodociągowymi lub powiązanymi z nim produktami i materiałami lub gdy monitorowanie w obiektach priorytetowych wykaże, że wartość parametryczna dotycząca bakterii *Legionella* lub ołowiu nie jest spełniona,
 - wykonywanie kontrolnych badań jakości wody, po zakończeniu realizacji działań naprawczych (szacunkowo około 31500 obiektów priorytetowych),
 - prowadzenie działań mających na celu zachęcanie właścicieli budynków do przeprowadzenia oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych,
 - informowanie konsumentów wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i właścicieli budynków o środkach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności ze standardami jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w związku z wewnętrznym systemem wodociągowym,
 - udzielanie konsumentom porad dotyczących warunków konsumpcji i wykorzystania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz dotyczących sposobów postępowania pozwalających uniknąć ponownego wystąpienia ryzyka,
 - propagowanie szkoleń dla hydraulików i innych osób zajmujących się wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz montażem wyrobów i materiałów budowlanych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi,
 - zapewnianie skutecznych i proporcjonalnych do ryzyka środków kontroli i zarządzania w celu zapobiegania występowaniu ognisk choroby lub wyeliminowania ewentualnych ognisk w odniesieniu do bakterii *Legionella*.
3. sprawozdawczość do KE z danych w zakresie monitoringu jakości wody – 43687 godz./rok:
- zapewnianie dostępu KE, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostępu do danych dot. wyników monitorowania jakości wody pobranej z wewnętrznego systemu wodociągowego w zakresie monitorowanych wartości parametrycznej bakterii *Legionella* lub ołowiu (w tym weryfikacja programów monitoringu zgodności dla wszystkich stref zaopatrzenia (szacunkowo około 11 600 stref zaopatrzenia w wodę), w tym analiza częstotliwości prowadzonych badań dla każdej strefy zaopatrzenia, analiza w zakresie przekroczeń parametrów, w tym ich maksymalnych i minimalnych wartości, mediany przekroczonych wyników badań oraz przygotowanie zbioru danych w tym zakresie i analiza poprawności wyników danych – do tej pory raportowanych do KE było jedynie 8,7% stref zaopatrzenia i raportowanie odbywało się raz na 3 lata - raportowanie wszystkich stref spowoduje konieczność zapewnienia pracy w zdecydowanie zwiększonym wymiarze godzin oraz będzie konieczna do realizacji każdego roku (coroczny obowiązek udostępniania danych),
 - prowadzenie rejestru wydanych zgód na odstępowo,
 - przygotowywanie zbioru danych o zdarzeniach związanych z wodą przeznaczoną do spożycia trwających dłużej niż 10 dni dla stref zaopatrzenia dostarczających wodę dla co najmniej 1000 osób,
 - przygotowanie i wdrożenie do pracy w nowym środowisku sprawozdawczości w Systemie Informacji Geograficznej oraz opracowywanie danych w systemie,
 - dla każdej strefy zaopatrzenia w wodę przypisanie lub pozyskanie danych z rejestru jednolitych części wód oraz obszarów chronionych,
 - uczestniczenie w procesie otrzymywania i weryfikacji sprawozdań z oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych w przypadku gdy w ocenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym zdefiniowano ryzyko dla jakości wody i zdrowia ludzi, w tym

wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii *Legionella* lub ołowiu.

4. opracowanie i procedowanie aktu wykonawczego do ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, koordynacja nowych zadań, przygotowanie wytycznych dla organów PIS w związku z nowymi regulacjami i dużymi zmianami w systemie zaopatrzenia w wodę, prowadzeniem spraw związanych z wyjaśnieniami w zakresie nowych wymagań – 5 062 godz./rok.

- c) koszty wdrożenia metod badania nowych parametrów i ich akredytacje, zakup sprzętu laboratoryjnego, zakup specjalistycznych samochodów dostosowanych do przewożenia próbek, które podlegają regule wydatkowej w kwocie 79 781 951 zł, w tym w 2026 r. w wysokości 77 181 951 zł, a w 2027 r. w wysokości 2 600 000 zł.

Założenie dla ww. zapotrzebowania opierało się na analizie dokonanej przez wszystkie stacje sanitarno-epidemiologiczne, w ramach których funkcjonują oddziały laboratoryjne badania jakości wody, potrzeb w zakresie zakupu sprzętu do realizacji badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w pełnym zakresie wymagań dla jakości wody do spożycia, określonych w dyrektywie (UE) 2020/2184 oraz zakupu specjalistycznych samochodów chłodni do przewożenia próbek wody do badań jakości wody przeznaczonej do pożycia przez ludzi. Koszty te uwzględniają również wdrożenie metod badania nowych parametrów i ich akredytacji. Kwoty do wyliczenia kosztów, były ustalane przez PIS, na podstawie cen rynkowych obowiązujących w latach 2019/2020. Prowadzenie nadzoru nad jakością wody przeznaczoną do spożycia przez ludzi, w ramach której realizowane będą m.in. kontrole jakości wody, w zakresie parametrów wskazanych w dyrektywie (UE) 2020/2184, będzie możliwe w sytuacji zapewnienia infrastruktury laboratoryjnej dla organów PIS umożliwiającej prowadzenie niezależnych badań w wymaganym zakresie. Środki finansowe na zakup sprzętu laboratoryjnego, wdrożenie metod i ich akredytacja dotyczą wyłącznie funkcjonujących laboratoriów badania wody PIS. W zakresie sprzętu laboratoryjnego niezbędnym jest zapewnienie środków finansowych na zakupu m.in. chromatografów, spektrofotometrów, autoklawów, dygestoriów, klimatyzatorów, ciepłarek, zamrażarek, lodówek, wytrząsarek, testów do oznaczania bakterii z rodzaju *Legionella*, mętnościomierzy, zmywarek, komór laminarnych, konduktometrów, dejonizatorów, pH metrów, biuret cyfrowych, zestawów do oznaczania związków chemicznych. W zakresie badania wody niezbędnym jest wdrożenie metod badania nowych parametrów i ich akredytacji, uczestniczenia w badaniach biegłości. Dotyczy to m.in. wdrożenia metodyki badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella*, kwasów halogenooctowych, mikrocystyny L-R, amidu kwasu akrylowego, chlorku winylu i epichlorohydryny, bisfenolu-A, PFAS-ów, cyjanów, uranu, chloranów, chlorynów, anionów, kationów, oznaczanie colifagów somatycznych, HAA. Uzasadnieniem dla zapotrzebowania na zakup dla organów PIS samochodów chłodni do przewożenia próbek wody jest fakt, iż stanowią one element zapewnienia „wiarygodności” pobierania próbek poprzez przechowywanie próbek w stałych/zadanych warunkach temperatury w trakcie transportu oraz zapewnienie ciągłego monitoringu temperatury.

Zgodnie z wymaganiami normy PN-EN ISO 5667-3:2018-08 „Jakość wody. Pobieranie próbek Część 3. Utrwalanie i postępowanie z próbkami wody” i PN-EN ISO 19458:2007 „Jakość wody. Pobieranie próbek do analiz mikrobiologicznych” próbki wody w trakcie transportu powinny być przechowywane w urządzeniu umożliwiającym utrzymywanie temperatury w zakresie $5\pm3^{\circ}\text{C}$, którą uznaje się za odpowiednią dla wielu oznaczeń mikrobiologicznych i fizykochemicznych. Spełnienie tego wymagania bez urządzenia zapewniającego utrzymanie żądanej temperatury jest trudne do realizacji, zwłaszcza w przypadku pobierania większej ilości próbek z kilku lokalizacji, szczególnie w miesiącach letnich. Termotorby, które można schłodzić przy użyciu wkładów chłodzących mogą nie być wystarczającym rozwiązaniem do zapewnienia właściwych warunków transportu, gdyż mogą spowodować m.in. zamrożenie próbki w wyniku jej bezpośredniego kontaktu z pojemnikiem z lodem. Liczba, objętość i umiejscowienie pojemników z lodem powinny być dostosowane do liczby próbek, ich masy i początkowej temperatury, co w warunkach terenowych jest bardzo trudne do realizacji. Podczas transportu próbki w termotorbie można schłodzić do temperatury niższej niż początkowa temperatura pobranych próbek, co może nie być wystarczające i nie gwarantuje spełnienia wymagań powyższych norm. Brak zapewnienia odpowiednich warunków do transportu próbek wody pobranych w ramach urzędowej kontroli jakości wody może skutkować nierzetelnymi wynikami jakości wody i stąd niewłaściwym podejmowaniem decyzji w oparciu o wyniki badań wody;

- d) Szacowane wydatki organów PIS z tytułu wdrożenia metod badania nowych parametrów i ich akredytacje, zakup sprzętu laboratoryjnego oraz powołanie referencyjnego laboratorium badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i jakości wody w kąpieliskach:
- szacowane wydatki z tytułu wdrożenia metod badania nowych parametrów i ich akredytacje, sprzęt laboratoryjny oraz powołanie laboratorium referencyjnego – 102 781 951 zł, tj.:

- – 77 184 812 zł na zakup sprzętu laboratoryjnego,
- – 1 087 139 zł na wdrożenie metod badania nowych parametrów i ich akredytacje,
- – 1 510 000 zł na zakup specjalistycznych samochodów dostosowanych do przewożenia pobranych próbek wody,
- – 23 000 000 zł na uruchomienie i wyposażenie laboratorium referencyjnego badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i jakości wody w kąpieliskach;

1. W zakresie sprzętu laboratoryjnego wskazano potrzebę zakupu m.in. chromatografów, spektrofotometrów, autoklawów, dygestoriów, klimatyzatorów, ciepłarek, zamrażarek, lodówek, wytrząsarek, testów do oznaczania bakterii z rodzaju *Legionella*, mętnościomierzy, zmywarek, komór laminarnych, konduktometrów, dejonizatorów, pH metrów, biuret cyfrowych, zestawów do oznaczania związków chemicznych.

Potrzeby zgłosiło 108 Stacji Sanitarno-Epidemiologicznych: PSSE w Jeleniej Górze, PSSE w Oleśnicy, PSSE w Strzelinie, PSSE w Trzebnicy, PSSE we Wrocławiu, WSSE we Wrocławiu, WSSE w Bydgoszczy, LUBELSKIE, WSSE Gorzów Wlkp., PSSE Zielona Góra, WSSE w Łodzi, WSSE Kraków, PSSE Ciechanów, PSSE Ostrów Maz., WSSE Warszawa, PSSE Płock, PSSE Radom, PSSE Ciechanów, Ostrów Mazowiecka, PSSE Siedlce, WSSE Opole, WSSE Rzeszów, PSSE Jasło, PSSE Kolbuszowa, PSSE Leżajsk, PSSE Lubaczów, PSSE Przeworsk, PSSE Przemyśl, PSSE Strzyżów, PSSE Krosno, PSSE w Brzozowie, PSSE Jarosław, PSSE Mielec, PSSE w Augustowie, PSSE w Białymstoku, PSSE w Łomży, PSSE w Siemiatyczach, PSSE w Suwałkach, WSSE w Białymstoku, PSSE w Bielsku Podlaskim, PSSE w Grajewie, PSSE w Hajnówce, PSSE w Kolnie, PSSE w Mońkach, PSSE w Sejnach, PSSE w Sokółce, PSSE w Wysokiem Mazowieckiem, PSSE w Zambrowie, PSSE w Człuchowie, PSSE w Kościerzynie, PSSE w Łęborku, PSSE w Słupsku, WSSE w Gdańsku, PSSE Gdynia, PSSE w Starogardzie Gdańskim, WSSE Katowice, PSSE Bielsko Biała, PSSE Bytom, PSSE Częstochowa, PSSE Dąbrowa Górnicza, PSSE Gliwice, PSSE Jaworzno, PSSE Rybnik, PSSE Tychy, PSSE Zawiercie, PSSE Żywiec, WSSE Kielce, PSSE Ostrowiec Św., PSSE Sandomierz, PSSE Skarżysko – Kam, PSSE Staszów, PSSE Starachowice, PSSE Busko-Zdrój, PSSE Włoszczowa, PSSE Kielcach, PSSE w Kętrzynie, WSSE w Olsztynie, PSSE w Iławie, PSSE Elk, PSSE w Chodzieży, PSSE w Gnieźnie, PSSE w Gostyniu, PSSE w Grodzisku Wielkopolskim, PSSE w Jarocinie, PSSE w Kaliszu, PSSE w Kole, PSSE w Koninie, PSSE w Lesznie, PSSE w Międzychodzie, PSSE w Nowym Tomysku, PSSE w Ostrów Wielkopolski, PSSE w Pile, PSSE w Pleszewie, PSSE w Słupcy, PSSE w Szamotułach, PSSE w Środzie Wielkopolskiej, PSSE w Wągrowcu, PSSE w Wrześni, PSSE w Złotowie, WSSE w Poznaniu, PSSE w Czarnkowie, PSSE w Krotoszynie, PSSE Oborniki, PSSE w Poznaniu, PSSE w Śremie, PSSE w Turku, WSSE w Szczecinie.

2. W zakresie metod badania wody wskazano potrzebę wdrożenia metod badania wody, badania nowych parametrów i ich akredytacji, uczestniczenia w badaniach biegłości. Dotyczy to m.in. wdrożenia metodyki badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella*, kwasów halogenooctowych, mikrocytyny L-R, amidu kwasu akrylowego, chlorku winylu i epichlorohydryny, bisfenolu-A, PFAS, cyjanków, uranu, chloranów, chlorynów, anionów, kationów, oznaczanie colifagów somatycznych, HAA.

Potrzeby zgłosiło 25 stacji: PSSE w Głogowie, PSSE w Wałbrzychu, PSSE we Wrocławiu, PSSE w Złotoryi, WSSE Lublin, WSSE Kraków, PSSE Płock, WSSE Opole, WSSE Rzeszów, WSSE w Białymstoku, PSSE w Łęborku, PSSE w Słupsku, WSSE w Gdańsku, PSSE Gdynia, WSSE Katowice, PSSE Gliwice, PSSE Tychy, PSSE Busko-Zdrój, PSSE Kielcach, WSSE w Olsztynie, PSSE w Kaliszu, PSSE w Lesznie, PSSE w Pile, WSSE w Poznaniu, PSSE Bielsko Biała.

3. Zapotrzebowanie na zakup specjalistycznych samochodów dostosowanych do przewożenia pobranych próbek wody zgłosiło 16 stacji: PSSE w Bolesławcu, PSSE w Oleśnicy, PSSE w Trzebnicy, PSSE we Wrocławiu, PSSE Płock, WSSE Opole, PSSE w Łomży, PSSE w Łęborku, PSSE w Słupsku, PSSE Rybnik, PSSE Wodzisław, PSSE Starachowice, PSSE w Iławie, PSSE Elk, PSSE w Lesznie, PSSE w Pile.

Założeniem jest zabezpieczenie środków finansowych na przygotowanie do uruchomienia laboratorium referencyjnego. Środki zostały oszacowane na podstawie założeń m.in. wyposażenia laboratorium w sprzęt niezbędny do wykonywania wszystkich badań jakości

wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w zakresie wymaganym przez dyrektywę (UE) 2020/2184 oraz jakości wody w kąpieliskach. Podział środków finansowych na poszczególne lata na realizację tego zadania zostanie przekazany po wypracowaniu przepisów w tym zakresie. Konieczność powołania krajowego laboratorium referencyjnego podyktowana jest potrzebą skoordynowania działania w obszarze zdrowia publicznego w zakresie badania wody. Przedmiotowe działania będą polegały na stworzeniu centralnego, skoordynowanego systemu szkoleń oraz sprawowanie nadzoru metodycznego nad laboratoriami PIS w zakresie prawidłowości wykonywania badań oraz ujednolicenie metod i procedur badawczych. Laboratorium będzie stanowiło zaplecze doradcze i dydaktyczne dla pracowników laboratoriów PIS. Będzie odpowiedzialne za opracowywanie, nadzorowanie i weryfikacja metodologii badań, upowszechnianie wiedzy w zakresie metodologii badań oraz szkolenie pracowników laboratoriów w zakresie nowych metod i ich walidacji oraz sterowania jakością badań. Będzie również stanowiło kluczową rolę przy weryfikacji wyników badań jakości wody, w przypadku uzyskania rozbieżnych wyników badań jakości wody pobranych przez laboratoria;

- 3) koszty związane z realizacją zadań przez PGW WP obejmują koszty realizacji nowych zadań przez dodatkowych pracowników, które finansowane będą ze środków PGW WP oraz w ramach przyznawanej dotacji podmiotowej z budżetu państwa:
- a) analiza pracochłonności w zakresie nowych zadań dla PGW WP,
Do oszacowania pracochłonności poszczególnych zadań wykorzystano technikę analogii tj. korzystanie z danych z przeszłości i porównanie ich do obecnego stanu:
- założenia:
 - – liczba dni roboczych w roku – 252,
 - – liczba godzin poświęcanych przez 1 pracownika swoim zadaniom w dniu roboczym – 7,
 - – liczba dni urlopowych 1 pracownika w roku – 26,
 - – liczba dni chorobowych 1 pracownika w roku – 10,
 - – liczba dni szkoleniowych 1 pracownika w roku – 7,
 - – liczba roboczogodzin oferowanych w roku przez 1 pracownika – 1 463,
 - – roczna pracochłonność zadań obszaru (wg wykazu) – 27 200 godz.,
 - – wyliczona liczba personelu – 24,7,
 - – minimalna liczba etatów personelu – 25,
 - wykaz zadań:
 - – gromadzenie informacji o działaniach podejmowanych przez jednostki samorządu terytorialnego celem poprawy dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi – 16 000 godz./rok,
 - – prowadzenie rejestru wycieków wody w sieciach wodociągowych – 6 000 godz./rok,
 - – sporządzanie oceny wielkości wycieków wody na podstawie monitoringu sieci wodociągowej przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne i dostawców wody – 4 500 godz./rok,
 - – współpraca z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej przy opracowaniu planu działania określającego pakiet środków celem redukcji wielkości wycieków (w przypadku gdy wielkość wycieków przekroczy próg ustalony w akcie delegowanym wydanym przez KE) – 700 godz./rok,
 - czasochłonność została określona na podstawie danych własnych uwzględniając liczbę godzin przez obecnie zatrudnionych pracowników PGW WP i analizie porównawczej z zakresem obowiązków na stanowisku specjalisty w Departament Gospodarki Wodno-Ściekowej w Krajowym Zarządzie Gospodarki Wodnej w Warszawie, który realizuje następujące zadania w ramach jednego etatu:
 - – dokonuje analizy danych technicznych zawartych we wnioskach o zatwierdzenie taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzenia ścieków,
 - – przygotowuje dane i dokonuje analiz technicznych w gospodarce wodno-ściekowej na potrzeby wdrażania dyrektyw Parlamentu Europejskiego,
 - – współpracuje w zakresie analiz technicznych z organizacjami zrzeszającymi przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne,
 - – opracowuje analizy, zestawienia, raporty i zbiory informacji w zakresie danych ekonomicznych i przepisów prawnych odnoszących się do gospodarki wodno-ściekowej na potrzeby ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej,
 - – prowadzi analizę porównawczą w zakresie danych technicznych w branży wodociągowo-kanalizacyjnej na podstawie zestawień, raportów otrzymywanych od dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej,

- b) koszty funkcjonowania etatów przyjęte zostały na podstawie przeciętnego wynagrodzenia w administracji publicznej według Głównego Urzędu Statystycznego za 2022 r., tj. 7 287,79 zł brutto),
- c) do obliczeń przyjęto wzrost przeciętnego wynagrodzenia w administracji publicznej zgodnie z dynamiką wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej wg wytycznych makroekonomicznych Ministerstwa Finansów,
- d) szacunkowy koszt w latach 2025–2034 utrzymania pracowników przy uwzględnieniu 25 etatów będzie wynosił ok. 23 763 000 zł,

rok	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
wskaźnik wzrostu %	100,3	103,0	102,8	102,8	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5
przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w administracji publicznej w zł	7310	7529	7740	7957	8156	8360	8569	8783	9003	9228	9459	9695

- e) wpływy do sektora finansów publicznych w latach 2025–2034 z tytułu podatków i składek od wynagrodzeń wyniosą ok. 7 252 500 zł,

	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
ZUS	0	327000	335400	343800	352200	361200	370200	379500	388800	398700
NFZ	0	185100	189900	194700	199500	204600	209700	214800	220200	225600
US	0	148200	154500	160800	167100	173700	180600	187800	194700	202200
FP i FS	0	58500	60000	61500	63000	64500	66000	67800	69600	71100

- f) nowe obowiązki (zadania) regionalnych zarządów gospodarki wodnej:
- gromadzenie informacji o działaniach podejmowanych przez jednostki samorządu terytorialnego celem poprawy dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Regionalne zarządy gospodarki wodnej będą pozyskiwać informacje od jednostek samorządu terytorialnego na poziomie gminnym, których jest sporo na terenach objętych właściwością miejscową danego Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej PGW WP. Będzie to proces obejmujący planowanie (strategię) działania, przyjęcie pewnego harmonogramu wykonywania zadania, przeprowadzenie czynności technicznych dla realizacji zadania i monitorowanie działań. Efektywność działania, sposób wykorzystania zasobów, funkcjonowanie działu realizującego zadanie – wymagają dodatkowej kontroli (np. osoby wiodącej w wykonaniu zadania, bądź kierownictwa). Zgromadzone spersonalizowane dane będą następnie wymagać ich skatalogowania, przefiltrowania (sprawdzenia ich kompletności), zapisania. Zgromadzone zbiory wiedzy muszą zostać poddane procesowi selekcji z punktu widzenia obszaru użyteczności. U podstaw selekcji powinny leżeć opracowane kryteria, za pomocą których dokonuje się klasyfikacji zgromadzonej wiedzy.

Scalenie nowych zasobów spowoduje ich diametralny przyrost. Cały proces wymagać będzie także stworzenia nowej, ogromnej bazy danych. Pozyskana i poddana selekcji wiedza powinna być jak najbardziej szczegółowa i profesjonalnie opracowana. Strategiczne i operacyjne zadanie wymaga podejścia technicznego (proces wykonywania zadania, koordynacja) oraz społecznego (współpraca z podmiotami zewnętrznymi),

g) nowe obowiązki (zadania) Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej PGW WP:

- prowadzenie rejestru wycieków wody w sieciach wodociągowych,
- realizacja zadania wymaga utworzenia profesjonalnej bazy danych. Będzie to wymagało zarządzania bazą danych, sterowania bazą oraz jej aktualizowania. Ogromna ilość danych wymaga od jej administratorów efektywnego zarządzania danymi oraz jej organizowania,
- sporządzanie oceny wielkości wycieków wody na podstawie monitoringu sieci wodociągowej przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne i dostawców wody w ramach prowadzonej działalności (opracowana opinia powinna być profesjonalna i szczegółowa, uwzględniająca przyczyny wycieków, w tym być może stopień zawinienia przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego / dostawcy wody),
- współpraca z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej przy opracowaniu planu działania określającego pakiet środków celem redukcji wielkości wycieków w przypadku gdy wielkość wycieków przekroczy próg ustalony w akcie delegowanym wydanym przez KE.

KE zobowiązała państwa członkowskie do wykonania oceny wycieków wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wielkości wycieków wody) oraz opracowania planów działania w celu ograniczenia wycieków wody. Ocena wycieków wody dotyczy wszystkich przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych oraz „nowych” podmiotów będących dostawcami wody. Identyfikacja ryzyka, dokumentowanie informacji, zebranie potrzebnych informacji i w końcu dokonanie odpowiedniej oceny będzie zadaniem czasochłonnym i odpowiedzialnym, wymagającym także właściwej wiedzy merytorycznej. Ponadto, w przypadku, gdy wielkość wycieków przekroczy próg ustalony w akcie delegowanym wydanym przez KE, z pewnością należy podjąć niezwłoczne działania celem eliminacji naruszeń, co będzie wiązać się także ze współpracą z podmiotem, u którego zidentyfikowano ponadnormatywne wycieki wody. Określenie działań eliminujących ponadwymiarową wielkość wycieków będzie zadaniem priorytetowym, wymagającym w pewnym stopniu mediacji z podmiotem, u którego stwierdzono nieprawidłowości w wewnętrznych systemach wodociągowych,

- gromadzenie informacji o działaniach podejmowanych przez jednostki samorządu terytorialnego celem poprawy odstępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz upowszechnianiu korzystania z wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (w tym zakresie uwagi są identyczne, jak przy zagadnieniu w zakresie realizacji zadania w postaci gromadzenia danych przez Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej PGW WP, z tym, że Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej PGW WP będzie pracować na danych pochodzących z JST z całego kraju);

4) koszty związane z realizacją zadań przez gminne JST obejmują koszty utrzymania pracowników:

- a) koszty przyjęte na podstawie przeciętnego wynagrodzenie w administracji samorządu terytorialnego według Głównego Urzędu Statystycznego za 2022 r., tj. 6 536,07 zł brutto).
(na podstawie przeciętnego wynagrodzenie w administracji samorządu terytorialnego według Głównego Urzędu Statystycznego za 2022 r., tj. 6 536,07 zł brutto),
- b) do obliczeń przyjęto wzrost przeciętnego wynagrodzenia w administracji JST zgodnie z dynamiką wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej wg wytycznych makroekonomicznych Ministerstwa Finansów,
- c) szacunkowy koszt w latach 2025–2034 utrzymania pracowników przy uwzględnieniu 2477 JST będzie wynosił ok. 1 713 267 720 zł,

rok	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	
-----	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	--

												2034
wskaźnik wzrostu %	100,3	103,0	102,8	102,8	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5	102,5
przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w JST w zł	6556	6753	6942	7136	7314	7497	7684	7876	8073	8275	8482	8694

d) wpływy do sektora finansów publicznych w latach 2025–2034 z tytułu podatków i składek od wynagrodzeń wyniosą ok. 515 444 400 zł,

	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
ZUS	0	23589360	24168240	24771240	25398360	26025480	26676720	27352080	28027440	28726920
NFZ	0	13362480	13700160	14037840	14375520	14737320	15099120	15485040	15870960	16281000
US	0	9865080	10299240	10757520	11239920	11722320	12204720	12711240	13217760	13748400
FP i FS	0	4221000	4317480	4438080	4534560	4655160	4775760	4896360	5016960	5137560

e) zadania realizowane przez JST będą polegały w szczególności na:

- identyfikacji grup nieposiadających dostępu do wody, ustaleniu przyczyn i środków zaradczych,
- informowaniu o możliwości przyłączenia do sieci wodociągowej lub alternatywnych sposobach uzyskania dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
- zapewnieniu ułatwienia niezbędnej pomocy we wdrożeniu środków służących poprawie dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
- gromadzeniu danych i informowaniu organów PGW WP o odsetku populacji, która ma dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,

f) analiza pracochłonności w zakresie nowych zadań dla organów gminy,

Do oszacowania pracochłonności poszczególnych zadań wykorzystano technikę analogii tj. korzystanie z danych z przeszłości i porównanie ich do obecnego stanu:

- założenia (uproszczone dla jednej uśrednionej gminy):
 - – liczba dni roboczych w roku – 252,
 - – liczba godzin poświęcanych przez 1 pracownika swoim zadaniom w dniu roboczym – 7,
 - – liczba dni urlopowych 1 pracownika w roku – 26,
 - – liczba dni chorobowych 1 pracownika w roku – 10,
 - – liczba dni szkoleniowych 1 pracownika w roku – 7,
 - – liczba roboczogodzin oferowanych w roku przez 1 pracownika – 1 463,
 - – roczna pracochłonność zadań obszaru (wg wykazu) – 1 510 godz.,
 - – wyliczona liczba personelu – 1,03,
 - – minimalna liczba etatów personelu – 1,
- czasochłonność została określona na podstawie analizie porównawczej z zakresem obowiązków na stanowisku specjalisty ds. wodociągu gminnego, który w ramach jednego etatu realizuje w wybranej gminie następujące zadania:
 - – przyjmuje i załatwia wszelkie reklamacje związane z dostawą wody,
 - – rozlicza opłaty za pobraną wodę,
 - – prowadzi ewidencję odbiorców wody,
 - – prowadzi i aktualizuje dokumentację techniczną sieci wodociągowych,
 - – wydaje warunki techniczne przyłączenia do sieci wodociągowej,
 - – zawiera umowy na dostawę wody,

- – prowadzi nadzór techniczny nad eksploatacją sieci wodociągowej;
 - wymiar etatu zróżnicowany w zależności od wielkości gminy:
 - – 0,5 etatu dla ok. 2143 gmin zaopatrujących w wodę do 20 tys. mieszkańców,
 - – 2 etaty dla ok. 227 gmin zaopatrujących w wodę pow. 20 tys. do 50 tys. mieszkańców,
 - – 4 etaty dla ok. 51 gmin zaopatrujących pow. 50 tys. do 100 tys. mieszkańców,
 - – 8 etatów dla ok. 35 gmin zaopatrujących w wodę pow. 100 tys. mieszkańców,
 - łączna liczba pełnych etatów do utworzenia – ok. 2010,
- g) wykaz głównych zadań:
- działania w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (działania te obejmują: identyfikację osób oraz wrażliwych i zmarginalizowanych grup osób bez dostępu lub o ograniczonym dostępie do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i ustalenie przyczyny braku lub ograniczenia tego dostępu; ocenę możliwości poprawy dostępu dla tych osób; poinformowanie tych osób o możliwościach podłączenia się do sieci wodociągowej lub o alternatywnych sposobach uzyskania dostępu do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi; sprawozdawczość w tym zakresie),
 - liczba czynności w roku koniecznych do wykonania określonego zadania – 5,
 - liczba godzin potrzebnych do wykonania jednej czynności – 30.
2. Wydatki publicznych jednostek budżetowych realizujących obowiązek wykonywania oceny ryzyka, jej przeglądów i ewentualnej aktualizacji w wewnętrznych systemach wodociągowych nie zostały oszacowane z wpływem na budżet państw przypadku 31 500 obiektów priorytetowych publicznych:
- a) zakłada się, że ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym będą mogli wykonywać m.in. i pracownicy państwowych jednostek budżetowych. W związku z tym nie ma potrzeby tworzenia dodatkowego etatu. Przyjęto, że obowiązki te będą wykonywane jako dodatkowe zadanie w ramach zakresu obowiązków pracowników techniczno-administracyjnych obsługujących dane obiekty,
 - b) Dodatkowo przyjąć można, że w przypadku grupy obiektów administrowanych przez daną jednostkę jeden przeszkolony pracownik może wykonać ocenę ryzyka a następnie jej przegląd i ewentualną aktualizację dla wszystkich tych obiektów,

Inne niż wskazane powyżej wydatki budżetu państwa zostaną pokryte w ramach corocznie zaplanowanego limitu wydatków właściwych części budżetowych, a wejście w życie projektowanych przepisów nie będzie stanowić podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel

Wpływy do sektora finansów publicznych:

1. Szacuje się, że w związku z realizacją z zadań przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej do sektora finansów publicznych z tytułu podatków i składek od wynagrodzeń wpłynie kwota 1 073 376 zł.
2. Szacuje się, że w związku z realizacją zadań przez PIS do budżetu państwa z tytułu podatków i składek od wynagrodzeń wpłynie kwota 7 165 768 zł. zł.
3. Szacuje się, że w związku z realizacją zadań przez PGW WP do budżetu państwa z tytułu podatków i składek od wynagrodzeń wpłynie kwota 7 252 500 zł.
4. Szacuje się, że w związku z realizacją zadań przez JST do budżetu państwa z tytułu podatków i składek od wynagrodzeń wpłynie kwota 515 444 400 zł.

Regulacja wpłynie na wydatki budżetu państwa tytułem pokrycia kosztów utworzenia etatów. W tabeli przedstawiono szacunkowe wydatki z budżetu państwa na planowane wynagrodzenia oraz szacunkowe wpływy do sektora finansów publicznych z tytułu podatków i składek od wynagrodzeń

	Wydatki budżetu państwa na wynagrodzenia (zł)	Wpływy do sektora finansów publicznych (zł)
Ministerstwo Infrastruktury	3 444 048*	1 073 376
PIS	31 215 888	7 165 768
PGW WP	23 763 000**	7 252 500

JST	1 713 267 720	515 444 400
Razem:	1 740 474 768	523 770 276

*Wydatki związane z realizacją nowych zadań przez Ministerstwo Infrastruktury finansowane będą w ramach przyznawanych corocznie limitów budżetowych i nie będą podstawą do wnioskowania o ich zwiększenie.

**Wydatki związane z realizacją nowych zadań przez PGW WP finansowane będą ze środków PGW WP oraz w ramach przyznawanej dotacji podmiotowej z budżetu państwa i nie będą podstawą do wnioskowania o ich zwiększanie.

Wydatki związane z realizacją zadań przez dostawców wody, w tym przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, finansowane będą z przychodów własnych dostawców wody, w tym przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, z tytułu opłat za dostarczanie wody. Koszty związane z systemem zarządzania ryzykiem oszacowane zostały w Programie inwestycyjnym w zakresie poprawy jakości wody i ograniczenia wycieków wody przeznaczonej do spożycia w kwocie 33,49 mln zł.

Szacuje się, że w latach 2025–2034 ok. 1424 mln zł wpłynie do budżetu gospodarstw domowych z tytułu wynagrodzeń netto pracowników planowanych do zatrudnienia w związku z wejściem w życie projektowanej regulacji.

Wydatki właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych prywatnych:

Koszty związane z realizacją zadań przez właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych prywatnych zostały oszacowane na podstawie przeglądu stron internetowych (na podstawie dostępnych publicznie ofert cenowych firm realizujących oceny ryzyka). Jednostkowy koszt przeprowadzenia oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych z uwzględnieniem monitoringu parametrów bakterii z rodzaju *Legionella* i ołowiu może kształtować się:

a) na poziomie od 3 000 zł do 20 000 zł w zależności od wielkości obiektu, rodzaju instalacji wodnej, rozległości sieci wewnętrznej, w tym instalacji ciepłej wody użytkowej oraz ilości źródeł ciepła dla ciepłej wody użytkowej,

b) dla kosztu przeprowadzania oceny ryzyka przyjęto średnią kwotę 11 500 zł, i oszacowano kwotę 385 250 000 zł w przypadku 33 500 obiektów priorytetowych prywatnych,

c) koszt badania parametrów:

– badanie w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* – około 250–290 zł,

– oznaczenie ołowiu – około 35–46 zł

(informacje pozyskane ze stron internetowych laboratoriów wykonujących badania ww. parametrów; w przypadku obiektów priorytetowych publicznych, skutki finansowe związane z przeprowadzeniem wyżej wymienionych badań będą dotyczyły również jednostek sektora finansów publicznych, jeżeli finansują one utrzymanie tego typu obiektów),

e) przykładowa wycena oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych w obiektach priorytetowych, zależy przede wszystkim od ilości godzin pracy niezbędnej do jej wykonania, szacuje się np. iż koszt wykonania oceny ryzyka w obiekcie priorytetowym (np. w szpitalu obejmującym 500 łóżek) wynosi ok. 12 000 zł netto, zakładając 60 godzin pracy.

Wprowadzenie obowiązku wykonywania ocen ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych nie spowoduje nadmiernego obciążenia rynku, ponieważ na polskim rynku funkcjonują wyspecjalizowane firmy, które wykonywały dotychczas analizy ryzyka dla ujęć wody. Są to podmioty przygotowane merytorycznie, posiadające wiedzę i doświadczenie zawodowe gwarantujące profesjonalne przeprowadzenie oceny ryzyka. W Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej zarejestrowanych jest ponad 6 000 aktywnych podmiotów działających w tej branży z kodem Polskiej Klasyfikacji Działalności – Pozostałe badania i analizy techniczne.

Finansowanie z przychodów własnych:

– właściciele lub zarządcy budynku mieszkalnego lub innego niebędącego obiektem priorytetowym, z wyłączeniem budynków mieszkalnych jednorodzinnych (dochody w ramach czynszu),

– właściciele lub zarządcy obiektów priorytetowych prywatnych (dochody w ramach prowadzenia działalności gospodarczej np. usług hotelarskich, turystycznych, handlowych).

Wejście w życie projektowanej ustawy związane jest z rozszerzeniem działalności akredytacyjnej o obszar wskazany w ustawie, a tym samym, z koniecznością zwiększenia zatrudnienia w PCA w wymiarze jednego etatu od 2025 r. Osoby zatrudnione odpowiedzialne będą za prace nad przygotowaniem programu akredytacji, organizację prowadzenia procesu akredytacji podmiotów ubiegających się o uprawnienie do certyfikacji materiałów przeznaczonych do kontaktu z wodą w

zakresie wymagań określonych na potrzeby art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Zgodnie z ustawą z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2025 r. poz. 568) PCA, prowadzi samodzielną gospodarkę finansową a koszty działalności, w tym wynagrodzenia pracowników, są pokrywane z przychodów PCA. PCA nie otrzymuje środków z budżetu państwa. Zatrudnienie dodatkowych osób wymagało będzie uwzględnienia w planie finansowym i zwiększenia wydatków w funduszu osobowym o 0,3 mln. zł. rocznie od 2025 r. Środki te przeznaczone będą na sfinansowanie dodatkowego etatu oraz na wynagrodzenia dla osób, które otrzymają dodatkowe zadania w projektowanym zakresie.

Zwiększenie to musi być utrzymane w kolejnych latach, zwiększane o wskaźnik wzrostu płac i będzie sfinansowane w ramach samodzielnej gospodarki finansowej PCA. Do oszacowania wydatków wzięto pod uwagę średnie wynagrodzenie jakiego oczekują kandydaci do pracy z ostatniego okresu z uwzględnieniem kosztów pracodawcy.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Budżet na wydatki na realizację zadań przez Główny Inspektorat Sanitarny będzie pochodził z części budżetowej 46 – Zdrowie.

Zadania realizowane przez WIS nie będą generować dodatkowych kosztów i będą finansowane z części budżetu państwa będącej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej, w ramach limitu wydatków obronnych wyliczonego zgodnie z regułą określoną w art. 40 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2025 r. poz. 825) bez konieczności dodatkowego ich zwiększania ponad ustawowo przyjęty wskaźnik.

Ponadto wydawanie opinii przez Wojskowy Instytut Higieny i Epidemiologii im. gen. Karola Kaczkowskiego w Warszawie będzie realizowane w ramach zadań statutowych instytutu, bez dodatkowych kosztów.

Budżet na wydatki na realizację zadań przez wojewódzkie i powiatowe stacje sanitarno-epidemiologiczne będzie pochodził z części budżetowej 85 – Województwa.

Koszty realizacji zadań laboratorium będą określone w umowie między Głównym Inspektorem Sanitarnym a krajowym laboratorium referencyjnym i nie będą podstawą do zwiększenia limitu wydatków budżetu państwa, którego dysponentem jest Minister Zdrowia.

Łącznie przewidywane do poniesienia koszty w zakresie JST wyniosą 1713,27 mln zł.

Planuje się całkowite finansowanie wydatków JST z dochodów JST w ramach subwencji ogólnych z budżetu państwa. Wysokość wydatków JST oszacowana została na podstawie kalkulacji kosztów utrzymania pracowników JST w związku z realizacją nowych zadań

Wydatki związane z realizacją zadań przez dostawców wody, w tym przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, finansowane będą z przychodów własnych dostawców wody, w tym przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, z tytułu opłat za dostarczanie wody. Koszty związane z systemem zarządzania ryzykiem oszacowane zostały w Programie inwestycyjnym w zakresie poprawy jakości wody i ograniczenia wycieków wody przeznaczonej do spożycia w kwocie 33,49 mln zł.

Finansowanie z przychodów własnych:

- właściele lub zarządcy budynku mieszkalnego lub innego niebędącego obiektem priorytetowym, z wyłączeniem budynków mieszkalnych jednorodzinnych (dochody w ramach czynszu),
- właściele lub zarządcy obiektów priorytetowych prywatnych (dochody w ramach prowadzenia działalności gospodarczej np. usług hotelarskich, turystycznych, handlowych).

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ Nie

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Tak

Projekt nakłada na przedsiębiorców obowiązki wyłącznie wynikające z transponowanej Dyrektywy (UE) 2020/2184

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

Warszawa, 14 stycznia 2026 r.

BEOS-WPEiM-2832/25

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS - III. 020.413.10.2025
Data wpływu 15. 01. 2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Artur Jarosław Łącki)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmiany w ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków¹ (dalej: ustawa o zaopatrzeniu w wodę), ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej², ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane³, ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska⁴ oraz ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne⁵ (dalej: Prawo wodne).

Proponowane zmiany mają na celu:

- 1) określenie obowiązków dostawców wody obejmujących badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w zakresie wewnętrznej kontroli jakości wody;
- 2) doprecyzowanie kompetencji organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej i organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej oraz procedur w zakresie nadzoru nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmujących monitoring jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,

¹ Dz. U. z 2024 r. poz. 757.

² Dz. U. z 2024 r. poz. 416.

³ Dz. U. z 2025 r. poz. 418.

⁴ Dz. U. z 2025 r. poz. 647, ze zm.

⁵ Dz. U. z 2025 r. poz. 960.

stwierdzanie przydatności wody do spożycia przez ludzi oraz procedowania wniosków o udzielenie zgód na odstępstwa od wymagań jakościowych dla wody;

3) zobowiązanie dostawców wody do dokonywania ocen ryzyka w obszarach zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2026 r.) i ocen ryzyka w systemach zaopatrzenia w wodę (po raz pierwszy do dnia 30 czerwca 2028 r.) oraz do podejmowania działań mających na celu zarządzanie tym ryzykiem; określenie kompetencji organów Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (dalej: PGW WP), w zakresie opiniowania przeprowadzonych ocen ryzyka i prowadzenia działań zapobiegających ryzyku;

4) zobowiązanie właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych do dokonywania ocen ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych (po raz pierwszy do dnia 30 czerwca 2028 r.), a następnie co 6 lat ich przeglądów i ewentualnych aktualizacji, a także określenie warunków wykonywania tych ocen;

5) określenie kompetencji właściwych organów w zakresie opracowywania zbiorów danych i sprawozdań na potrzeby wypełnienia zobowiązań raportowych w zakresie oceny i zarządzania ryzykiem, przekroczeń wartości parametrycznych parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i podejmowanych w związku z tym działań naprawczych, wystąpienia incydentów lub zdarzeń skutkujących potencjalnym niebezpieczeństwem dla zdrowia ludzi oraz udzielonych zgód na odstępstwa od wymagań dla parametrów chemicznych jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, wobec Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób;

6) określenie kompetencji organów w zakresie wdrażania procedur oceny zgodności, w tym tworzenia jednostek uprawnionych do oceny i weryfikacji materiałów i produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi – według zasad zharmonizowanych w UE, których podstawą są akty wykonawcze i akty delegowane przyjęte przez Komisję Europejską, co wiąże się z nałożeniem obowiązków na różne grupy podmiotów: obligatoryjne zapewnienie zgodności składu materiałów z europejskimi listami pozytywnymi – producenci materiałów; metodyki testowania i zatwierdzania materiałów końcowych oraz kryteria akceptacji wyników określone w aktach wykonawczych – laboratoria badawcze z uwagi na zakres i metodę badań, producenci z uwagi na koszty badań; przeprowadzenie oceny stałości właściwości użytkowych wyrobów – akredytowana jednostka uczestnicząca w ocenie zgodności, spełniająca wymagania określone przez Komisję Europejską;

7) określenie wymagań dla producentów i importerów chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną

do spożycia przez ludzi oraz dla dostawców wody w zakresie ich stosowania, jak również określenie kompetencji właściwych organów w zakresie nadzoru nad chemikaliami do uzdatniania wody i materiałami filtracyjnymi do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi;

8) uregulowanie obowiązków prezesa PGW WP oraz ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej w zakresie oceny wycieków wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w celu przekazania tej oceny do Komisji Europejskiej oraz opracowania planów działania w celu ograniczenia wycieków wody;

9) ustanowienie procedur i nałożenie obowiązków na organy lub inne jednostki organizacyjne gminy w zakresie identyfikacji osób lub grup ludności pozbawionych dostępu albo posiadających ograniczony dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz we współpracy z dostawcami wody podejmowania działań w celu zapewnienia lub poprawy dostępu tych osób i grup do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;

10) szczegółowe uregulowanie obowiązków dostawców wody w zakresie informowania konsumentów o jakości, cenach i zużyciu wody oraz określenie środków przekazywania tych informacji;

11) doprecyzowanie art. 21 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w związku z postulatem Najwyższej Izby Kontroli sformułowanym w wyniku przeprowadzonej kontroli „Gospodarowanie zasobami wodnymi przez przedsiębiorstwa wodociągowe w gminach wiejskich”.

Projekt ustawy zawiera przepisy przejściowe.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy przywołać następujące akty prawa Unii Europejskiej:

a) rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁶ (dalej: rozporządzenie 178/2002);

b) rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych⁷;

c) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych⁸ (dalej: rozporządzenie 528/2012);

⁶ <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/178/2024-07-01>.

⁷ <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/852/2021-03-24>.

⁸ <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/528/2024-06-11>.

d) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi⁹ (dalej: dyrektywa 2020/2184);

e) decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2024/368 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającą zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do procedur oraz metod testowania i zatwierdzania materiałów końcowych stosowanych w produktach mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi¹⁰;

f) decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2024/365 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającą zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do metodyk testowania i zatwierdzania substancji wyjściowych, składów i składników, które mają zostać włączone do europejskich list pozytywnych¹¹;

g) decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2024/367 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającą zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie europejskich list pozytywnych substancji wyjściowych, składów i składników zatwierdzonych do stosowania w produkcji materiałów lub produktów mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi¹²;

h) decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2024/368 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającą zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do procedur oraz metod testowania i zatwierdzania materiałów końcowych stosowanych w produktach mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi¹³;

i) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2024/369 z dnia 23 stycznia 2024 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 przez ustanowienie procedury dotyczącej włączania substancji wyjściowych, składów i składników do europejskich list pozytywnych lub usuwania ich z tych list¹⁴;

j) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2024/370 z dnia 23 stycznia 2024 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie procedur oceny zgodności produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zasad wyznaczania jednostek oceniających zgodność uczestniczących w tych procedurach¹⁵;

k) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2024/371 uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie zharmonizowanych specyfikacji dotyczących oznakowania

⁹ <http://data.europa.eu/eli/dir/2020/2184/oj>.

¹⁰ http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/368/oj.

¹¹ http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/365/oj.

¹² http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/367/oj.

¹³ http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/368/oj.

¹⁴ http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/369/oj.

¹⁵ http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/370/oj.

produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi¹⁶.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. W dołączonych do uzasadnienia projektu ustawy deklarowanych skutkach regulacji wskazano, że zasadniczym celem projektu ustawy jest wdrożenie dyrektywy 2020/2184. Dyrektywa ta stanowi przekształconą wersję dyrektywy Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi¹⁷, która została implementowana do prawa polskiego przez ustawę o zaopatrzeniu w wodę. Podstawowy cel dyrektywy 2020/2184 został określony w jej art. 4 ust. 1, zgodnie z którym państwa członkowskie stosują środki niezbędne do zapewnienia, aby woda przeznaczona do spożycia przez ludzi była zdrowa i czysta. Dyrektywa 2020/2184, obok przepisów, które były już w dyrektywie 98/83, wprowadziła zmiany niektórych przepisów oraz nowe regulacje:

1) rozszerzono wymagania dotyczące parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i zmodyfikowano zasady prowadzenia monitoringu jakości wody i kontroli przestrzegania wymagań jakościowych, a także tworzenia i aktualizacji zbiorów danych raportowych w zakresie jakości wody na potrzeby Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób;

2) zobowiązano państwa członkowskie do wykonania oceny strat wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (wielkości wycieków wody), przekazania Komisji Europejskiej wyników tej oceny i opracowania planów działania w celu ograniczenia strat wody;

3) ustanowiono obowiązek podejścia do bezpieczeństwa wody opartego na ryzyku, obejmującego cały łańcuch dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na które składają się ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę oraz ocena ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym; ustanowiono również obowiązek tworzenia i aktualizacji zbiorów danych raportowych w zakresie oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem na potrzeby Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób;

4) ustanowiono wymagania w zakresie higieny i zobowiązano państwa członkowskie do stosowania materiałów do kontaktu z wodą pod warunkiem ich zatwierdzenia zgodnie z aktami wykonawczymi Komisji Europejskiej przyjmowanymi na podstawie dyrektywy 2020/2184, w szczególności z europejską listą pozytywną materiałów określaną na podstawie tych aktów wykonawczych;

¹⁶ http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/371/oj.

¹⁷ Dz. Urz. WE L 330 z 05.12.1998, s. 32, ze zm.

5) ustanowiono wymagania dotyczące atestacji chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi;

6) zmodyfikowano zasady udzielania zgód na odstąpienia od spełniania wymagań jakościowych dla wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w szczególności na zmniejszenie dozwolonej liczby kolejno następujących po sobie odstępstw do dwóch;

7) nałożono na państwa członkowskie obowiązek stosowania środków niezbędnych w celu poprawy dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w szczególności w odniesieniu do wrażliwych i zmarginalizowanych grup ludności, oraz tworzenia i aktualizacji zbiorów danych raportowych w tym zakresie na potrzeby Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób;

8) określono obowiązki państw członkowskich w zakresie informowania społeczeństwa o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, cenie wody oraz ilości zużytej wody.

Dyrektywa 2020/2184 weszła w życie 12 stycznia 2021 r. i zobowiązała państwa członkowskie do implementacji jej postanowień do 12 stycznia 2023 r.

Projekt ustawy implementuje postanowienia dyrektywy 2020/2184. Poniżej przedstawiono relację projektu ustawy do innych aktów prawa UE przywołanych w treści projektu ustawy, a także zwrócono uwagę na przepisy projektu ustawy, które w nieprawidłowy sposób odwołują się do dyrektywy 2020/2184.

3.2. Projekt przewiduje m.in. dodanie w ustawie o zaopatrzeniu w wodę definicji podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze (projektowany art. 2 pkt 3c) oraz definicji przedsiębiorstwa spożywczego (projektowany art. 2 pkt 3d), dodanie art. 37av ust. 4 pkt 6 lit. a tiret trzecie i art. 37ay ust. 1 pkt 2 lit. c w ustawie o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, a także zmianę brzmienia art. 16 pkt 70 lit b Prawa wodnego. Projektowane przepisy odsyłają do definicji z rozporządzenia 178/2002, co ma na celu implementację art. 2 pkt 5 i 6 dyrektywy 2020/2184, która również, w zakresie definicji, odsyła do rozporządzenia 178/2002.

3.3. Projektowany art. 37ap ust. 1 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej przewiduje, że producent, importer materiału lub wyrobu do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia lub upoważniony przedstawiciel takiego producenta lub importera mogą wprowadzać do obrotu materiał lub wyrób, jeżeli uzyskali ocenę zgodności poświadczoną certyfikatem potwierdzającym, że materiał lub wyrób spełniają wymagania, o których mowa w projektowanym art. 37ao ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Projektowane art. 37ap i art. 27ao ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej mają na celu implementację art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 dyrektywy

2020/2184. Przywołane przepisy dyrektywy są doprecyzowane aktami delegowanymi i wykonawczymi Komisji, wymienionymi w pkt II lit. e-k niniejszej opinii. Przewidziane w projektowanym art. 37ap ust. 3-5 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej odesłania do tych aktów delegowanych i wykonawczych zapewnią ich stosowanie, a tym samym służy implementacji art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 dyrektywy 2020/2184.

3.4. Projekt ustawy przewiduje dodanie w ustawie o Państwowej Inspekcji Sanitarnej art. 37as ust. 4 i ust. 7 pkt 7 oraz art. 37at ust. 2. Proponowane przepisy odsyłają do rozporządzenia 528/2012. Ma to związek z art. 12 ust. 3 dyrektywy 2020/2184, który wskazuje, że dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla rozporządzenia 528/2012.

3.5. Projekt ustawy przewiduje m.in. zmianę definicji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (art. 2 pkt 18 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz art. 16 pkt 70 Prawa wodnego). Zmiany polegają m.in. na wskazaniu, że przedsiębiorstwo spożywcze musi spełniać wymagania przewidziane w rozporządzeniu 852/2004, co ma na celu implementację art. 3 ust. 5 dyrektywy 2020/2184.

3.6. Art. 6 ust. 1 projektu ustawy zobowiązuje Prezesa PGW WP do dokonania oceny wielkości wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę za rok 2024 i przekazania tej oceny ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej. Minister ten, zgodnie z projektem ustawy, ma przekazać otrzymaną ocenę do Komisji Europejskiej w terminie, o którym mowa w art. 4 ust. 3 dyrektywy 2020/2184.

Przywołany art. 4 ust. 3 dyrektywy 2020/2184 stanowi, że wyniki oceny są przekazywane do Komisji Europejskiej do 12 stycznia 2026 r. Ponieważ termin ten upłynął, jego wskazywanie jest zbędne. Pozostaje to jednak bez wpływu na sam obowiązek przekazania Komisji Europejskiej oceny wielkości wycieków wody.

3.7. Art. 12 projektu ustawy stanowi, że w terminie, o którym mowa w art. 25 ust. 1 dyrektywy 2020/2184, dostawcy wody podejmą działania w celu osiągnięcia zgodności dostarczanej wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi z wartościami parametrycznymi dla wymienionych w tym przepisie parametrów jakości wody.

Przywołany art. 25 ust. 1 dyrektywy 2020/2184 dotyczy okresu przejściowego i nakazuje państwom członkowskim stosowanie – do dnia 12 stycznia 2026 r. – środków niezbędnych do zapewnienia, aby woda przeznaczona do spożycia przez ludzi spełniała wartości parametryczne określone w załączniku I część B dla wymienionych w tym przepisie substancji.

Wobec upływu terminu określonego w art. 25 ust. 1 dyrektywy 2020/2184 art. 12 projektu ustawy jest bezprzedmiotowy.

4. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustaw w zakresie, w jakim implementuje dyrektywę 2020/2184, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

W pozostałym zakresie projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:

Bartosz Pawłowski

ekspert ds. legislacji

w Biurze Ekspertyz

i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 14 stycznia 2026 r.

BEOS-WPEiM-2833/25

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
SPS-III.020.413.9.2025
L.CZ.
Data wpływu 15. 01. 2026

Pan Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Artur Jarosław Łacki) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy przewiduje zmiany w ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków¹ (dalej: ustawa o zaopatrzeniu w wodę), ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej², ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane³, ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska⁴ oraz ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne⁵ (dalej: Prawo wodne).

Proponowane zmiany mają na celu:

1) określenie obowiązków dostawców wody obejmujących badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w zakresie wewnętrznej kontroli jakości wody;

2) doprecyzowanie kompetencji organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej i organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej oraz procedur w zakresie nadzoru nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmujących monitoring jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, stwierdzanie przydatności wody do spożycia przez ludzi oraz procedowania wniosków o udzielenie zgód na odstępstwa od wymagań jakościowych dla wody;

3) zobowiązanie dostawców wody do dokonywania ocen ryzyka w obszarach zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2026 r.) i ocen ryzyka w systemach zaopatrzenia w wodę (po raz pierwszy do

¹ Dz. U. z 2024 r. poz. 757.

² Dz. U. z 2024 r. poz. 416.

³ Dz. U. z 2025 r. poz. 418.

⁴ Dz. U. z 2025 r. poz. 647, ze zm.

⁵ Dz. U. z 2025 r. poz. 960.

dnia 30 czerwca 2028 r.) oraz do podejmowania działań mających na celu zarządzanie tym ryzykiem; określenie kompetencji organów Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (dalej: PGW WP), w zakresie opiniowania przeprowadzonych ocen ryzyka i prowadzenia działań zapobiegających ryzyku;

4) zobowiązanie właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych do dokonywania ocen ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych (po raz pierwszy do dnia 30 czerwca 2028 r.), a następnie co 6 lat ich przeglądów i ewentualnych aktualizacji, a także określenie warunków wykonywania tych ocen;

5) określenie kompetencji właściwych organów w zakresie opracowywania zbiorów danych i sprawozdań na potrzeby wypełnienia zobowiązań raportowych w zakresie oceny i zarządzania ryzykiem, przekroczeń wartości parametrycznych parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i podejmowanych w związku z tym działań naprawczych, wystąpienia incydentów lub zdarzeń skutkujących potencjalnym niebezpieczeństwem dla zdrowia ludzi oraz udzielonych zgód na odstępstwa od wymagań dla parametrów chemicznych jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, wobec Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób;

6) określenie kompetencji organów w zakresie wdrażania procedur oceny zgodności, w tym tworzenia jednostek uprawnionych do oceny i weryfikacji materiałów i produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi – według zasad zharmonizowanych w UE, których podstawą są akty wykonawcze i akty delegowane przyjęte przez Komisję Europejską, co wiąże się z nałożeniem obowiązków na różne grupy podmiotów: obligatoryjne zapewnienie zgodności składu materiałów z europejskimi listami pozytywnymi – producenci materiałów; metodyki testowania i zatwierdzania materiałów końcowych oraz kryteria akceptacji wyników określone w aktach wykonawczych – laboratoria badawcze z uwagi na zakres i metodę badań, producenci z uwagi na koszty badań; przeprowadzenie oceny stałości właściwości użytkowych wyrobów – akredytowana jednostka uczestnicząca w ocenie zgodności, spełniająca wymagania określone przez Komisję Europejską;

7) określenie wymagań dla producentów i importerów chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz dla dostawców wody w zakresie ich stosowania, jak również określenie kompetencji właściwych organów w zakresie nadzoru nad chemikaliami do uzdatniania wody i materiałami filtracyjnymi do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi;

8) uregulowanie obowiązków prezesa PGW WP oraz ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej w zakresie oceny wycieków wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w celu przekazania tej oceny do Komisji Europejskiej oraz opracowania planów działania w celu ograniczenia wycieków wody;

9) ustanowienie procedur i nałożenie obowiązków na organy lub inne jednostki organizacyjne gminy w zakresie identyfikacji osób lub grup ludności pozbawionych dostępu albo posiadających ograniczony dostęp do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz we współpracy z dostawcami wody podejmowania działań w celu zapewnienia lub poprawy dostępu tych osób i grup do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;

10) szczegółowe uregulowanie obowiązków dostawców wody w zakresie informowania konsumentów o jakości, cenach i zużyciu wody oraz określenie środków przekazywania tych informacji;

11) doprecyzowanie art. 21 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w związku z postulatem Najwyższej Izby Kontroli sformułowanym w wyniku przeprowadzonej kontroli „Gospodarowanie zasobami wodnymi przez przedsiębiorstwa wodociągowe w gminach wiejskich”.

Projekt ustawy zawiera przepisy mające na celu wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi⁶.

Wobec powyższego poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw **może być uznany za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Bartosz Pawłowski

ekspert ds. legislacji

w Biurze Ekspertyz

i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/

⁶ <http://data.europa.eu/eli/dir/2020/2184/oj>. Jak wskazano w pkt 2 deklarowanych skutków regulacji, dołączonych do projektu ustawy: „Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (UC59) procedowany był od lipca 2024 r. i jako ustawa z dnia 26 września 2025 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw zakończył się wetem ustawodawczym Prezydenta. Wobec grożących Polsce kar finansowych za opóźnienie związane z transpozycją przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184, najszybszym rozwiązaniem legislacyjnym jest ich transpozycja w ramach projektu poselskiego”.